

THREE CHEERS
TO VENKAT—

கல்கி

KALKI 14-1-79

75 ரூப

மிகச் சிறிய விஷயங்கள்தான் எங்களுக்கு மிகப் பெரிய பொறுப்பினை அளிக்கின்றன.

ஏச்-பிரேக் ஆக்கவேண்டி சாதனங்களின் முன்னோடிகளான சுந்தரம்-கிளேட்டனுக்கு பாதுகாப்பு என்பது ஒரு அர்த்தமற்ற உறுதிமொழி அல்ல. எங்கள் சாதனங்கள் முழுமையான பாதுகாப்பிற்கு உறுதியளிப்பதற்கேற்ப உருவாக்கப்பட்டவை.

உங்கள் பாதுகாப்பு
எங்கள் தொழில்

ஒவ்வொரு காலும் ஆயிரக்கணக்கான பெற்றோர்கள் அவர்களுடைய அன்புச் செல்வங்களைப் பள்ளிக்கு அனுப்புகின்றனர். — வந்தக் கணங்களில் பொறுத்தியுள்ள பாதுகாப்பு சாதனங்களில் வம்பிக்கை அடைதே.

இந்த பாதுகாப்புச் சாதனங்கள் உருவாக்கிய எங்கள் பெற்றோருடையது நியந்தரமே. இதுகூடுபதிலும் இதற்கு மிகப் பெரிய பொறுப்பு. நுழைவாய்க்காரை மற்றும் கார்டு உடல் பிரேக் சாதனங்களின் ஒவ்வொரு சிறிய உறுப்பினரும் மிகவும் நுணுக்கமாகக் கவனிக்கப்படும். இதனுடைய அனைத்துவாறு நுகர்வோரு நெருங்கிய வந்தக் கணங்களில் எங்களுடைய ஏச்-பிரேக் ஆக்கவேண்டி சாதனங்கள் அச்ச உறுப்பினரைப் பொறுத்தியுள்ளன. இது ஒரு அந்தஸ்துமிக்க தொழில்.

உங்கள் பிள்ளைப்பேற்று எங்கள் உத்தரவாதம்

நெருக்கியான ஆராய்ச்சி அறிவித்தல் மற்றும் தரக்கட்டுப்பாடு — இவைகள் முழுமையான பாதுகாப்பின் அளிக்கும் ஒரு பிரேக் சாதனத்திற்கு வித்திடுகின்றன.

நாங்கள் உங்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கின்றோம் — அதனைப் பாதுகாக்கவும்

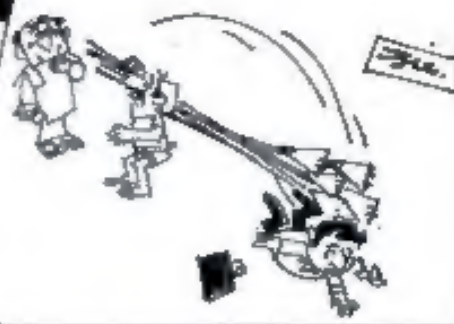
CD-TVS அளக்கும் முழுமையான கார்டு மற்றும் கார்டு-உடல் கொண்டு பிரேக் சாதனங்களின் உறுதியான பாதுகாப்பு எப்பொழுதும் உங்களுக்குக் கிடைப்பதற்கு உங்கள் சாதனத்தை நுகர்வோர் பராமரிப்புகள், மற்றும் எப்பொழுதும் அச்ச CD-TVS உறுப்பினரோடு வந்தக் உபயோகிப்புகள். இதனை அலட்சியம் செய்ய வேண்டாம். உங்கள் கண்கள் காலத்தின் செல்கிறதும்.

சுந்தரம் -
கிளேட்டன்
லிமிடெட்

பாடி, சென்னை 600 050

பொங்கலிலா பொங்கல்!

டெர்னேதயத் தீவல்

னேதய உயர்வு!

புரங்கு ஊழியர்களின் 'கோ கம்பிளா'வும் அதைத் தொடர்ந்து இரண்டு நாட்கள் வேலை நிறுத்தமும் ஜாம் ஜாம் என்று நடத்தேறிவது. செக் கிளியர்கள் தாமதங்கள் என ஜோராசத் தொடர்கின்றன. காலவரை யடைவதற்கு வேலை நிறுத்தம் ஒன்று பாக்கியி ருக்கிறதென்றும் அபயம் அளித்துள்ளார்கள். ஆனால் இதுவும் போதாது என்பதென்ற நான். அவர்கள் தங்கள் கோரிக்கைகளை நிறைவேற் திக்கொள்ளப் புதிய புதிய போராட்டங்களைத் தொடங்கவேண்டும். புதிய புதிய போராட் டங்களைத் தொடங்குவதற்கு ஏற்பப் புதிய புதிய கோரிக்கைகளையும் எழுப்பவேண்டும்! இரோ எம்ஜிஃபி சில யோசனைகள்:

செக்ஜூரிட்டி அவலங்கள்: மற்ற எந்தத் துறையிலும் வேலை செய்பவர்களைவிட பாங்கு ஊழியர்கள் (எம். ஐ. சி. ஊழியர்களும் நான்) மிக அதிகமாகச் சம்பளம் வாய்க்கு கிறார்கள். இதை ஒப்புக் கொள்கிறோம். ஆனால் இதுதவறியே இருக்கிற அபத்துக்களை யார் எண்ணிப் பார்க்கிறார்கள்? இப்போதெல்லாம் 'ஷோவே' போன்ற பவாத்காரப் படங்கள் மிக அதிகமாக வருகின்றன. அதைப் பார்த்து விட்டும் பாங்கைக் கொண்டு வடிக்கலாம் என்று ரொம்பப் பேருக்குத் தோன்றுகிறது. கொண்டு வடிக்க வருபவர் துப்பாக்கி சுத்தி இதுபாடுவடன்தான் வருவார், மிரட்டுவார். எனவே பாங்கு உத்தியோகம் உயிராபத்து நிரம்பியது. அதனால் இந்த உத்தியோகத்தில் இருப்பவர்களுக்கு "செக்ஜூரிட்டி அவலங்கள்" என்று மாதம் நூறு ரூபாயாவது தரவேண் டும் என்று போராட்டலாம்.

சம்பள சிக்கல் அவலங்கள்: "ஒர்ட் டு ரூல்" என்ற போராட்ட முறைகளை பாங்கு ஊழியர்கள் கடைப்பிடிக்கும்போது, "ஒர்ட்

டு ரோ ரூல்" என்பதை விட, "ஒர்ட் டு ரூல்" தேவலாம் என்று ஸ்ரீமான் பொதுஜனம் கருதக்கூடும். ஆனால் பாங்கு ஊழியர்கள் எதிர்போக்க வேண்டியிருக்கிற சிக்கல்களைப்பற்றிப் பொதுஜனம் எங்கே சித் திக்கிறார்? உதாரணமாகப் பாங்குகள், பாங் கில் பணிபுர்தும் அதிரட்டில் பண்ணினை பிழும்மச்சாரி கட்டினம் காண்களுக்குக் கயலான மார்க்கெட்டில் கிராக்கி அதிகம். எப்படியாவது அவர்களைச் சம்பள சாரத தில் சிக்க வைக்கப் பெண்ணைப் பெற்றவர்கள்

வங்கியில் கொண்டிருப்பார்கள். பிழும்மச் சாரிகள் தங்கள் சுதந்திரத்தை இழந்து அடிமைப்படும் ஆபத்து நிரம்பியே இருக் கிறது. எனவே இவர்களுக்குச் "சம்பள சிக்கல் அவலங்கள்" தரப்படவேண்டும். ஏற்கெனவே வங்கியில் சிக்கி கயலான பண்ணிக் கொண் டவர்களைப்பற்றியோ சொல்வியே வேண் டாம். இந்த அவலங்கள் நிச்சயமாகத் தரப் பட வேண்டியதுதான்.

பொருளைப் பெட்டா: என்னதான் விலை வாகிலும் உயர்த்தாதும் அதற்கெற்ப பாங்கு ஊழியரின் D.A. உயர் 75 முதல் 100 சத வீதம் வரை விலைவாசி உயர்வும் ஊதிய உயர்வும் ஒன்றுக்கொன்று சரிக்கட்டிய் போகின்றன. எனவே பாங்கு ஊழியர்களுக்கு அதிக சிரமமில்லாதான். ஆனால் இதனால் அவர் களுக்கு ஏற்படுகிற வேறுபடி தொண்டுகளைப் பற்றி யார் சித்திக்கிறார்கள்? மற்ற அரசுத் துறை ஊழியர்களுக்குக் கிடைப்பதைவிட ஒன்று மடங்கு அதிக D.A. வாங்குகிறார்களே

என்று மற்றவர்கள் சொ
போருமைப் பட்டுக்கொள்
புகுக்கத் திருக்கப்படுவது.
எனவே பாக்கு ஊழியர்
எனக்கு அடிக்கடி வீட்டில்
திருக்கடி கழித்துப் போட
வேண்டி விடுக்கிறது. தேய்
காயும் கற்பூரமும் வித்திர
விக்கிப் எவ்வளவு சேவை?
எனவே இந்த ஊட்ட
"போருமை பேட்டா"
என்று ஒன்று தரப்படவேண்டி
யது மிகவும் அவசியம்.
இதற்காக "போருமை
இன்டெக்ஸ்" என்று ஒன்று
ஏற்படுத்தலாம். "போருமை
இன்டெக்ஸ்"யில் உயர்ந்த
ஒவ்வொரு தரது புகளிலுக்கும் D. A.யில்
பத்து ரூபாய் கூட வேண்டும் என்று
"போருமை பேட்டாமை" D. A.யுடன்
இணைத்துவிட்டு ஒழுங்கானதும் தருவது.
இதற்காக விவரவிவரம் ஒரு மணி நேர
"பேட்டாவுடன் கூட்டரை" நடத்தித் தங்கள்
கோரிக்கையின் தீவிரத்தைப் பாக்கு ஊழி
யர்கள் வகைமையாகத் திருப்பிக்கொள்.

ஒரு புது விவரம் பற்றியும்
எனக்கு ஆட்சாங்கங்கள் அடித்து
தொகுக்கி வேண்டியிருக்கின்றன.
கிட்டெய். போட்டா திரைக்க
கூடம் ஒழுங்கியுடன் அடர்
செய்தது: "எனக்குக் கிட்டெய்
போட்டிக்குக் வேண்டி. குறைய
எனக்குக் கிட்டெய் தொட்டி அணித்து
குறைய கிட்டெய் கட்டெய்தான்
கட்டெய்தான்; இதைக் கட்டெய்க்
கேட்டே. கிட்டெய்!"

குடமணி எவ்வளவுதான்.

உச்சரையுடைய ஒவ்வொரு சம்பவ
உயர்வு, போதல், மற்ற சம்பவம் அவ்வளவு
கடை பற்றியெல்லாம் போர்க்கொடி உயர்த்தி
ஏன் ஊழியர்கள் இன்னும் ஒரு ஒவ்விய
மான விஷயம் பற்றியும் கதிர்ப்புள்ளனர்: "ஒரு
செய்யை கொடுத்து வருகிற விதிப்படி D. A.
தொடரவேண்டும். சரித்திரத்தில் ஓர் அங்க
மாகிவிட்ட புகழ் விஷயத்தின் கணக்கைக்
கூடாது: அது மகாபாசம். மற்ற அது
விவரங்களுடைய D. A. விதத்தில் ஒரு சம்பவ
தக்கனாக D. A. கடை குறைத்துவிட்ட
கூடாது என்பது பாக்கு ஊழியர்களின்
போராட்டத்தின் தீவிரமான அம்சம். இந்த
தீவிரமான விஷயத்தையும் இன்னொரு தீவிர
தரமான விஷயத்தையும் அவர்கள் மறக்
காமம் பற்றிக் கொள்ள வேண்டும். சில
தரம் கட்டெய்துப் போட்டி சம்பவம் காய்
குறையும், வேலை செய்வதற்கு ஒவ்வொரு
பெறுவதும் பாக்கு சரித்திரத்தில் ஓர் அங்க
மாகிவிட்ட புகழ் சம்பவமாகும். இந்த
மாதிரியும் மகாபாசம். எனவே குறைந்த
பட்ச ஒவ்வொரு பணம் ஒவ்வொரு பாக்கு
ஊழியருக்கும் உறுதி அளிக்கப் படவேண்டும்
என்பதொரு ஒவ்வொரு உச்சரையுடைய
விதிக்கப்படக்கூடாது.

மேலேயே பேட்டா: "உயர் ஊழியத்
தீவுகள்" என்று பூதவிக்ஷம் கிட்டி பாக்கு.
எக். கு. வி. ஊழியர்கள் கிட்டிக்கிறது.
பேக்கி கிட்டி பாக்கு விஷயத்தின் இந்த
ஒரண்பாட்டைச் சரி செய்வதில் என போலீஸ்
செய்கிறது. இவை எல்லாம் எவ்வளவு அரித
மற்ற விஷயங்கள் என்று சற்று யோசித்துப்
பார்த்தாலும் புரிந்துகொள்க. ஒரு பாக்கு
ஊழியருக்கு இருக்க வேண்டிய பொதுப்
புணர்ச்சி அருளுக்கத் தேவைப்படும் மிகு
பணம் பற்றிப் பூதவிக்ஷத்தின் பின்னாலும்
என்ன தெரியும்? ஒரு பாக்கு அதிகாரியை

ஊழியர் திரைத்தொடரம் எட்டக் கடைக்கான
மூலப்பணம் பார்க்கிறார். கடைக்கொரு
கிறார், கடைக்கொருவர். இவைவேல்களும் தம்
ஒவ்வொருவர் அவர் என்ற பற்றற்ற நிலையை
அவர் தோற்றத்திற்குக் கொள்ள வேண்டும்.
இவ்வாறேபோலும் சம்பவத்திற்கு ஆளாகிக்
கம்பி என்ற நேரமாகும். இவ்விதம் ஆள
களுக்கு மத்தியமேயே அவற்றை வேண்டும்
தருவதாக காய்வதும் வேலை செய்வதும்
எவ்வளவு கட்டிப் பூதவிக்ஷம் பின்னாலும்
எக்கெய்து கெட்டுப் போகட்டும். குறையில்
"மேலேயே பேட்டா" என்று மேலும் ஒரு
கணியைக் கொடுக்கைய பாக்கு ஊழியர்
எனக்கு கதிர்ப்புவிட்டு மற்ற கட்டெய்
பாருக்கவர்!

கட்டெய் அவ்வளவு: இந்தக் கோரிக்கை
கடைக்கொருவர், போராட்டக்கிணை நடத்தி
அடிக்கடி கட்டெய் பணம் வேண்டியிருப்ப
தாக பாக்கு ஊழியர்கள் எவ்வளவு எட்டத்
தற்கு விபரமான தகவல் வேண்டியிருக்கிற
செய்து சம்பவம் பிடிப்பட்டுப் போகிற ஆபத்
தம் இருக்கிறது. இதற்கும் ஒரு கட்டெய்
கட்டிச் சம்பவம் பிடிப்பட்டுப் போகாமல்
சாத்துக் கொள்ளலாம். எவ்வளவு
இந்த ஆபத்துக்கு அவர்கள் துணிவி வேண்டி
விடுக்கிறதோ மக்களின் வேறுபாடு சம்பவ
நிதிக் கொள்வதில் சங்கடத்திற்கும் அவர்கள்
ஆளாக வேண்டியிருக்கிறதே. கட்டெய்க்
செய்வதால் வேண்டியதில் சோம்பி இருக்க
கூடம் ஊழியர்கள் அருளும் ஆரோக்கியம்
கொடுக்க காய்ப்பு உள்ளதே. எனவே இந்தக்
கட்டெய் குடிக்கணை ஊட்ட "கட்டெய்க்
அவ்வளவு" என்று ஒன்று தரப்பட வேண்
டியது தீவிரம் தீவிரம். வேண்டியிருக்கிற
கட்டெய் ஒவ்வொரு திரைத்தொடரம் ஊழிய
ருக்கு ரூ 10, அதிகாரிகளுக்கு ரூ 40 என்று
குறைந்த பட்சமாக கட்டெய்க் அவ்வளவு
நினைவிக்கணாம். இதற்கென "கோ க்ளிக்",
"ஒரிக் - கு - கு", "பேட் டவுன் கட்டெய்க்"
குறையவற்றிற்கு விதிகளை நினைவிக்க
லாம். இந்தக் கோரிக்கையை கவிவுறாத
அனைத்திலும் பாக்கு ஊழியர்கள் - அதிகாரி
களின் பரிபரணை வேண்டியிருக்கிற திட்ட
அறிவிப்பை விவரவிவரம் எதிர்பார்ப்போ
மாத! கவனத்து!

சுமந்திரன் தாது தனியம் வெற்றி - எங்கள் தாயேவது குங்கேலி மாயா - மாயாநிலா.

காத்திருக்கும் கண்கள்!

கிரிக்கெட்.

அதிர்ஷ்ட ஆட்டம் என்று கர்ணிக்கப்படுவதுண்டு.

அங்கு, ஆற்றலுக்கே முதுவிலை என் நிரூபித்து வருகிறார் கவால்கர், சில நேரங்களில் சில ஆட்டக்காரர்களின் திறமை வெளிப்படும்.

அங்கே ஆற்றல் அரைப்பங்கு; அதிர்ஷ்டம் அரைப்பங்கு.

கவால்கர் பல நேரங்களில் பயதரப்பட்ட பத்து வீச்சுக்களையும் எதிர்த்து வெற்றி கொள்கிறார். இங்கே ஆற்றல் முழுப்பங்கு, அதிர்ஷ்டம் ஏதோ சிறிதளவு.

கிரிக்கெட், கவால்கரிடம் கைகட்டி நிற்றிறது என்றும், காரணம், அதன் விஞ்ஞானத்தின் அவர் கரை கண்டிருக்கிறார்; அதன் நெளிய கலிவுகளை அறிந்திருக்கிறார்; தமது உடலையும் அதற்கேற்பப் பக்குவப்படுத்தி வைத்திருக்கிறார்.

சந்தே ஞானம் இருக்கும் பங்குக்கு, கச்சேரிக்குத்

தேவைவான ஒரு நிலை நிலைப்பட்டுப் பாடவராது. சார்

ரமும் வசதிப்பாடாது. ஒன்றிருந்தால் ஒன்று இராது.

கிரிக்கெட்டில் ஞானமும் வேண்டும், ஆடும் திற

னும் வேண்டும், அதில் ஒரு மனதையும் வேண்டும்,

சிந்தனையை ஒருமுகப்படுத்த வேண்டும். கவால்கரிடம்

எல்லாம் இருக்கிறது. அவர் ஆட ஆட இன்றைக்கெக்

லாம் கண் கொட்டாமல் பார்த்துக் கொண்டிருக்க

றாம் தயார்.

அவருடைய காதலிகள் - சிகார்டுகள். இன்று

குழந்தைகளின் வாயில் முழுவதான வெளிப்படும் அளவு

பிரசித்தி பெற்று விட்டன. திருப்பிக் கூறத் தேவை

யில்லை.

காப்பட்டுகவும் சிறத்திருக்கிறார் கவால்கர்.

மூன்றுவது டெஸ்டில் அவரது 'கப்போர்ட்டில்' டுகள்

ரேஷன்' சிவர்க்க வைத்தது. ஒரு சிறந்த காப்பீடு எந்தக் கட்டத்தில் எப்படி

நடந்து கொண்டேயேனோ அப்படி நடந்து கொண்டார். ஆட்டம் டிரா

என்றாலும் தார்மிக வெற்றி இத்திய அணிக்குத்தான், கவால்கரின் தலைமைக்

குத்தான்.

சென்னை டெஸ்ட் வெற்றியோ, தேவாலியோ, டிராவோ எப்படியானாலும்

சரி, கவால்கரின் கைத்திறன் மீண்டும் விசுவப்பதைக் காணக் காத்திருக்கிறோம்.

வெங்கட்

அவருடைய வெளிக் காதலிகள் இருக்கின்றன. இதைக் கார்டிக் கொட்டும் பரிசுத் கர்ணிக்காரர் கள். எம்முத்தி கருவதைக் கேளுங்கள்: "முடிபுக் முகமதம் ஞானேத் மீதானதாலும் தங்கு வானுன்றிக் கொண்டிருந்த வேளையில் மொத்தித்த குக்கு எப்படியுமூட்டாக வந்தது வெங்கட். கீதோல் கப்பெட்டும் திருமாரை அவர் மீதான் வெங்கட் நின்று. நின்ற குட்டிகள் முடிபுக் அடுத்த ரு உயரமான கார்டிக் யாக் என்று கவிதைகளை ரீதியு யாக் காட்டுவ வெளிவெற்றினார். ஒரே குடித்தனம். வந்ததும் போனதும் தெரியாமல் மொத்தித்தகுக்கு இடமளித்து வெளியினம் திருப்பினார். வெங்கட்டும் காட்களைக் காத்ததனால் கிரிக்கெட்டில் போல் வந்து ருட்டிக்கொள்ளும்."

கவித்தின் மூன்றுவது டெஸ்டில் கவால்கரின் காதலிகள், வெங்கட்கர் அளித்த அபார ருத் துமையு ஆனவை. ஏதெனையே கிரிக்கெட் சிறி திரத்தின் இடம் பெற்றுவிட்டன. ஆரிலும் மார்ச் மீட்டத்தில் தமக்கு வெற்றிதான் என்ற நினைவு வந்ததற்கு வெங்கட்கரின் திறமையும் ஒரு காரணம்.

வெங்கட் முதல் இன்ஸ்கில் 33-13-53-4

2வது இன்ஸ்கில் 30-13-47-3

சிறந்த ஆரவாரம் வெங்கட் தமது சொந்த ஊரில் ஆடவரும் போது 'தர் சிங்' கூறி காழ்த்தி வருவதற்கிடும்.

வாங்கிவிட்டீர்களா?

கனிசர் கண்ணதாசன்

சங்கர
பொக்கிஷம்

வழங்கும்

சுமந்தாசன்

கிடை
ரூ.2

“காஞ்சிப் பெரியவர் அவர்களின் வாசிக்கு ஸட்டோப
ஸட்டம் மக்களிடையே பரவ வேண்டும் என்ற
முயற்சியில் கிராமிய இந்துகள்.

இன்றைய இரோகுரு, பெரியவர்களோ அறிவாத
பயிவறு விஷயங்களைக் காஞ்சிப் பெரியவர்
அவர்கள் தெளிவு படுத்தியுள்ளார்கள்.”

— கண்ணதாசன்

மனிதன் மனிதனாக வாழ வேண்டும் இத்தகைய, குடிமேலி
நிதிதான் கைத்திறம் திகழ வேண்டும்.

காஞ்சிப் பெரியவரின் திருவுருவம் பல கண்ணதாசனின்
மேலாட்சியை அளக்கக்கூடியது.

சமஸ்தான அரசு பத்திரிகைகளிலும், சிறிய ஏடுகளிலும்
காட்டும் பத்திரிகைகளிலும்.

சூழும்புநூலகம்
12, ஜெனரல்மன் துறை
சென்னை-600 017

Proverbs to ponder :

“Better be the head of dog
than the tail of a lion.”

The small man's big bank

Vijaya Bank Ltd.

Registered Office : Light House Hill Road, Mangalore-575003.
Administrative Office : 2, Residency Road, Bangalore-560025.

Chairman : M. SUNDER RAM SHETTY

புஷ்ய, போஷாக்கு என்ற வார்த்தைகள்

பொங்கலி திறைத்து வளர்த்து வளமை அடைவதைக் குறிக்கின்றன. இந்த வார்த்தைகளுக்கு தாது 'புஷ்ய' என்பது. புஷ்யம் என்பது ஒரு நகைத்திரம். 'பூசம்' என்று சொல்வது அதைத்தான். ஒரு மானத்தின் பெயரான பிம்பை ஒட்டி எந்த நகைத்திரம் வருகிறதோ அதையே மானத்தின் பெயராக வைப்பதாக, எந்த மானத்தின் பூர்ணியை பெருப்பதானும் புஷ்யத்தில் வருவதாக இந்தக் புஷ்யமானம் அல்லது பெளஷ்ய மானம் என்று பேர். அதாவது இந்த மானத்தின் முதல்தான் மட்டுமன்றி மானம் முழுதும் வளர்த்து வளமாகிப் பொங்கலி திறைவதான "பொங்கல்" என்ற பொருள்கொண்ட புஷ்யப் பெயரை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது!

தடராஜா பொங்கலித் துணைத்தொரு நாத்தனம் செவ்வது வடிவூதத் திருவிதானம் தான்! அது வாகுதப் பரமேஸ்வரனின் பொங்கல். ராமலிங்க வளர்ப்பின் விழாவாகவும் அது இருக்கிறது.

தமிழியை ஏன் புஷ்ய மானத்தடுத்த "தை" என்று பேர் வந்தது? மற்ற மானங்களிலும் பார்த்தால் அம்மக்கிருத்தலில் சித்ரா, வசுதவி, ஆரத்தி, ஆஷாடி, சீராவணி, பிரோஷுபதி, ஆசுவயுஜி, கார்த்திகை, மார்க்கசிர்ஷி, மாசி, பங்குனி என்ற பெயர்களைத் தமிழிலும் கிட்டத்தட்ட அந்த ரூபத்தில் சித்திரை, வசுதவி, ஆசி, ஆடி, ஆணி, புரட்டாசி, துவசி, கார்த்திகை, மார்கசி, மாசி, பங்குனி என்று இருக்கின்றன. ஆனால் இந்தத் "தை" என்பது மட்டும் "பெளஷ்ய" என்பதன் அம்பத்தமே இன்னாமலிருக்கிறது. இது ஏன்?

புஷ்யத்திற்கே 'நிஷ்யம்' என்றும் இவ்வுருகு பேர் உண்டு. புஷ்யம் குறித்தது 'பெளஷ்யம்' என்கிற மாதிரி, நிஷ்யம் குறித்தது 'நைஷ்யம்'. அததான் தமிழில் முதலே முதன் மட்டும் தீவறு "தை" என்றாகிவிடுகிறது!

தடராஜா "தை தை" என்று ஆயுப் பொங்கலின் மாதிரி - ஆயுப் பொங்கலின் தாயேயி - வேகமெல்லாம் பொங்குதிற மையமாக இருப்பதாக இந்தக் புஷ்யம் பொங்கல் பேர் பொருத்தமாகிவிடுகிறது. பரிர்கை பொங்கலி விளைந்து அறுவடைக்கு

வருவது இந்த மானத்தின்தானே! அதுவும் வளமான புஷ்யமையும் சித்த கத்தியையும் வடிவீகர்த்தையும் தரும்படியான பரிர்கை வாகியே இம்மானத்தில் விளைகின்றன. பொங்குவதற்குப் பரிசு ஆரோக்கியம், செல்வம், மனம், வளவாதையுமே மக்கள் செவ்விற புணவியையும் கஞ்சாவும் இந்த மானத்தில் விளைவதில்லை! மார்கசி முழுதும் வாகித் கொண்டதில் வானியை வைத்த பறக்கிப் பூவும், பூணிய் பூவும் இந்தப் பூ மானத்தின்தான் வாகித்து வருகின்றன. ரூபத்தில் வளப்பத்தைக் காட்ட அவற்றைவிடப் பெரிய வாகியே இல்லை. அநொரு அவற்றைக்கே இனிப்பு உண்டு. புஷ்ய தருகிற மருத்துவ மூன்று உண்டு. அதனுத்தால் உம்மானிட வேலியம் என்று பண்ணப்படுகிறது.

வளர்ப்பொரு இனிப்பும் சேர்த்த மானம் இது. இதற்குப் பெரிய அடையாளமாக, வைத்த நித்தியப் பணிகளுக்குத் துதாரமான வேகத்தையும் சர்க்கரையையும் தருகிற கருப்பு இப்பொதுதான் விளைந்து வருகிறது. மற்றும் வம்பா தெல்லும், துவரை, பவறு, கருத்து, மொச்சை முதலான புல்செவ்விற தானியங்களும் இப்பொதே அறுவடைவாகி வந்து வளர்ப்பைத் தருகின்றன. இவ்விக்கொத்து ஆரோக்கியம், மற்றுள் கொத்து வடிவிலும், வெண்பாக்கியம்.

மார்கசிக்கு இவ்விரும், தீண்ட இரவுப்பொதும் போல் வானியை மகரப் பிரசைப் பண்ணிய வடும் இம்மானத்தில் சித்தான்களும் ஆரோக்கியமாகவும், ஆதம் கேடி வரமாகவும் ஆகிறது. 'உத்தராயணம்' என்று இம் மானத்தின் தொடங்கும் பாத வருகத்தில் தீவரத்திறை முடித்தால் தீவல் உத்தமகதி அடைகிறது. இறுப்பதற்கு மட்டுமிய்யாமல் இறுப்பதற்கும் சிவாகியமான மானம்!

இதனுமெல்லாததான் தாம் மகிழ்ச்சியில் பொங்கல் "பொங்கலோ பொங்கல்" என்று பண்ணுகை கொண்டாடுகிறது.

தாம் மாதத்திரம் பொங்குவது பொதாது. நம் வாகித்துடனும் பொங்கல் வேண்டும். தாம் தீத்தியம் பொங்கும் அரிவியை கஞ்சியும் கருவியும், நினைகிற வாகிதும் பறத்தின் குவையொரு தொதும், தறுக்கும் வாகிதிலின் தொதும் வாகியும் வாகி தடைகளுக்குப் பொங்கல்

செரும்படியாகக் கவனத்தோடு செய்ந்தோமானால் கன்று சாகாது. அடியோடுதோளுக்குப் போகாது. அவற்றுக்காக நாம் அதிகப்படியாகச் செயல் செய்தோ, சிரமப்பட்டோ எதுவும் செய்ய வேண்டியதில்லை. நாம் பிரயோஜனப் படுத்துவதன் வழியே பொருட் கள் வீணாகாமல் அவற்றின் பயிற்றுக்குப் போக விட்டாலே போதும். மாட்டுப் பொக்கசம் என்று ஒரே ஒருதாரிகை கொண்டு விட்டால் மட்டும் போதாது.

நம் பக்கம், இடப்பக்கம், உறுவர்கள் எல்லோரும் கைமமாக இருப்பதற்கான தொண்டுகளைத் தவிர திறமும் செய்கோம். நாடு மங்கும் பழக்கங்களை விட்டாந்தான் பொக்கசம் திறமான பொக்கசமாகும். நம் தேசத்துக்கு என எந்த கவனம் சமய சம்பிரதாயம் புராணத்தரமாக இருந்து வந்திருக்கிறதோ அதன்படி நடப்பதற்கான தமக்குப் பொக்கசம், நம் மூலமாக கவனம் போக்குவதற்கும் பொக்கசம். விவிலிமாலும் விகிரெட்டும், பொடியும் புறவியையும், குடியும் குதிரையும்

பந்தவமும், சிட்டாட்டமும் பருத்தியாட்டமும் மற்றுமுள்ள வீணாட்டங்களும், காப்பியும், பாப்பதற்கும் பண்பாப்பாக இருந்து கொண்டே மிகக் கவனத்தோடு மட்டும் கவனமும் மக்கிதும் ஒங்கொரு குடும்பமும் பொக்கி வழியும். பொலியன்று சொக்கப்பாண கொணுத்தும்போது நாடு மங்கும்படியான பழக்கங்களைக் கிளத்தெறிவோம்.

பொக்கவன்று கதிரவன் வழிபட்டு வயம் கரும்போது, நம் குடியும், நாடும் உலகம் எங்காளும் பொக்க வேண்டும் என்று வேண்டுமோம். துவறத்த பட்சம் மும்முறை வயம் வந்து ஒங்கொரு முறையும் இத்தப் பிரார்த்தனைகள் செய்வோம்.

வளர்ப்பும் இனிப்பும் திறந்த இத்தத் திருநாளில் நாம் மனப்பாக்கியக் கவனத்து, அதிக் அன்பு என்னும் இனிப்பில் திறைவோம். ஒரு நாளை, ஒரு மானமோ இன்றி என்றும் இப்படியே பொக்கிக் கொண்டிருப்போம்.

பொக்கும் மக்களம் எங்கும் தருக!

வாடேக் வழக்கம்

அதிர்வாடேக் ஒக்கியவான பந்தயம் கருக்கு ஆட்ச் செய்வதற்கு ஒன்றும் ஏதாவது புதிய பொருளை வாங்கி அணிந்தகொண்டே ஆட்ச் செய்வது வழக்கம். ஒன்றும் செலக்காவிட்டால் ஒரு பூட்டில் வேலாவது புதுசாக வாங்கிக் கொண்டு பந்தயத்துக்குச் செல்வார்!

முதல் டெஸ்ட் முதல் செஞ்சுரி!

இங்கிலாந்து கோஷ்டக்கு எதிராக பம்பாய் ஜிம்சாருவில் வாலா அணி எத் முதல் செஞ்சுரி எடுத்த பெருமையை விழிவினார். 1933 டிசம்பரில் கடைபெற்ற இந்த டெஸ்ட் பந்தயம் இந்திய மன்னரில் கடைபெற்ற முதல் அதிகாரபூர்வமான டெஸ்ட்!

பந்தய தினம்!

இந்தியாவின் ஆரம்ப பாட்ஸ்மன் பங்குதரன் 1962ம் இங்கிலாந்துக்கு எதிராக ஏழு இன்னிங்சில் துத்த பூத்யங்களை எடுத்த பெருமையைக் கண்டார். அதுவும் கன்கு இன்னிங்சில் கனிக் கான்கு பூத்யங்களைத் தொடர்ந்து பெற்றது அவரது தனிக் பெறப்பு!

சுருதி வாழ்த்து

உயிர்வென்ற ஓயி உயிர் திறைமாம்
உருத்திடு கதிரே

கருமம் வந்திருக்கும் கதிரைமாம்
உருத்திடு கதிரே

இவ்விரு நாடகங்களைத் திறைமாம்
கருத்திடு முகதிரே

செயல்பில் மனஉறுதி பருத்தவராக
கருத்திடு கதிரே.

- கே. பிரேம்

கவையர்: "என்க எழுவார் எனக்குத் திரைவாசி இருமாம் இவர்க் குமக் கொடுத்தார்!"

மனைவி: "பொக்கம் இருமாமாண்டு செலுது!"

கவையர்: "கருத்திடு! திரைவாசி இருந்தான். திரைவாசியிருந்து நான் கேட்கி விழுந்ததற்கு இதோ, அதோ கரு இருந்திருக்க பொக்கவான இன்றுதான் கொடுத்தார்!"

- உ. ராமசுந்தரி

கிர்க்கெட் கிட்டா!

நல்ல கோட்சுக்கு வந்த
பந்தை திருப்பி அடிச்சுட்டானோ!

வாஸ்பால்
ப்ளேயரை
இதிலே சேர்த்தா
கிறப்பத்தான்!

என்ன சார் கிர்க்கெட்டா?

இவரை நாங்க க்வாஸ்கர்ஸ்தான்
கூப்பிடுறது வழக்கம்!
லீட்டிசை பத்திரை பேர். இவர்
ஒருத்தர் சம்பாத்தியத்திலேதான்
காலச்சேபமே நடக்கிறது!

கிர்க்கெட் தெரிஞ்சது
எஸ்வஸு உபயாகமாயிருக்கு!

உலின் மோலோடு உள்ள தொல்லைபை

ஆற்றநது அகற்றாம் களிம்பு - அமிர்தாஞ்சன் பெர்மல் ஆயின்ட்மென்ட்

சாதாரண களிம்புகள் எழுமத்தின் ஆழம்வரை
எட்டாது. ஆனால் அமிர்தாஞ்சன் பெர்மல் ஆயின்ட்மென்ட், இதை எட்டும்.
ஏனெனில், சக்திவாய்ந்த எழும நிவாரணிகளின்

அபூர்வக் கலவை துது. சாதாரண
எழும நோய்களின் ஆதாரத்தை
இது எட்டும்; உடனடியாக அகற்றும்;
இவ்வாறு ஆரோக்கிய எழுமத்தை
வெளிப்படுத்தும்.

அமிர்தாஞ்சன் பெர்மல் ஆயின்ட்மென்ட்,
பண்ட, சொசி, மற்றும் பல எழும
நோய்களுக்கும் ஏற்ற லட்சிய நிவாரணி
இன்றே ஒன்று வாங்குங்கள்!

அமிர்தாஞ்சன் பெர்மல் 14/15 லைக் சர்க்க ரோடு, சென்னை 600 004

கட்டிக் கொள்ளத் தெரியாது! எப்போது பார்த்தாலும் பெரும்பாட்டம் - மாக்கி. ஏராள - இத்தக் கண்ணாடிகள்தான்?

“பாரவதி மத்தியாசம் வெளியே போனாள். போன காரணம் இன்னும் அவளுக்கு இன்னும் துரமாமா இருந்தது... இத்தப் பீகாவை மனமுயினை பீகாவதமா போயிருக்கா” தாத்தா ஒரு பெருமூச்சு விட்டபோது... தெருவிருந்து ஒரு சீக்கர எதற்கும் துறையது தெரிந்தது. சீக்கர அக்கன் பீகாவைத் தடுப்புகுறியே தெரிந்த பாரவதியின் தங்கையக் கண்டதும்தான் அவளுக்கு திம்மதி. உங்களை நிரும்பினார்.

பாரவதி வண்டியிலிருந்து இறங்கினாள். சண்டமாகப் பெய்து கொண்டிருந்த மழை இப்போது முற்றிலும் நின்று விட்டிருந்தது. சீக்கரக்காரனுக்குச் சிவவநதைய எண்ணிக் கொடுத்த விட்டுக் கையாண துணிப்புகைய ஒரு கையிலும் மற்றொரு கையில் புடையை பார்த்துமே உங்களை வந்தான். இதெல்லாம் தான் வாய்க்கிட்டு வர மாட்டேனா? வந்தது கொண்ட மகாசிக்கம் கையால் சட்டென்று அவன் கரத்திலிருந்து வாக்கிக் கொண்டார்.

நீரங்கக் கடித்துக் கொண்டிருந்த பேத்தி அவசரமாக அருகில் ஓடி வந்தாள். குவித்து கைக்குள் இருப்பதை நோட்டம் விட்டாள்.

“ஒரு காரணப்பதும் தான் எடுத்துச் சாப் பிடலாமா பாப்பா”

அவன் கேட்டு முடிக்குறும் கரண்டு போன பாரவதி கண்கள் கலையிலிருந்து கைகைய வெருக்கென்று பிடுங்கிக்கொண்டு சாமான் அதைக்குள் மறைத்து விட்டாள்.

“ஒண்ணு எடுத்துச் சாப்பிட்டா என்ன வாய் பாட்டி ஏன் இப்படி பங்கப்பட்டு” வேடிக்கையாகக் கேட்ட கையா சித்தாள். “அதெல்லாம் தான் நடக்கப் போகும் கமங்கலிப் பிரார்த்தனைக்கு வந்திருக்கு - எக்கக்காவேலா தொடந்து தப்ப...”

“தாத்தா தக்க இதை என்னால் தம்ப நேனா...” பேத்தி ஏனாமாகக் கேட்டாள்.

“தம்பநேனக் அம்மா. பக வகுறவுக் கணாக் செய்து கொண்டு வருகிற ஒரு பிரார்த்தனை. இறந்தவர்களை மறக் காம தந்தியோட தீங்கக் முடிவிறதே என்று எண்ணும்போதே மனசில் ஒரு தெய்வ ஏற்படறது. அவ்வளவுதான்...”

அதற்குமேல் அவளுக்கு விளக்கம் கொடுக்கப் பிரியமில்லை. மெனமாமாதுர்.

அன்று இரவு கண்கா முன்னதானில் உறங்கிப்பாடுவிட்டாள். பாரவதிதான் வாக்கிவகைப் புடையைகைக் கண்கலிட்டப் பிரித்துக் காட்டினாள். ஒக்கொரான்கும் கையாணமானவுடன் சிவ்வவகுறேயே காயமாகி விட்ட தனது முத்தானுக்கு அவன் கமங்கலிப் பிரார்த்தனை செய்தது வழக்கம். ஒக்கொரு ஆண்டும் அத்தப்புடையைகைத் தன் முன்று விட்ட தாத்தனார் வியாமலிக்குத்தான் கொடுப்பதும் வழக்கம். இரண்டு ஆண்டுக ணாகச் வியாமலி பிரார்த்தனைக்கு வர ரொம்ப வும் பிடு செய்தாள். அவன் கணவனுக்குத் திமர் என்று வோகம் அடித்து விட்டிருந்தது. தாரத்து உறவு மரமா இருந்தர் மண்கடையைப் போட்டுத் தமது சொத்து அளித்துக்கும

அவனை வாக்கி என்று தியமித்து விட்டுப் போயிருந்தார். திமர் பணம் அவர்களுக்குக் கொடுவதற்கு வண்டாக்கி விட்டிருந்தது.

முன்னதானில் தான் பிரார்த்தனை செய்வதாக ஏற்பாடு - அதைப் பெருக்கிக் கழுவித் தடைத்துக் கொண்டிருந்த தயாரித்தாள். மண்கையக் கழுவி மாக்கிவகைப் போட்டு ஒரு பக்கம் வைத்தாள். காக்கி வந்த பழம் பாக்கு வெற்றிலை - குக்குமம் - மஞ்சள் இத் தாதினை எடுத்து ஒரு பெரிய தட்டில் தயாராகக் கொண்டு வந்து முன்னதா மேகையிது வைத்தாள். கைவியை நொக்கிப் தன் முத்தானது படத்தைத் தடைத்துப்போட்டிட்டு காக்கிவந்த பூமங்கையை அதற்குச் சூட்டினாள். குத்து விளக்கில் எண்ணெயை

கிட்டித் தீயோட்டுப் பாட்டி - தயாராகப் படத்தில் கீழே மணக்கு அருகில் வைத்தான்.

மணக்கிக்குத் துணியாக முன்னகரவியைப் பத்திரிகையுடன் கூட்டார்த்திருத்த மகா விஷம் மனம் களித்து போனார்.

பார்க்கிக்குத் தக்கமான மனம், குத்தகைச் சான்று இத்தியிபாசை மக்களத்தின் மீது அங் குக்குத் துணிக்கடப் பொருளையே கிடை யாது. சிறுவயதிலே பூவும் பொட்டுமாய் போய் விட்ட அந்த மகராசி தெய்வமாக நிலை அந்தக் குடும்பத்தைக் காத்து வருகிறதெனச் சான்று அளித்த முடியாத ஆமொன் ஒரு வர் பிச்சை, பத்தி...

புடையவை அங்கிடம் காட்டி அருகில் வந்த பார்வதி தங்கித்துடன் நின்று.

'அக்கா ரெண்டு தானா என் கவப்பைத் திரை வந்துண்டு இருக்கா. பிரார்த்தனைவைப் பற்றி நினைவுபடுத்தலுப் போய் தொனித்து, அதற்குமே வறுக்கப்போல் கூட முதல் வெள்ளிக்கிழமையே பன்னிடனாத்து முடிவு செஞ்சிட்டேன். ஆனால் எப்பவும் போவப் பட்டுப் புடையதான் இந்த கருகும் வாக்க முடியலி. அதற்கும்... இந்தக் கடித்தறி தூய்

புடையவை வாக்கிக்கு வந்திதன்.' பிரித்துப் புடையவைக் கணங்கிடம் காட்டினான்.

"சிகப்புப் புடைய, பச்சைக்கை. தங்கு இருக்கோ!"

பார்க்கி பெருமிக் விட்டான். முன்பாக இப்போது அவர்விடம் பணவாதி இருக்க விக்கி வேலியிலிருந்து அவன் கணவர் மூய் வடைத்ததும் பல விஷயங்களில் அவன் சிந்த னத்தைக் கடைப்பிடிக்க நேரித்தது.

"நேரே போய்ச் சிவாமணியைக் கூப்பிட்டு விட்டு வந்தேன். அவ என்ன பிட்டக்கை இருக்கா? அங்குதக்கர், பன்னில் போய் வந்த தங்குன்னே ஒரு வாக்கிப்பாது இருந்தது."

அவன் முடிக்குமுன் தொகிப்பெ சிந்து கின்றுத்தது. எழுத்து சென்று மகாவிஷம் எழுத்தார், மறுமுனிலே சிவாமணி பெருகின்.

அவ்வமொக அவன் பார்வதியைப் பங்குத் தான்." அந்தத் தங்கைக்கி ரொம்ப பன்னில் கணம். மறு இருதப் பக்கம் கொட்டோ கொட்டுது கொட்டாது. எங்கிலும் ஒரே தகியலி. ஜாரம் கட வேலா அடிக்கிறது. அதற்குமே எங்கும் தாங்கிது வரமுடியாத போகத் தொனத்து. மேலே யானவையது வக்க வக்காத்தையும் முடிக்கக்கோங்க..."

"சிவாமணி இப்படிக் கடைசி நிமிஷத்துல காவலாகி விட்டுட்டானே. ஒரே ஒரு கமல் கவிதானே வச்சப் பூசுற பன்னேன். இப்பக் கடைசி நிமிஷத்துல பாசுரக் கூப்பிடுவோம்?"

மகாவிஷம் பதினுக்கு வரக்கக் கிரித்தார். "போகட்டும். அத்தத் திவர்ப் பன்னக்கா சிவனாகம் பாக்கது. விடியத்தகாவியேயே தான் வெலியே போய், முன்ன தம்மிட்ட வேலி. பார்த்தானே விசுவம். அவனாக் கூட்டிண்டு வந்தேன்."

பார்வதியாக் கட்டென்று அகமதி படைவ முடியவில்லை. வெகுநேரம் டுண்டு டுண்டு படுத்தவன், தங்கையுமீதப் அதுபி யின் அபரித்து விட்டான்.

61 கவோருக்கும் முகமே தூக்கப் போகவைக் கண்கள். முன்னகை கடினாரம் தாக்குமுறை அடித்ததும் அவளுக்கு விதிப் பெதுபட்டு விட்டது. படுக்கைவகையிலின்று எழாமல் சிறிது சோம்பலுடன் விழித்தபடி படுத்துக் கிடத்தான்.

காத்தாளின் அறவிலிருந்து பகத்த குறகடை. பாட்டி பெருசிலின் மீது கருணை குறங்கிக் கொண்டிருத்தான். அவன் மெய்வ முன்னகைக்கு வந்து வந்து முதலும் பார்த்துக் கொண்டு நின்று. திவரென அகமதியைக் கிரித்ததுக் கொண்டு ஒரு பெண்ணின் அகை... இருக்கிட்டு துள்ளிவித் திரைத் வெலியே பார்த்தான்.

யாரோ ஓர் இனம்பெண். மழலில் திவத் திருத்தான். அவனாத் தொடர்ந்து வந்த ஒரு முரட்டன் அவன் செண்கையப் பிடித்து இருக்க, அவன் அவறுவதுமட்டும், காத்தியேவோகக் கெட்டது. கண்கள் அத்தப் பங்குரைக் காட் சிவாக் கடைன், கடல் கிருகிடுவென ஆட் தெருக நடபடத்தது அவளுக்கு. இருக்கத்தின் வன்னி கரைத்தது. அவ்வியமறியாத துணிச் சன் கக்க, கட்டென் வாலித் தாழ்ப்பாண

பாண்டி: சிலை பற்றி நினைத்தாலே
எனக்கு எவ்வளவு குழைந்ததாம் கரும்!
குமா: அவர் என்ன பெரிய பிண
மரம்?
பாண்டி: அவரின் சிலைப் பற்றிப்
பெரிய கொள்குருதியை... "கொள்கு
தட்டை கொண்டு திரிவாயின அதை
விளையுமென்புற்றித்தாலே கொள்கு
திரிவாய்" என்று சொல்லுங்கள்
அவரி!

19. தொடர்ச்சி.

தீவிர உதவையிற் றந்தகொண்டு வந்தாள்
கிணை வந்து நின்று. தயக்கமில்லாமே
என்ன செய்வது என்று அவள் யோசிக்குமே
அந்தப் பெண் ஒரு குட்டிமகன் அவளைப்
பிடித்து இழுத்துக்கொண்டு அந்த வீட்டின்
முன்னகற்குச் செல்லாக வந்து நின்று.
பின்னல்பெயர் உதவையிற் றந்த தாவிட்டு
விட்டு அங்குமிங்குமிருந்தகொண்டு வருதான்.

அந்நின்று போன கவுகா விழிப்பதற்கு
அவளின் கவனித்தபோது துணுக்குக்குள்.
அந்தப் பெண்ணின் நினைத்த உள் பாவங்கள்.
வும் தெரிந்த ரகசியமாயின அந்த நினைவை
நினைப்பின் அவசியமாயின நின்று.

"பாண்டி என்ன கொம்பு நேரமா திரை
திட்டு வந்தாள். என்னைக்கே கிரகிது முகம்
வந்த பிடிக்க. தாம்பரத்தினே இறக்கிப்
போகணும்னு புறப்பட்டேன். என் வீட்டுக்கு
வாழ் அங்கேதான் வட்டை வேலை செய்வாரு.
வீட்டுக்குப் போய்ட்டு ஒருகூட பாத்ரீட்டு
விடிவதற்குமே வந்து அனுப்பினாரு.
இந்தப்பயன் அங்கே சித்தாது. குடிசையுடைய
பொருள் இருக்குது. என்ன, என்ன இப்படி...
செய்வதில் பிடிக்க... மகனும் போகாம தப்பி
ஒடிவந்திட்டேன். எப்போதும்கூடமா."

கவுகாவிற்கு என்னயோ செய்தது.
"ஒருமுதமேல் வாரும் பெண். அவளுக்கும்
இப்படி ஒரு ஆபத்து செய்து கவனிப்பேன்! பீரமிய
புடன் தனது அறிவாத இரகச உணர்ச்சி
வுடன் மெதுவாக வந்திருந்த தாள்
செய்வது எடுத்து அவளிடம் தீட்டினாள். பர
பரப்பின் அந்தப் பெண் அதை உருத்தி
கொண்டு விட்டாள்.

பெருக்கதற்கு வேண்டு விழிப்படைந்த தாள்
தாயும். பாட்டியும் முன்னகற்கு வந்த
போது பாட்டி "வீடு" என்று கவனித்தாள்.

"அம்மா! உங்களைக் கவனமுடுத்துக் குமரி
தென். தீவிர தங்கா இருக்கணும். உங்க
குழந்தை உதவையிற் றந்த என்ன உங்களை
விட்டிருக்காட்டி இத்தனைநாள் தான் என்ன
செய்யவேண்டுமென்று தெரியாது..."

"கவுகா! என்ன காரியம் பண்ணிட்டே!
உங்களைப் பிரார்த்தனைக்கு வரவில்லையென்று
புதலாவது எடுத்து - அடக்கியிரு..."
அந்நின்று தான் முடியாத பார்த்து... உருக்கம்
தெரிவிட்டாள். மாண்பாக அவரை கண்ணம்
வளின் கண்ணிர் வழிந்தது.

"உன் பார்வையி... உத்தரத்தே - அழாதே.
அவையிப்பாகக் கெடு. பிரார்த்தனைக்கு ஒரு

உங்களை வேணும்னு கொண்டு இக்
கிணை!" மகனிடம் அடக்கியாள்.

"கொண்டேன். இவன் பார்க்க தெரியுமா?
வட்டை வேலை செய்கிற சித்தான். தாவி
வட்டை பெண்ணை வந்தி..."

"என்னின்று தாவினாள் பெண். அவளுக்கு
இந்தப் புதலாவது கொடுத்துட்டானே
பெத்திருந்தாளை அந்நின்று போயிட்டே...?
பார்வையிற் றந்த கொள்குருத்த அந்தக்
கவுகாவி இந்த உருவத்தினே தானே வந்து
புதலாவது எடுத்துண்டுட்டா... இது
தெய்வக் கெடு... உத்தரவுப்படு. தட்டின
கவனிப்புக்கு பழம்பாக்கு கெத்திராவது இவ
ளுக்குக் கொடுத்து. வயிறு சிறைய புணர்
போட்டுக் கவனமுக்குப் பத்து ரூபாயும்
கொடுத்து அனுப்பி."

கவுகாவின் வழித்த கவனிப்புக்கு தடைத்தல்
கொண்டாள் பார்வையி. அவள் நினைத்த
பார்த்தபோது மகனத்தின் போட்டோயிற்
வந்தவழிக்குத் துயரின் தொப்பென்று
மெதுவாகவே தானே நுழை விழுந்தது.

"மகனம் வட்ட உத்தரவு கொடுத்துட்டா.
என்ன முயற்சித?" கவுகா அட்டைப்போட்
டதும் அவள் வட்டென்று பிரேரணைத்
நினைத்து பத்து ரூபாயை எடுத்துத் தட்டின
யிற் கவந்து வந்திடம் தீட்டினாள்.

"எடுத்துக்கொண்டாள் வந்தி. வெண்ணிக்
கிழமை பார்க்க - கவுகா தாண்டி வந்தி
ருக்கும் கவுகாவிற் - தாண்டினாள் கவுகா
மகன் இருக்கணும்னு வந்தித்த..." துடிக்கத்
தது அவன் குரல்.

"தாத்தா... உங்களுக்கு இப்படி ஒரு புரட்டி
செய்தா சித்தையா?" ஆதர்சவாயிட்டான்
கவுகா.

"பெரிசெய்தான் அம்மா உன் புரட்டி! அவன்
கொள்குரை பட்டவனைப் பார்த்த அச்சமும்
அருகருப்பும் ஏற்படாத உன் மனம் ஒரு
பெண்ணுக்கு உணர்வையிற் றந்த ஏற்பட்ட அவன்
கொள்குரைப் பார்த்ததும் எப்படியும் பதை
பதைக்கப் போய்விட்டது? இதுதான்
அம்மா... தாண்டி என்னும் உயர்ந்த உணர்வு.
மனிதன் பிரதிக்குத் தெய்வமான முகமே
மான் உணர்வு... தவிரவே இத்தக் கவுகாவி
வந்தான். உங்களுக்கும் தாள் புரிந்தகொள்ள
முடிந்தது. இப்போ என் மனமில் நிம்மதி..."
தாத்தா பெத்திராவது அவ்வந்தபெருமையினாடு
பார்த்தான்.

வட்டமுகை

● மனத்தில் மூத்திடம் சிவசங்கீர்த்தி
"விபத்து" கதைக்குத்தான். இந்திய மனிதனிடம் நாம் அடிக்கடி காணும் ஒரு குறைபாட்டை எவ்வளவு இயற்கையாகப் பட்டியிடுத்துள்ளார்! வாசத்தியின் "தீர்ப்பு" தங்கை" வேலைக்குப் போகிற பெண்கள் பெரும்பாலும் பணம் பண்ணும் மெஷின்களைக் கையாளுகையும், இத்தமதில் "பரிசுடை" இல்லாதும்கூட ஒரு பெண்ணின் மிக நர்ப்பு உடமான திருமுகையும் வெகு இயல்பாக எழுப்புகின்றன.

இவற்றோடு ஒப்பிடுகையில் "அர்த்தநாரி" முழுதாவது போதிய திருப்தியை ஏற்படுத்தவில்லை.

சென்னை-44

பாலசுப்பிரமணியம்

● முழுதான தாவல் "அர்த்தநாரி", பெரிய பிரமாதம். பாரி இந்தச் செம்பியன்? இவ்வளவு பிரமாதமாக எழுதுகிறாரே. வன்மியூர் ஜே. மீனும்பிசை

● "அர்த்தநாரி"யில் கணர்ச்சிகரமாக மொத்த வடிவிலானால் புகழ்பாணம் படைத்துப் பல்லாயிரக் கணக்கான வாசனர்களைக் கணர்ச்சிப் பெருக்கெடுத்துக் கண்ணீர் விடவைத்து விட்டார் செம்பியன்.

சென்னை-42

சாரங்கம், சூப்பிரமணியம்

● "அர்த்தநாரி" முதலில் அருவருப்பு இடையில் பரபரப்பு முதலில் மெய்சிலிர்ப்பு

திருநெல்வேலி

கோ. கதிரவன்

● ஒரே மூச்சில் படித்த பின் தான் கைத்தேன். மிகவும் அருமைவான கதை. புகழ்பா, மதனம், அர்த்தநாரி எந்த மூன்றே பத்திரிகையாகக் கற்றி. இவ்வளவு பக்கங்களாக அனுப்புத் தராத வகையில் மனத்தில் உள்ள வகைக் கையெழுத்தும் வண்ணம் ஆழ்த்தியிருக்கலானோடு, தெனியான் தடையின் எழுத்து கதாரியருக்கும் பாராட்டுக்கள்.

சென்னை-5

பாலுமதி பாலசுப்பிரமணியம்

● சிம்மசுரைத் தம் வாழ்நாளிலே முதல் மூன்றாம் இந்திராகாந்தி 1978 அக்டோபர் 6-ந்தேதி அன்றுதான் பாரித்தாரி எப்பது அபத்தம். தவறான தகவல் "இந்திரா முட்டி"யில் இருந்து எடுத்துப் பிரசுரித்துள்ளார்கள். திருமதி இந்திரா காந்தி 1971-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி 18-ந்தேதி விவாழ்வு அன்று மாலை 4-00 மணிக்கு பிரதமராக இருந்தபோது கொலைப்பட்டால் வந்து இருப்பினால் சிம்மசுரைத் ராதா தண்டப்பாணி

● ஏமாந்தது விஜயபாபாவே அவர். கல்வி ஆரியிய்தான். பூதானம் கொடுக்கப் பட்டுள்ளது 17 ஆயிரம் ஏக்கர் அறிவித்து எப்படி 12 லட்சம் ஏக்கர் நிலம் இருக்கும்படி தெரியாது போகும்?

சென்னை-41

மீ. சத்தியமூர்த்தி

[12 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்திற்கெனவும், தவறாக எழுதியிருக்கும். ஆ-3]

காக்கிகட கற்கலாம்!

19

காக்கி
கே. சத்திரசேகர்

மகன்: அருண்

காமம்: குன்றமணி

பாடல்களையும் சில போசனங்கள்

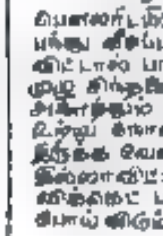

செய்வாரு
பாடல்களையும்
கவிதைகள்
கவிதைகள்
கவிதைகள்
கவிதைகள்
கவிதைகள்
கவிதைகள்
கவிதைகள்
கவிதைகள்
கவிதைகள்

செய்வாரு
கவிதைகள்
கவிதைகள்
கவிதைகள்
கவிதைகள்
கவிதைகள்
கவிதைகள்
கவிதைகள்
கவிதைகள்
கவிதைகள்
கவிதைகள்

செய்வாரு
கவிதைகள்
கவிதைகள்
கவிதைகள்
கவிதைகள்
கவிதைகள்
கவிதைகள்
கவிதைகள்
கவிதைகள்
கவிதைகள்
கவிதைகள்

மும்முணிகள் கீ.ராஜேந்திரன்

அத்தியாயம் II

அத்தப் பென் சத்யாவை மெதும சீமமாக ஒருமுறை பார்த்தான். பிறகு சத்யை உயர்த்தி ஆங்காட்டி விரகாட அவை தெற்றியவை தட்டினான். "நான் ஜோசியம் சொன்னாட்டா? எனக்கு மனசு சரியில்லை. உன் நண்பனைக் கட்டினா அது வந்திருக்கே! ஜஸ்ட் கைமேட் வந்த!"

"நிதும்பிப் போய் விடலா?" என்று சத்யா. "அதைச் செய்யலாம்! உனக்குப் புண்ணியமாடப் போகட்டும். எங்களுடைய இந்த சினிமாவைக் கெடுத்து விடாதே!"

"நித்யா, டோண்ட் பி தார்ட்வேன்! தார்த்து அவனுக்கு வழியைவிடு!" என்று ஆனந்த். "அவன் நல்ல ஸ்பான், உன்மேல் பாட்டுக்காமத்தான் உள்ளே வருவான்."

அவன் தார்த்து கொண்டான். "அவர் என்னைக் கேட்டதால் நிதும்பிப் போகக்கொண்டேன். நீங்களாவிறு உங்க நண்பராவிறு, எனக்குமன்ன வந்தது? என் இஷ்டப் படி இப்போ என்ன நடக்கிறது?" அவன் உதடுகளைக் குவித்தான்.

"பாருடா சத்யா! நித்யா வருத் தப்படுக்படி நடந்துக்கிறே நீ. கம் ஆன் சீர் அப்!"

சத்யாவுடைய மனப்பாறம் அது கரித்ததெயொழியக் குறைபாடில்லை. புனை மண்டவத்தினூடே நடந்து அவன் தன் நண்பன் அருகே போத் தென்று சொபாவில் விழுந்தான்.

"நித்யா! நில் நில் எ டிரீங்க், அண்ட் சீர் நில் அப்!" என்று ஆனந்த்.

"தோ! தோ! எனக்கு டிரீங்க் வேண்டாம்."

"நீயும் சந்தோஷமா இருக்கமாட்டே. என்னையும் சந்தோஷமா இருக்க விடமாட்டே. நித்யா வருத்தப் படாதே எனன் தப்பு?"

"சந்தோஷங்கு குடியும் கும்மாளமும்தானா?"

"வேறு என்ன?" என்று கேட்டான் நித்யா. "கலிதைப் புத்தகம் வேறுமா?"

சத்யாவுக்குக் கோபம் வந்தது. "இத்தா. நீ மூர் கப்பாயில் அந்த ஒரு வரியை மட்டும் கெளப்பிட்டிருக்கேல் பிறகு எனக்குப் புதிதாக போக்க, போதும்"

"உனக்குச் சந்தோஷம்து தோண்டது எது? அதைத்தான் சொல்வோ?" என்று ஆனந்த்.

"உன்! பெய்மென் பத்தக அடித்தாரே எப்படி?"
"ஒன்று பெளவச் போட்டது இன் டெளது உன் அம்மா செத் மென் கன் கருட்டி நான் போட்டேன்."
—கி.ர.

"மனம் விட்டுப் போகிறது தங்க தம்பையா, எடுத்த வேற்றாயகம் இருப்பினும் கைக்காது ஆகத்த காதுக. காதுக புதினெனம் எந்த எண்ணத்தத தரும் உத்தி போகும்..."

"உம் காதுக... அவ பேரு என்ன?... பித்தோ?" - ஆனந்த கேட்டான்.

திப்பா சிரித்தாள். "பந்திக்குட்டிக் கூட அழகாய்த்தான் இருக்கும் பாக்க - சேய்யப் பந்தி!"

சேய்யா அவளை முறைத்துப் பார்த்தான்.

"விடக் கூட ஆய்?"

"தோ" என்னுள்.

"அவ பேசில் என்டா பாபதே தப்பாக் கொண்கது தாக. இன்னும் ஒரு கழிக்கு உன்னை இறங்கி இருக்கும் கூடப் பிரமா தனா உணர்வென். நீ உம் காதுகி பந்திப் போக, உம் மனம் கொடுக்கு அதுதான் மது!"

"அவ பேரு பிரமமா, குழந்தைப் பிராவத் இவையிக்குத் பிடித்திற் உன்டனா திறைப்பி போட்டுப் பார்த்திருக்கா. இப்பவும் அந்த திறைப்பிவை அன்னுக்கு மோகம் விட்டா. அதனின என்னாரும் செல்லமா 'பித்தி'க்கு கூப்பிட்டா."

"ஏதோ புதிசுக்குட்டிக்குப் பேர் வைச்சா இன்னி இருக்கு" என்னுள் திப்பா.

சேய்யா அவளை மீண்டும் முறைத்தான். அந்தனுள் ஆனந்த அவன் கைகத்தத

திருப்பினும். "தோம்ப இன்டமிதெண்ட் கொல். இப்போ!"

"ஓ! ஓ! இன் பிடி ஆய் துடியாங்க!" என்னுள் சேய்யா.

"தாக்கட பிடி ஆய் துடியாங்கதான்" என்னுள் திப்பா கண்ணில் கிமிட்டி.

"என்னக்கன் என்னாரிடமும்தான் தோகடுறிறது. அவரவருடைய அறிவுக்கு ஏற்ற மாதிரி எண்ணக்கனின் தரம் அமை திறை."

சேய்யா

"மேகத்திற்கு கிழைகள் எப்போது
எழுவா?" என்று ஆவத்த கேட்டார்.

"உமங்கள் விட! எப்படி பாரு, உமங்கள்
விட பதிலை சொகத்தாங்க!"

"எனக்கு கூட உமங்கள் விடமே சொகப்
பதில்களை உமக்கு தான் சொ சொட்டுக்கு
தரவே இங்க!" என்று திவா.

"என்டா இவ வாயை மூடவே மாட்
டானா?" என்று பொறுமை இழந்து கேட்
டார் சத்யா.

"மாட்டாங்க. போகாம வாயை மூடும்
புருத்தாக் கேசியட் சொக்டவனுக்கு
அழகுக்கண்டு போக மாட்டென்று
சொக்சியிடுக்டென். தங்கே இவ்வளவுக்கு
தாறு குபரவாவது சொகாவது சாத்தியம்தான்
இப்போ இருக்கிற சிவசுமைய வக்சியப்
பார்த்துத் தொகதது."

"எனக்கு தங்கப்பண்ட வததாங்க..."

"கரமாட்டாங்க வக்சியப்பட்டுதே!"

"எனக்கு சிவசுமையு தெரியுமா?"

"இத்தியாவிலே பாருக்குமே தெரி
வாது! பாக்கியாவா அமெரிக்க இலத்திரனிலே
அம்மா பாக்கி அமெரிக்கதான் எக்தெதுக்கோ
அவகரத் திட்டிய தேசம் இது!"

"என் தங்கப்பண்டப் பத்தி தாங் சொகங்
விட மாட்டக்துமா?" என்று தெருகியது.

"சொகட்டு சொகது!" என்று ஆவத்த
அவகரத் தட்டிக் சொகடுத்தாங்க.

"என் புருஷன் பார்ட்டிகுலரிலே வேறு சொக்
கிளப் பார்க்குத் சித்ததான் தானும் வேறு
ஆக்சியிளவக்சியப். பார்த்துப் பண்ணகை புரி
வேன்! ஆக்சியொரு பெண்டுகும் சித்தி
சொகாமமா காப்புவோம் இந்த தாட்டி
சொகது பாரதி சொக்சியிடுக்காரி."

"எப்படிடா இவக்சி சித்தக்சிதே தி"
என்றுச் சத்யா தம்பகி குடிபாங்க.

"இவகொட அகட்டுதலக்தாங்க இவ
கொட கிளப்பெரிவ சொகது!" என்றுக்
ஆக்சித் "அக்த்தாடுபொங் இவ்வகடக
அழகு. மூன்றுகது அக்த காசி வக்சுக் இவக்
தயாராகிடுப்பது. இந்த மாதிரி அக்சியிடுக்கப்
பெக்சுக்கு தாங் பதிக் சொகங் வேண்டாம்.
கெட்டுச் சித்தக்டுப் போகிடகாம். "எங்
கவங் அழகைப் பேசுதே!" என்று பாரகட்டிக்
கூடக் சொகங்காம். ஆகும் பதிலாகித் சொகக்
கிடுகென்ட் எப்பகும் கருத்தக்டுப்பததாங்க.
அவ பதிலாகித்ததததததத ஒரு படியெகே
தாம் தம்பகொட சாமர்த்தியதததத் கட்டிக்
பாங்கும்த. காதலக்சித் கிட்டிக் சொகடுக்
காம் கெக்த்தாங்கும்த. சொகம்பக் கட்டிக்.
போகும் போதக்து ஆகிடும். சொகம்
சொகமமா வகும். அப்பகும் உக்சிப்பொக
சதா சொகமா இருக்க வேண்டுகததாங்க!"

சத்யா எழுத்து கிட்டாங்க. "சரி, தாங்
கிளப்பிடுதே. இந்த இடம் எனக்கு வசியக்டும்

படதது. இவகே கிடுபாக் பக்சிளி தி தக்சிய
இருக்கியாங்கு. தெரிசுமிக்கு கடுகே."

"போகிட்டே கா. சத்யா! ஆகு குங்கு
சொக்டுக் கெட்டுக்; காழ்க்ககைப் சித்த
தி இவகும் கதருக் சொகங்கை. உக்சிக்கு
சித்த ஆக்சியா இருக்கு. ஆகு பக்யாசும்த
இருக்கு. ஒகர் உம் தட் கப்பிரி!"

"பாத்ததப் போகக் தாங் கெக்டுக்கு
கெக்டுமாங் உதரி பக்சியடுதே!" என்றுக்
திவா.

"இது சாதாரண சொகக் இவகே எக்சியா
கிளப்பிடுகோ?" என்றுச் சத்யா. தருக்குகது
போக் தட்டித்.

"தி எக்சியக்சிதே சதிரகவுகும் சக்சி
பும் வேறு எக்சிதது எக்சிதும் புரிதெது
சத்யா. ஆகு ஆகு எக்சியாக்குகும் கக்சிபத்திர
கிளக்சிதே கிளபக்சிடுக. ஒருகித் கட்டிப்
இக்சிபததத் தி சித்தக்சிடுக்டுமே. இவகே
தொக்சிடுக்டாம் அக்சிப் எக்சிபததது."

சத்யாவுக் அருகருப்பாகிடுத்தது. "தாங்
இவகே வத்ததே தப்ப" என்று சித்தததத்
சொக்டாங்க. "தெரி பித்தக்சிவகம் பாரிக்
போகிடுக்க வேக்டும்!" ககட்டகசரத் கிளப்பி
கக்சியாப்புக்சிடுகெ ஒரு பாக் சொகாக்கி
கிள இருத்த அவக் கிடு தொக்சித் சொக்டும்.

அக்சிப் அவக்டு குகாத்ததததாங் கசத்
திருத்தது. எக்சியக்சிடுக கேட கிளக்கு
கெக்சிசத்திக் மாக்சிப் பதிலிகைப் படித்துக்
கக்சிவகவுக் அக்சியுததததததில்க் கிளக்சித்
கெக்சியுடுத்தாங்க. கக்சிவ தக்சிதும் புரித்
தது எக்சி கக்சிபத அக்சியுததத் தக்சிடுக்
செக்சியக்சிடுக்டுத் திருப்பிடுக் தொக்சித்
கெக்சியுடுத்தாங்க.

அவக்சிடுகிடுத்த, பித்தி, 'கெக்சிவக்
கக்சித் எக்சிப்' போகிடுப்பதக்சியும் அவ
குகடகப் போகிடுக்டாங் கிளக்சியுக் கெக்சி
குப்பதக்சியும் தெரித்து கெக்டாங்க. அவர்
கிளப் பாரி குக்சித் வத்ததததத் தாங் வத்த
போகததாங் சொகங் வேக்டும் என்றுக்
கிட்டே ககட்டகசரத் திருப்பிடுக சத்யா.

ஆத்தியாவம் 6

கேகட் ககாட்டிக் சக்சிவக்சிடு தொக
இகம் குக்சித், கிடுகெ, வேகமகத் கதத,
புரி தக்சிடுக்டுக் கடிய தக்சித் சக்சிவி
பக்சியக் கிதக்சிடுகெ. தக்சிடு அக்சித்திருத்த
சத்யா, சொகா கசத்திக் கித ஒரு கக்சித்
தக்சிடுப் போட்டிக் கெக்சிடு. ஒருகாங் தக்சி
துக் தாங் போட குக்சிடுக் கித தக்சி
சக்சித்தபடி திடுக்சித் பதிலிகைகைப்
புட்டிக் கெக்சிடுக்டுத்தாங்க. ஒரு பக்சி
பாட்டிக் ஒருபக்சிப் பதிலிகைச் சொக்டுகும்
கக்சித்ததத் சக்சித் அவக் கக்சிடுகியக்சிடு

ரிஜயகாந்தன்

எழுதும்
சமூக
நாவல்

பாட்டிமார்களும்

பேத்திமார்களும்

கல்கி ஜனவரி 21

இதழில் ஆரம்பம்

—பெரியவர்கள் எல்லாம் எல்லாம் பிடி.
மன்னா முன்னாள் பிடி. "பெரிய"
என்று நினைக்கிறார்கள்!"
"பெரியவர்கள் பிடி" மன்னா முன்னாள்
பிடி. எல்லாம் பிடி."
"அ. நான் பிடி!"

“சூரமங்கியை அடப் பாவமே” என்றும் தள்ளாக்கியும்.

++சுதந்திரம் வெட்டிச்செறி++ என்ற சிந்தனை மீளாது.

“பெயர்” என்னுள் வைத்திருப்பதாம். “நீ
தவக்கிருந்தால் ஒரு டைட்டரைக் கூட
வைக்க எடுத்துக் கொடுத்திருப்பாயே!”

“தென்படி அப்பா, அவ்வளவு மெர்த்டா செக்கிட்டாங்க” என்று சிறிய மியன் பூன் விளையுமா.

“இப்படி எழுதும் பழக்கமாத்ரே அக
மேலுமே தீர்மானத்தினே அதுதான் முதல்
பாடம். சத்யம் என்பதனால். மேலும் தீர்
மானத்தோ, கனக்கு வழக்கு. கடிதப் போக்கு
வரத்தே. கனம்மார்களுக்கு கொள்ளும்
தொடர்பு எல்லாமே பரிசுத்தமாய் இரு
கும்.”

“ஏது அங்கு? மோது துண்டாக அப்பா உலாத்து காசை எக்ஷனடி சம்பளம் தருகிறா? ஆயிரம் ரூபாயா?” என்ற சமோசனம் மேட்டாகும்.

“அப்படித் தொடுத்தாலும் தேவனாமே, என் மேனாஜரை மட்டுமீய்ந்தி அந்த அரும் சாதி மேனாஜரையும் சேர்த்து துண்டிச்சேர வேண்டும்” என்று சத்பா லுண்டி ரிசர்வ்ஸ் நெதர்லேம் நாமம் போல் வைத்துக் காட்டி, “கிராபிங் பிடுங்குவதையும் சேர்த்து எவ்வளவு வரிகளைப் பிடுங்கினால் கூபாய்” என்று...

[illegible]

கருத்தியைப்பற்றி அவர்கள் அண்வரு
கண்களிலும் தங்கு புதிது கொண்டும்
புதிதாயாக காண்பதும் கொள்ளாமல்
கைபினை அருத்தி முடித்துவிட்டு மானிட
பதிகிலைவிக அமர்தார்.

அந்திரடி சதவா படுக்கப் போகும்போது
சேர்வாக இருந்தான். மனச்சேர்வாகப்
போகும்பின் கொள்ள அங்கு இரு உபாயம்
தான் தேர்ந்தியது. சிங்கிக்கு ஃபோன்
செய்தான். மறுபுறம் அவன் தம்பிபுரு
போனேயு குரல் ஒலித்தது. "யாரு சத்
யாவா?" என்று அவன் குரலு அடையாளம்
கண்டு கொண்ட அவர், "சிங்கி இன்று
மாலைதான் திரும்பியிருந்தேன். ரொம்ப
உயர்டா இருந்தா. நீ வந்து போனதையும்

பொன் பண்ணிவதையும் சொல்வான். ...கொஞ்சம் இரு. அதிலே தாக்கிட்டானா விழ்ச்சிக்குமானா பார்த்திடுறேன்" என்று.

செவியுடனாகப் பிச்சிவிட்டு இவியுடன் ஒலித்தது: "தாயி! சேயா!"

"தேய்க் காட்டி!" என்று சேயா. "உன் குரல்க் கேட்டவர்க்கு எங்கு இருக்கிறதுத் தூக்கமே வராது. என்ன சொல்லிக்காம வேய் போயிட்டே! சைப்பெ என்னாலும் சேர்த்து சொறக் கரலின் நடத்தி விடவொழை... என் காம நல்லா நடத்துக்கோ!"

"ஓ பெய்! மூன்று தான் கேட்பு பதறி மூன்று மணி நேரமாகது பேசுறும். கேட்கச் சத்திக்கலாம்."

"என்ன பிரசாரம் பண்ணினே. உமங்கள் விடப் பதறினா?" என்றுச் சத்தெடுக்கலாக. "அடீப் கோரின!" என்றுச் பிச்சிவிட்ட.

"என்னது? அந்தக் கொழைத்தரக்களுக்கு என்ன புரியும்?"

"புரியாதவர்களுக்குத்தான் புரிய வாய்க் கணும்" என்றுச் பிரயீனா. "அவருடைய படிப்புடன் பட்டணத்து நாக்கித்திடுகி விடக் கிற பணர் மாதர் சத்ததிரத்தித் தவறும் புரீது கொள்கிறான். கொழைகளில் உன்ன எவிய பெண்ணுக்குச் சரியாகப் புரிய வாய்க் முடிவிறது."

"கொம்ப சரி" என்று ஒப்புக் கொண்டான் சேயா. "செ நாட்டிக்கு மூன்றுகள் ஓர் அசுடல்" பேசிக் கொண்டிருந்தான். அவன் பிரா போட்டுக்காதபே மாதர் சத்த திரத்தான் எங்கிலுன்!"

"அது மட்டும் மாதர் சத்ததிரம் என்று எண்ணினால் அசட்டுத்தனம்தான். மாதர் சத்ததிரத்தின் ஓரே ஒரு பெயிப்பட்டு அது என்று கருதினாக் புத்திசாலித்தனம்."

"இந்தக் சைத்திரம் உங்களுட பிரா சத்ததிரம் சத்த அணலிக் இருக்கு!" என்று கேட்டான் சேயா.

"நாட்டி! நாட்டி!" என்று சித்திதான் அவன். "உங்க பொல்லாதனம் உங்களை விட்டுப் போகாது. தாலுத்து போகிறேன், படுத்துக் கொள்ளி குட்டிவிட்டி!"

அவன் சிப்போனை வைத்து விட்டான். உடம்பெல்லாம் ஒரு புத்துணர்ச்சி பரவியது போல் உத்தராகம் பெற்றுச் சேயா. விசி கடித்தபடியே தன் அமைவை தொக்கி நடக்க முற்பட்டவன் சிப்போன் மணி அடிக்கவே சிரசென்று எடுத்து சிவ்வணர்க் காதுக் வைத்துக் கொண்டான். அதே சைத்திரம், "அது எங்குத்தான், எங்குத்தான் இருக்கு!" என்று சொல்லிக் கொண்டே முடி வந்த தான் சிப்போனே.

சிவ்வணரப் பேசாமல் அவன் எரத்தில் தத்து விட்டு நடத்தான் சேயா. ஆனால் சிவ்வணர்க் காதுக் வைத்துக் கொண்ட அந்த ஒருசைத்திரம் மறுபுறம் ஒலித்த குரல் அவனுக்குக் கேட்டு அதை அவனும் அண்டலாகம் என்று கொள்ளவும் முடித்து விட்டது! அது திபக் பால்குரல். ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் அது அவன் சிப்போன் பண்ண வேண்டும் என்று அப்போது தானே சிப்போனை எடுப்பதாகவும் முன்னெற்பாடாகப் பேசி வைத்திருக்கிறான் கிணாசனா என்பதில் சத்தெக் மிக்கார். விட்டாக் இருப்பவர்களுக்கு அவன் தன் தொழியுடன் பேசுவதுபோல் தான் தொடங்கும்:

இதன் "தாத்தபரியம் என்ன என்பது எனி தாக விளம்பியது சத்ப"யக்கு. புரிய வந்த அந்தத் தாத்தபரியம் எழுவாய் பிரதீகாக்கி எண்ணிப் பார்த்தபோது மலிப்பாகவும் இருந்தது. ஆனால் அமை பற்றிய விட்டிசீமோ வைப்போ சித்தும் இவ்வாதலானாக் கிணாசனா சிப்போனில்க், சித்திதும் பேசிக் கொண்டிருப்பதும் அவனுக்குக் கேட்டது! (தொடரும்)

முதல் பிரயோகம்

1944-45ல் ஆனந்திதாஸ் முதன் முதலாக வெளித்திரித் திரைப்படத்தை வெளியிட்டது. இது இந்தியன் வர்த்தக, மிக வலிமை வந்தது. கொஞ்சம் நேரம் விடிக் சைத் வெளித்திரித் திரை ஆட்டகாரர் "கலாபு பிராட்கன்" என்ற பட்டியலன் (Black Stridman) வந்து வடிவார். மூன்று பிரயோகத்தில் அவர்கள், விடிக் இவர்க் கருவிய வந்ததன். இந்த வெளித்திரித் திரை குறு வுக்கு தே. ப. வெளித்திரித் திரைகள் நம் இந்தியக் குறுவுக்கு வந்தன. அவர்கள்த். இந்த வெளித்திரித் திரை "புளா திரை" வெளித்திரித் இழந்தன. மூன்று வரு, வெளித் தெய்யக் வெளித்திரித் திரைக்கு வெளித். மூன்று வரு வெளித் திரை வெளித்திரித் திரைக்கு 6 வருவன் எதிர் முடிவாகி விட்ட. அவன் முடிவாகி விட்ட.

சுயக்கவப்பவரின் தனிப்புகள் "கோயு"

★ "கோயு" - நகரமேல், மூத்தி, ஹர்மன்
★ "கோயு" - நகரமேல், மூத்தி, ஹர்மன்

கோயு என்ற பெண் எப்படி ஒரு நவீன இரண்டு எழுத்துக்களால் ஆனதோ அதைப் போலத்தான் அது உயரமும், ஆறும் உணர்வும் பின் உயர்ந்தது. தான் ஒரு கட்டைக்காரி ஆன பிறகு கட்டைப் பல் பட்டிகளுக்கு தலைத் தலைக் கான் காட்டினை இப்பொழுதும் தயர்வாது எழுதிச் சொடுக்கினாள். இன்று தலைக்கைக் கொடுக்கிறாள் என்று அணிவீல் திற்கிறாள் கோயு.

"தான் நிரை உயரத்தில் தலைத்தெரு ஒரு தலைக்கைதான்" என்று ஆரம்பித்த கோயு மேலும் தொடர்ந்தாள்: "1950ம் வருடம் ஏற்றமறி இறக்குமதி கம்பெனி ஒன்றில் வேலை செய்து கொண்டிருந்தேன். ஒருநாள் அங்கே ஒரு பெண் போன் செய்தாள். "எழுப்பூர் கட்டைக்காரி சேல் டிக் கெட்டும் நீங்கள் வந்து இறக்குமதி தான் அங்கேயு பார்க்கிறேன். இன்று இந்த மணிக்கு ஓயர் பீட்டிஸ் கண்டிப்பாகச் சந்திக்கணும்" என்றாள். என்னை ஒரு பெண் சந்திக்கத் தயக்கிடுவாள் என்றும், அவளுக்குக் கண் பார்வை இராது என்று தீர்மானித்தேன் தான். என்னுடைய கட்டைக்காரி வந்த இடம் அங்குப் பெண் விபர்த்து விடுகிறாள் சேல் தான். விட்டது. மறுபடியும் போன். ஸ்ரீதரிடமிருந்து. "என்னடா எழுப்பூர் கட்டைக்காரி போயிடுமா?" என்று கேட்டார். உடனே புரிந்தது கொண்டு. அப்படி பெண் போன் பெரி மயாற்றியது ஸ்ரீதரிதான் என்று. "என்ன பெரிதா அப்பிதான் புரட்டிக் கொடுத்தாள்? போனா என்னிடம் காண்கிறாள் யானாது வந்து சேர்த்துவிட்டேன்" என்றார். அன்றுதான் என்னைத் தொழில் மார்தம்.

"கம்பெனம் பரிசு" படத்துக்கு ஸ்ரீதரிக்கு உதவிவாணாதுச் சேர்ந்தேன். சில நல்ல படங்கள் அமைந்த விதமே வேறுக்கை. "கம்பெனம் கம்பெனம்" என்ற இரண்டு நாட்களில் என்னுடைய எழுத்துப்பட்டி, சேல் படைவெருப்பின் போது ஸ்ரீதர் என்னைக் கப்பிட்டு "புத்தித்திகாள் நாடகம் சேல் மும். சோஜி அங்கேயும் என்னை முன்னிதொதாயகினும், கொதாயகினும் உண்டு. அதற்குத் தகுந்தமாதிரி எழுது" என்றார். ஐந்து கொதாயகினும், ஐந்து கொதாயகினும் அமைத்து எழுதிய நாடகம். வெற்றி தேடித் தந்த நிரப்படமாகவும் வெளிவந்து வெற்றி பெற்றது.

பிறகு என்னை நாடக ஆசை வந்தது. மாயா பஜார், ஸ்ரீமதி. திருத்த நெய்யாது விட்டது. கார்த்திக் கட்டைக்காரி முதலிய நாடகங்கள் மேடைக்குக்கா எழுதினேன். என்னைமே என்னை வெற்றியைத் கந்தன்.

கண்களில் ஊர்வங்காறாய் நெருழிக்
கொஞ்சும், மின்னிய கூந்தலில் மெவ்வாழ்ச்சி,
பொருத்த பொன்க்கோபு பொங்கலிளி திறுதுண்டி,
விமல் சீர்வரிசை...

பொருத்த தவழ மயங்குகே கொங்கல்!

பொங்கலுக்கு விமல் மடைப்பு:

பெர்க்கிணி

கோவார்டினேட்ஸ்

செத்தமிழ்க்
கன்னியருக்கு விமல்
மடைக்கிறது 20 புதுமைக்
கோல திறுக்கலில்,
வரிசைச்
சேர்க்கைகளில்.
பெர்க்கிணி
கோவார்டினேட்ஸ்

பெர்க்கிணி
கோவார்டினேட்ஸ்

கண்ணாளுக்கு வளர்ச்சி,
கப்பலுக்கு மலர்ச்சி!

எல்லா விமல் சில்லறை விற்பனைக் கடைகளிலும், பிரபலமான
இதர ஜவுளிக் கடைகளிலும் கிடைக்கிறது.

இந்தியக் காங்கிரஸ் கட்சியுடைய உறுப்பினரான இவரின் ஒரு பரடம் காத்திருந்தது. ஒழுங்குமுறை கருதி அவர் கவராதபடி கட்டிக்கொள்கை, சட்டமன்றத்தில் தங்களை முழு கவனத்தையும் செலுத்த வேண்டும் என்றும் காங்கிரஸ் கட்சி அமைப்பில் எல்லாப் பதவிகளையும் சட்டமன்றப் பங்குகளற்றதில் தம்பிக்கை கொண்ட விவகாரிகள் வகிக்க வேண்டும் என்றும் கூறினார்.

கவராதபடி கட்டிக்கொள்கை இதை ஆரம்பித்தது. எதிர்க்கட்சிகள், என்ஸி இக் கருத்தை அவர் வற்புறுத்தாமல் விட்டுவிட்டார். அடுத்த காத்தி, அதிர்ஷ்டம் தந்து அங்கத்தினராலும் போலீஸையும் வெளியிட்டார். இதைவும் எல்லாக்காங்கிரஸ்வர்கள் எனக்கும் அவர் வலியுறுத்தவில்லை. காங்கிரஸில் பல்வேறு கமிட்டிகளுக்குத் தேர்தல் தொகுக்கப்பட்டுள்ள தயாரிப்புக்கு மட்டும் இந்த நிபந்தனையை விதித்தார்.

மறுபடியும் அவர் கர்ணாவாசன தாக்குதல் எனக்கு உடனானார். அதன் விளைவாக அவர் இந்தத் திட்டத்தைப் வாய்ப்பெறும்படியாக விட்டது. கடைசியாக மகாத்மா கொண்டு வந்த ஒரு தீர்மானம், எல்லா தாங்களும் ஆட்சியைக் கொண்டு செல்லப் பட்டதைக் கண்டித்தது. இதன்படி கூட தாமதம் மற்றவர்களும் தங்களைத் திட்டம் முடியும்கூட தங்களுக்குக் கொண்டு வந்து விட்டனர்.

காத்தியை வார்த்தைகளிலேயே உறுவ தெருள் ஆகப்பாது அவ்வாறு "தொடக்கி அண்டிப் சென்று அடக்கத்தைக் கதித்த தது." தமது யோசனைகள் காங்கிரஸ் பிரிவினா கையெழுத்து இருந்த மனக்கலப்பை அதிகரித்திருக்கிறதென்பதில் குறைக்கவில்லை என அவர் கண்டார். இந்தக் கும்பிதிலில் அவர் அடிப் படை வேறுதான் என்றுதான் கருதிய ஓர் அம்சத்தில் பணித்து கொடுக்கத் தீர்மானித்தார். சட்டமன்றப் பங்குகளற்றதில் விட்டுக் கொடுத்து அதன்மூலம் அனாதை மதிப்புள்ள தான் சோதனைத்துவத்தையும் சமீபத்தில் தங்களுக்கும் காங்கிரஸ்வர்களிடையே காப்பாற்றித் தர முடிவு செய்தார்.

கவராதபடி கட்டிக்கொள்கை பின்னால் வெற்றி கொள்வதற்காக இப்போது விட்டுக் கொடுக்கத் தீர்மானித்தார். இதன் தீவிர பணம் காங்கிரஸ் முழுக்க முழுக்கக் கவராதபடி கட்டிக்கொள்கை தங்களை கட்டுப்பாட்டில் கீழ் வைத்துக் கொள்வதுதான் என்றால் அப்படியே இருந்துவிட்டுப் போகட்டும். ஒத்தணுத வானமைப்பு திறத்தி கைக்கத் தவிராமல் அவர், ஸ்பீச்சு கட்டிக்கொள்கைத் தவிராமல் தார், முன்னர் முகமேற்றத் திட்டங்கள் தெரிய ஒத்தணும்கு அரங்கமாக அமைப்பு முடியும் என்றார். அவை தார், திறந்து முகமேற்ற ஒத்தணும்கு. தீண்டாமை ஒழிப்பு உரிமை.

ஈ. ஆர். தமது மதிப்பில் இதில் இருந்த தீவிரத்தை உணர்ந்து கொண்டார். மார்ச் 31-ம்நாள் அவர், "யிசு சிறத்தான் ஒரே வழிதான் இருக்கிறது. அது கவராதபடி கட்டிக்கொள்கை, தங்களை அருமைத் திட்டத்தை முழுமைவாக அமைப்படுத்திப் பார்த்து விடுவதுதான். அதன் பிறகு அவர்கள் காலை,

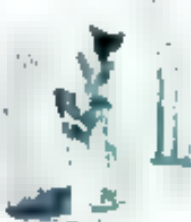
ராஜாஜி வாழ்க்கை வரலாறு
ராஜாஜி வாழ்க்கை வரலாறு

குட்டிக்கல்கை தான்முட்டிக்கொள்வதுதான் பதையும் என்றும் அமைத்தப் போலீஸ்க்கை எப்பதையும் கண்டு கொள்வார்கள்." 1

இருப்பினும் தாராள மனப்பான்மை வைக் காட்டியபோதும் விசைத்து கொடுத்த போதும் தமது எதுமானாரைப் போல் அந்த அளவு மனதினைவடமும் தங்கைத் துடனும் வி. ஆராத் செய்க்பட முடிய வில்லை. கவராதபடி கட்டிக்கொள்கைத் புரட்சியை மகாத்மா அடக்கவில்லை என்பதில் ஏமாற்ற வேதனைகள் அவர் உணர்ந்தார். "தமது படைக்குள் புகுந்து விட்டிருக்கிற தீமைகள் தாம் எதிர்க்க முடியக்கூடாது"

வினா: கருத்து இவையே கருத்து தங்களுக்கும் பதிலுமாகி எல்லா உறுக்க கொள்கைத் "தமது 12-ஆம் தேதியிலிருந்து 17-ஆம் தேதியை வரையில் இருக்க மட்டும்" என்று 40 நாள் எடுத்ததுமா?

ஈ. மெனாவன்.

என்று காத்தி வி. ஆராத் குக் கொள்கை. "தாம் தமது அறிவார்த்தைமுழு வதுமாக விட்டுக் கொடுத்துவிட்ட வேண்டும். பெரும்பான்மைவோட்டு பதத்தைக் கொண்டு எவ் வாவதையும் முடியு செய்து கொள்கை. அடிப் படைக் கொள்கைகள் பதிக் கொத வரை தாம் எதற்கும் தொடர்ந்து விட்டுக் கொடுத்தே வர வேண்டும்." 2

1. வி. ஆர். தமதுதான் ஒரு கருத்து. 29-3-34 SN 8429 பதவி சமீபமாய்க்கை.
2. காத்தி வி. ஆராத் எடுத்தது 6-9-34 - மன தெய் தோக்க பரி மாண 6 பக்கம் 178.

தலைவர் அவர்களே: 'காங்கிரஸ்' எது?
சந்திரன்?
சந்திரன்: பத்திர 'காங்கிரஸ்' ரிபுட்
4.773 பிளிக்டா கனாவு எந்திரம்,
4.710 பிளிக்டா எந்திரம்.
காங்கிரஸ், எந்திரம்.

தீவிரத்து ஒன்று தாழ்ந்து ஒன்று என
அனுபவப்பூர்வமாக கயராதுவக கட்சித்
தாரர்கள் கவனப்படுவது அவர்கள் பணத்
திரும்பித் தம்மிடையே வருவார்கள் எனத்
வாதி எதிர்பார்த்தார். 3 ஆண்டுகள் அந்
தேர்தல் அவர்கள் ஒரு தேவைகையே பூர்த்தி
செய்திருர்கள் என்பதையும் ஒப்புக் கொண்
டார். "பெருவாரியான மக்கள் அப்ப சக்தி
தாரு ஆகப்படுகிறார்கள். அவர்களுடைய
பிரதிநிதிகளாக கயராதுவக கட்சியினர்
செயல்படுகின்றனர்." 6

[illegible]

ஸ்ரீ. ஆர். உள்பட்ட சிவன் எதிர்ப்புத்திட்டம் மகாத்மா 1924 காங்கிரஸுக்குத் தலைமை வகித்தார் என்றித்தரார். “பொது மக்கள், நீதிமன்றம் தலைமை வகித்த வெள்ளம் என விலும்புவிருக்க” என ஸ்ரீ. ஆர். எழுதினார். ‘செட்டம்பர் இதழில் மகாத்மா தரித்து முன்னம் கணபரம் உத்தரத்தால் பிரபு உள் சித்தமகாத் தாம் இருபத்தெனது நாளம் உள்வாழ்ந்தம் இருக்கப் பொருத்தாக ஆதி வித்தார்.

ஒருவர் மத்தியதர ஒருவர் பழிப்பதும் தாறு
மாறுக அறிக்கை விடுவதும் போல் பேசு
தும் ஒரு பாபமும் அறிவாதவர்க்கு தலைவ
உடையதும் கோபிக்கவியும் மனநிலையு
முனிதமிறக்கச் செவ்வதே இத்தியாகி
காலமமாகப் போயிவிட்டதுபோல் மகாநா
ஷ்டம் தோன்றியது. 7

உள்ளுயிரைப் பூசுதல் தாட்சத நிகழ்ச்சி
பூசுதல் அளித்த விதம் கருதினார். அ
பொதுமக்கள் சிறிது சிறிதாகப் பணம் பெற்று
வந்து காத்திருக்க உடம்பு வலியாக ஏதாவது
கொள்கப்பட்ட சந்தக் கஷ்டத்தையும்
தாங்கி விழுமா என்பதில் பெருமையாகத்
தேவன் கொள்கை. ஆர். அஸ் பங்கத்தில்
இ. ப. பத்தனாகலை குமரிக்ஞம் சென்ட்ரல்.

ஆனால் மகாத்மா ஒவ்வொரு நாளும் வேலைக்கு உண்டு, பழக்கமும் பாணியும் சரப் பிட்டு வந்தவராய் யோவ் புள்ளவராய்

பிரதம தமயிபம் பேசுவதைக் கண்டு அவர் விவப்படைத்தார்.8 தேவதாஸன்குமி. ஆர் எழுதினார்: "மகாத்மாவின் வணங்குதலும் ஓர் அடங்கும். ஆகவே விவப்படைத்தக விதத்தில் தமர் புறம குங்குத அருமடம் விவங்கு கிருர்."9

இந்த உபகாந்திக்குத் ததவியின் கணவர்தான் ஓரகவு அபிவிருத்தி ஏற்பட்டது. ஆகவே பெரிய மூலத்தில் தலைவர்களிடையே இருந்த பிரகாரம் இருப்பதை வீ. ஆர். கணபதிதான்.

“மூன்றாம் தலைவர்களைப் பொறுத்த மட்டில் நான் இப்பொழுது மனம் மாறியவருக்கு இரக்கமில்லை” என்று அவர் தெய்வநாயாக்கு எழுதினார். “எனக்கு அவர்களைப் பிடிக்கவேண்டியது, அவர்களைக் காக்கவேண்டியது மனமாற்றத்தையும் நான் காணவில்லை. உபகாசத்தின் மீது தத்துவ ரீதியான பாதிப்பை அவர்கள் சிறிதும் அடைப்பதில்லை. மூன்றாம்வாரியர் தன்னிப்பற்ற தன்மை, வித்தில்கள் அடைந்த துயரங்கள், மூன்றாம் தலைவர்களை இடைய மதற் அடைப்பைப் போக்கு இவை காரணமாக மகாசுமமா அடைந்துள்ள ஆழ்ந்த துயரையும், அவர் என்றும் குறையாத கம்பிக்கையோடு ஆண்டுகள் நோக்கி இன்னமும் துயரமறிக் கொண்டு கொண்டிருக்கிறார் என்பதையும் செய்கு கொண்டிருக்கிறார் என்பதையும் இவர்கள் சிறிதும் உணரவில்லை.

“மிக ஐக்கியமாக விஷயங்களைப் பற்றி
மத்திய மனப்பான்மையுடன் தான் பணிக்
கொடுக்கத் திறம்படுவார்கள் என்று சொல்லு
கிறது. ஒரு விஷயம் மிகத் தெளிவாகத் தெரி
கிறது. சமரசத்துக்குட்பட்ட நடவடிக்கைகள்
தவறாமல் நிறுத்தி வைத்துவிட்டு வேண்டி
யதற்காக...” 20 (தொடரும்)

உரித்தாக்கம்: ©. 1999-2000
(Copyright Reserved)

3. சென்னை, மாந்தா, பக்கம் 2, பக்கம் 173
4. ஊதி. வி. குருநாத் எழுதியது 16-4-34 மார்ச்
தேன் தேசம் டிரா பக்கம் 4 பக்கம் 161.
5. சென்னை.
6. வி. ஆர். ஊதிநாத் எழுதியது 24-7-34 524 8999,
மாந்தா, சென்னை.
7. சென்னை, மாந்தா, பக்கம் 1 பக்கம் 198.
8. வி. ஆர். தேவதாஸ் மாந்தா எழுதியது
26-4-34, தேவதாஸ் ஊதி நாதன்.
9. சென்னை 4-15-34.
10. சென்னை 24-7-34.

தங்களை வரி" - என்று காமாட்சியம்மாளை
கவலித்துச் சென்ற அழகுத்துச் சென்று
போனது இன்னும் தங்க ளுடையதான இருந்
தது. வாரும் கவலிக்காமல் போனது சென்
றாமல் விட்டுவிட்ட தனிமையில் தங்குத
தானே நினைத்து நினைத்து ஈர முகம் மலம்
மாறிவிடுகல் வேண்டும் என்று நினைத்தார்
எனினும். காமாட்சியம்மாளை. "சென்று
பெரும் இப்படி என் பிதனது வாகனோ" -
என்று மனமக்களைத் தன் படுக்கையருகே
அழகுத்துச் சென்ற அத்தான் தன் மல
பெரும் வேறுமாமா. "இந்தாடா ரவி"
அம்மாணம் ஆகிரா தன் பணம் சென்றது"
- என்று தட்டைத் திரும்பிய சென்றித் தன்
காதல் அலையில் சீட்டினார்.

ரவி அடக்கத்தை அம்மா: கவலி
சென்றது விட்டுக் கவலியோடு அவன் தன்
காரம் செய்தான். "நீர்க்காய்வு இர
கனும்" - என்று அம்மாவின் மெல்லிய
குரல் எதிர்பாடு ஒலித்தது அவர்கள்
மனத்தில் பரவி வார்த்தைப்போல் இருந்தது.

தான் கற்ற தைத்திருத்த பாவம் தன்
படுக்கையருகே கவலித்துத் தன் மலப்புகை
கவலி இரண்டு முகந்த உத்தேசி விட்டு
போட்டுக் கொள்ளும் சர்க்கரையும் சேர்த்த
பீன். "கவலாவத்திரே போன்றதுக்கும்.
மாப்பிள்ளைக்கும் பாறும் பழமும் செருக்க
னும் சாப்பிடுகட்டா தன் அடுக்கை
கரையுபடு. "இந்தா! முகமில்
இரண்டு பெருமா இதைக் கொள்ளும்
சாப்பிடுகட்டோ... கொடுத்தேன்"
- என்று கவலிக்கும். ரவிக்கும்
பாறும் பழமும் செருக்க

தான் காமாட்சியம்மாள். அத்தன் பரிசு -
ஒன்றுமில் வித்தியைமமா தட்டி விடாத
போக்த காமாட்சியம்மாள் அத்த அம்மா
எல்லாம் ரவிமலம், கவலிமலம், மந்த
கவலிமலம் திறை அடுத்தது.

நெருக்கு தின்று சென்றதுக்கும்
போக்த திகைத்தி மலம் வித்தியைமமா
தன்னாடும் அம்மாவை ரவி பாடித் தாக்கித்
சென்றடாள்.

"நீ சித்தி பருஷா பகம் போய் இரு
டாயோ. இப்போ என்ரு என் மாட்டுப்
போன்றிருந்த தனிம சென்று வார்த்தை
பெருமம்" -
ரவி விவியியோ மந்தவரினோடு
சேர்த்து சென்றடாள். தனித் தின்று சென்
ருத்த கவலிமல ழாட சென்று அருகே
அழகுத்தான் காமாட்சியம்மாள். அம்மா
அழகுத்தியோடு அவன் முகமும் பரிசுமலம்
திக்கவகமமா இருந்தான். அநிகையில்
தானே தொடுத்துத் தங்கி கவலித்துக்கொண்
டது போக மீதிருந்த புகைப் பாருகில்
எடுத்துக் கொண்டு வர சென்றித் தன்
கவலியோடு கவலித்துக் குட்டி விட்டாள்.

"நீ ரோம்பக் கெட்டிக்காரி... எல்லாம்
உன் மனம் போனது தட்டிவிடுக்கு. என்ரும
இப்போ இந்த திமையும் உன் பெரியோ
அவன் பெரியோ எந்த மனத்தாயும்
இருக்க.

அது மனத்தாயும் இருத்
ததகைத்த திமம். அது இப்போ
மனம் திருப்பியோ தென்து
இருக்கு திமம், என் புகிமலம்
நீர்க்காய்வு - பரு சென்தயமா
இருப்பினும் - அநிகை உத்தி
கிடுகெ. எல்லையோ என் அ
ஜாணம்... தான் ழாண்டு
பிடிசென். குறக்கே தி
சென். இப்போ அகத்தானே
பத்தட்டென். திமம் மந்த
தட்டனும். மனத்திட்ட
ஜாண்டு உட சென்
பென்." -

"எல்லையோ! திகை அப்
படிபென்சென் சென்து

கி.பி. 1947. நான் ஐராயன் சித்தலன். உம்
வாசியம் திருநெல்வி எந்திரமொகலன் இயங்கிய
வன். நான் பாலு உத்தமன் மகனாகிறேன்?

“தீ அகலாதபயிங்கா தவன்... தீதுமாந
பயிங்காவி. அதுகுறையான் தான் இத்தகு
தீயுண்டாய் போதே பயிங்காபயிதகு
தீ பயிங்கா இப்பேத போதே. பறா
யினோ... இப்போ உலகின்... ஒன்றோ
ஒன்றோ மட்டும்தான் தான் வேண்டுகிறதற்கு
யிடம் இருக்க...”

“தலைவர் பேசுவது கேள்வியை உடனடி,
உதவி மருமகனாகத் தலைவர் உதவியை
பேசுவது.” -

“தான் வேண்டுமென்றுதான் சொன்ன
வேளையாக, நீ உத்தரவுகளை எடுத்துக்கொண்ட
அதன்படிதான் எப்போது பட்டினம். நான்
அரசாங்கத்தால் வேண்டுமென்றுக்கொண்ட
பிரதானமோ, நீ இப்போது விடுவாய் உடனடியாக
இருந்து இத்தாத்தியை பெற்றுப் பெருக்கி
விக்கவேண்டுமென்றுதான். இது உடனடியாக
கவனமாக. இப்போது இருக்கக்கூடிய - பாண்டி
கோட்டை - கோதை சொல்லியிருக்கிற
பாண்டி தங்கப்பாண்டி பத்திரிகை வேறு
தேவதீபியை திரைப்படம் இருந்துகொண்டு
நீ நெருக்கடி பட்டாய் இப்போது இருந்து
இத்தாத்தியை விக்கவேண்டுமென்று வரலாம்.
புதுக்கோட்டை உத்தரவால் முடியாமல்
பண்டி தெருபு அகியவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட
வரலாற்றில் இருந்து நடுப்பகுதியை வேண்டு
மென்று தங்கப்பாண்டி தங்கப்பாண்டி இப்போது
வித்தியைக்குந்து வந்த தங்கப்பாண்டி உத்தர
வால் வேண்டுமென்று பண்டிதரால் உத்தர
வால் பண்டிதரால் இத்தாத்தியை இத்தாத்தியை
இத்தாத்தியை தங்கப்பாண்டி தங்கப்பாண்டியை
வாடப்படுகிறது. அத்தியை தங்கப்பாண்டி
தங்கப்பாண்டி இத்தாத்தியை வந்த தங்கப்பாண்டி
வேண்டுமென்று பண்டிதரால் உத்தரவால்
வேண்டுமென்று பண்டிதரால் உத்தரவால்

11-இப்போது இந்தக் குடும்பத்தோடான செல்வாக்கி
யும், மட்டும் டொட்டென்களும். கிருத்
தியும் தாங்கிய பழங்காலமாக சீர்த் தந்த
தொடையும் அந்தந்தத் தந்தையோடையும்
புணர்வோடு வந்ததால் பூதபாசம் போன்றதால்
எல்லாருக்கு நம்பிக்கை. தந்தை தந்தை
தான் தவறாமே கிருத் தியைப் புகார்போடு துணி
கொடுத்திருக்கிறார். சந்தை கிருத்தந்தை
வரை இந்தக் குடும்பத்தையே புகார்ப்படுத்தித்
தொடர்ந்துவருகிறது. சந்தையோடு தந்தை
தந்தைக்கு கிருத்த தானும் மகன்மகன் எனத்
தொடர்ந்து தந்தை தந்தை ஒரு புகார்ப்புகார
மெய்க்கொடுத்த தந்தை புகார்ப்புகார
சந்தையோடு தந்தையையும் அந்தையோடு தொடர்
தந்தையோடு புகார்ப்புகார தொடர்ந்து கிருத்
தந்தை மகன்மகன் சந்தை தந்தை தந்தை

நீராவடித் தேயும் பரித்தானாம். உடை
பெயர் அத்தம் கொள்ள தீபத்தை இந்தத்
குழிப்பந்து மார்புப் போல ஒருத்திதான்
தான்ம வாய்க்கொண்டாள். அங்கிலியை
விடுத்து இந்தத் குழிப்பந்து மார்புப்
போலவன் குங்குமத்தாரா அத்தம்
கொள்ள தீபத்தையும் தான் பூதா பந்த
உகைமையையும் குத்தித் தனிமுதல்
பெரியோர் மீட்டெடுத்து பரம்பரை பரம்
பரையர் அடைபெற்று விரோம். இம்
விதமும். தானியம் வதவெய்க்கித் பிழை
தனமுடே தான் அத்தத் தன் வினக்கைத்
தான் மட்டத்தினை ஏதறி வயக்கிறதனம்!
இந்தா! இப்போ அத்தத் வாய்க்கொண்டோ,
இப்போ தீ அத்தம் பூதாபந்தத் தொட்டித்
பண்டிக்கு வர - என்று வாய்க்கொண்ட
மான் எழுந்திருந்து பெட்டியிலிருந்து அத்தத்
தன் வினக்கை எழுத்துத் திரிவிட்டு ஏதறித்
வாய்க்கொண்ட தீபத்தான்

“கடகன் உடையபடியே இந்த வீட்டின்
 இருதயம் அகியமாகம் - துணிமடம்
 காட்டாமல் இங்கிருந்து குடுமியை எடுத்ததென்.
 ஆனால் தயங்கியது தானும் ‘இரவு’ மீளா
 திரி நடுமடையின் பெற்றிருப்பைப் பார்த்து
 கருவத்தராய போய்வர மட்டும் அந்தத்
 தாருக்கள் அம்மா” - என்று கூறி வந்தாள்
 அந்தத் தீபத்தின் இரண்டு கைகளையும் அகிய
 பாயம் வயங்கியோடு காக்கிச் சென்றாள்
 கவி. காமாட்சியம்பலான் கவிவீடு சென்ற
 கைக்கு இரங்கியது. அப்போது அவளுடைய
 கைகளில் நீர் தெளிந்தது. அவள் தனக்கி
 யோடு படுக்கையில் சாய்ந்து கொண்டாள்.
 சிறிது தொலைவிற்குத் தாழ்ந்தது. ரயிலும்
 இதைப் பார்த்தது கொண்டிருந்தார்கள்.
 சீமன், வேணுமாமா முதலியோர் புறேந்த
 குடல் இருதயம் பிரவேசத்துக்கான கைநில
 கையங்களை ஆயத்தம் செய்து கொண்டிருந்த
 தான். பரிசுதி அவர்களுக்கு ஒத்தானம்
 செய்து கொண்டிருந்தான். ஸ்கார் அப்போது
 தான் துக்கி எழுந்திருந்து தொட்டத்துக்
 கிளந்துக்கு தீரடம் போயிருந்தான். பண்ட
 வேளையிக்குத் துக்கியது கொண்டிருந்தது

சுமார் 15 மைல்கள் வரையில் செங்குந்த நகரத்தை அடங்கியே சிலகலில் வந்துவிடப்பட்டது. சிறைத்தாழியில் தனது மகனின் துக்குச் சென்றான் கலையர். அடுத்த சில நாட்களில், தனது மகனின் துக்குச் சென்றான்.

“தூதர்! நீங்கள் என்னை வந்தீர்கள்?”

எனக்குத் தந்த துணை காரணமாக நான் :
 புகியேன்..." - என்ற கவிதை இவ்விய
 ஒரு மூலக்கத் தொடங்கியது. அவன் தந்த

[illegible]

¹⁷ *See* e.g., *United States v. Gurnea*, 199 F.3d 1005, 1010 (9th Cir. 2000) (quoting *United States v. Gurnea*, 199 F.3d 1005, 1010 (9th Cir. 2000)).

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26

[illegible]

சர்வ சாமாட்சியம்மாளின் பொதுச் சங்கங்களின் குழுவற்றத்தேய்த்துக் கொள் றிருந்தார். எவ்வாறு முடிந்ததும் அவையும் பரபரப்பும் தெரிந்தன. ரவி அம்மாளின் கவனம் பிடித்த "பங்கு" பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். வேறுமாதிரி குமாஸ்தர் கூப்பிட்டு, "டாக்டரைக் கூப்பிட்டுக்கொள் ளு! கரவியை வாரி தீக்கொடு. உக்கம்மா! வுக்கு இப்பிஷ்ட டாக்டர்னுப் பிடிக்கொது. அதுதான் பரவாயிடுமே. உடக்குத் தெரு வுக்குப் போய் எங்காத்துக்கு நானா விடு தன்னி இருக்கற டாக்டரைக் கூட்டினாடு ஓடிவா" - என்று அவன் அவரை அவரை மிரைத் தூத்தினார். குமாசி ஓடினான். பரவாயிடு அந்தக்குச்சையே பஸ்து அழைத் தொடங்கியிருந்தான். சர்வ சாட்சி தேவன் பதை திறத்தி விட்டு வேறுமாதிரி யும் ரவியையும் நோக்கி உட்கண்டிப் பிடித் தினார். நேரே யுகை அரைக்குப்போய் இது மாதிரிச் சந்தர்ப்பங்களில் பஸ்படுத்தவதைச் சொன்னான் செம்பிய் சேமித்து கைகூப் பட்டிருந்த கங்காத தீர்த்தத்தைக் கொண்டு வந்து சாமாட்சியம்மாளின் வாய்க் இரண்டு உத்திரவினைச் சேர்த்தார். தீர்த்தம் கைட் வாயிலும் கைகூப்பினதும் வந்தித்தது.

அதுவரை அமைதியாகப் போதுத்துக் கொண்டிருந்த சர்வ சிவமுத்தைய போக் கொடுவதை வந்தியலுத்தார்.

"கொடுத்தவன் மகாராஜி! வெண்ணிக் கிழமையும் அதுமாதிரிப் பார்த்துப் பூவும் குஞ் குழமுமாய் போய்ச் சேர்த்துட்டா" - என்று கிருணப் பிரசாதத்துக்கு வந்திருந்த பட்டி வந்து வந்தியார் தம் உதவியாளனின் காத லுமே மெல்ல முணுமுணுத்துக் கொண்டிருந் தார். ரவியுக்கு வன் கைப்பிடிது. கண்க், வசந்தி, கங்காசுமிய வாய்க்கிட்டு அழுது விட்டார்கள்.

தனசி மாதத்திக்கு அந்தக் குடும்பத்தின் குலவினக்கான புராதனமான நேரினநியம் உட்கிரிட்டுப் பிரதானத்துக் கொண்டிருந்த போது கிருண தீபமாக விளங்கிய காமாட்சி வம்மாள ஏதோ விட்டுக்கு மருமகன் வந்த தும் அவனிடம் கொல்லிக் கொண்டுபோவ வதொன்றை காத்திருத்தபொழுது போய்ச் சேர்த்திருந்தான். வசந்தி கண்களில் காதகுமே மெல்லக் கொள்ளுள்: - "மாமி உங்களை ஆசிரவாதம் பண்ணிட்டுப் போகணும்கே காத்துவரு இருந்த மாதிரிக்கு இருந்துட்டுப் போகிட்டா..." -

கமலியால் இதற்குப் பதில் சொல்ல முடிய வில்லை. மெதுவ் காண்கிட்டு விக்கி அழத் தொடங்கி விட்டான் அவன்.

"அப்பாநேக கமலி! தீரவினக் கங்காணம் பண்ணிண்டு உங்க நாட்டுடோடப் போயிடு விடையாகறதுதான் சதா மகலியோட கை கிலா இருந்தது. உக்கிட்ட வன்ன கொண்டு மாபி!"

"நான் இப்போயே இருந்து குடும்பம் நடத்தி இந்தத் தனசி யுகைப விட்டாய் பண்ணணும்கு என்னிடம் காக்கு வாக்கிக் கொண்டு அந்தத் தங்க விளக்கை எடுத்துக் கொடுத்தான்." -

"பேசுவே என்ன? மாயிக்குக் குடுத்த காக்கைக் காப்பாத்து! அந்தத் தனசி

கொடுக்கடி! 'கிங் ரெட்' என்று கொல்லிப் பட்டிருக்கிறானா?

இரண்டு இன்னிகளிலும் குதிரை பந்தியோடு அடிப்பாடு விட்டான் அந்த 'கிங் ரெட்' எங்கிருந்தான்.

—அவன்
—குதிரை

செய் காட்டாமையும், விளக்கு அணியாமையும் பார்த்துக்கொ" - என்று உணர்ச்சி போக் குடும் இரவிக் கண்கள்குப் பதில் கொள்ளுள் வந்தி.

சங்கர மங்கலத்தின் போலுது நங்குக் கிடித்து குரவிகள் ஏதோவி கொல்க் கொடி ரகசியங்களில் பட்டு மிளகத் தொடங்கிவி ருத்தது.

முடிவுரை :

தம்மைக்கற்றி உலகெங்கும் 'The only of value' (மதிப்பிருக்கிற மாறுதல்) மதங்களுக்கும், சமைய தம்பிக்கையையும் பூர் விட்டான கணாரப் பழக்க வழக்கங்களையும் மெல்ல அகத்துக் கொண்டு இருந்தாலும் ஏதோ ஒருவகையில் ஒரீடத்திலிருந்து பரவும் தீர்ப்பெருக்கு மற்றொருத்தின் சொன்ன தனிக்க முடியாதபடி தனித்துப் பாய்த்து பரவுவது போல் கணாரப் பரிமாற்றம் (Cultural Exchange) அவ்வது கணார மடைமாற்றங்கள் (Cultural Information) தடைபெற்றுக் கொண்டு தான் இருக் கின்றன. அதை வாராணம் அழித்துவிட முடியாது.

இக்கவையில் கமலியும், ரவியும், அந்தக் கணாரப் பரிமாற்றங்களின் சிவக்கமலே. ஆயிரப் வேறுபாடு இருந்தாலும் பரவலும் அரகணத்து ஏற்றுக் கொள்வதிலும் முடிவாக இத்தியத் தாய்மாள்களின் நிறைவான பண்பு எங்குமாதத் தன் காழ்விதும், மரணத்திலும் ஒருவே திருபிக்கிறும் சாமாட்சியம்மாள.

பண்பாடு என்பது பரவலாகும்போது வெறும் தேசிய அடையாளம் புக்கி தீங்கி 'மாதிரி' என்ற சரே தேசிய அடையாளம் உடனே வருகிறது. இந்தக் கதை 'சங்கர மங்கலம்' என்ற ஒரு சிவக் கிராமத்திக்கு நடத் தாலும் இதில் எவரும் மனிதர்கள் அந்தக் கிரா மத்தை விடப் பரந்த உலகத்தைப் பாதிப் பவர்கள். பாதித்தவர்கள், பாதிக்கப்படுபாதி வர்கள்.

உழவர்களின் நட்பு எங்கள் உயர்வுக்கு அடிப்படை

1 நல்ல திருநாளை பெய்யக் கீழ்க்கண்ட முயற்சியைக் கொண்டு, உறுதியில்
MFL இரவு உணவு உபகரணங்களைப் பெற்று

பயிர்களைச் செலுத்தவானுள் அந்தக் காலத்தில் மூலம் மூலம் மூலம் மூலம், அந்தப் போலியை
MFL, திருநாளைக் காலில் மூலம் மூலம் மூலம் மூலம், அந்தப் போலியை
பாடுபடுவதில் MFL, அந்தக் காலில் மூலம் மூலம் மூலம் மூலம், அந்தப் போலியை
பெற்றுக் கொண்டு, அந்தக் காலில் மூலம் மூலம் மூலம் மூலம், அந்தப் போலியை
பெற்று, அந்தக் காலில் மூலம் மூலம் மூலம் மூலம், அந்தப் போலியை

எனவாத துறையில் மூலம் மூலம் மூலம் மூலம், அந்தப் போலியை
பெற்று, அந்தக் காலில் மூலம் மூலம் மூலம் மூலம், அந்தப் போலியை
பெற்று, அந்தக் காலில் மூலம் மூலம் மூலம் மூலம், அந்தப் போலியை
பெற்று, அந்தக் காலில் மூலம் மூலம் மூலம் மூலம், அந்தப் போலியை
பெற்று, அந்தக் காலில் மூலம் மூலம் மூலம் மூலம், அந்தப் போலியை

உறவுக்கு கை கொடுப்போம்.
எம் உயர்வுக்கு வழி வகுப்போம்

மதராஸ்
பாடிஸ்ஸர்ஸ்
லிமிடெட்
மகாநகரம் 600 053

Interpals MFL

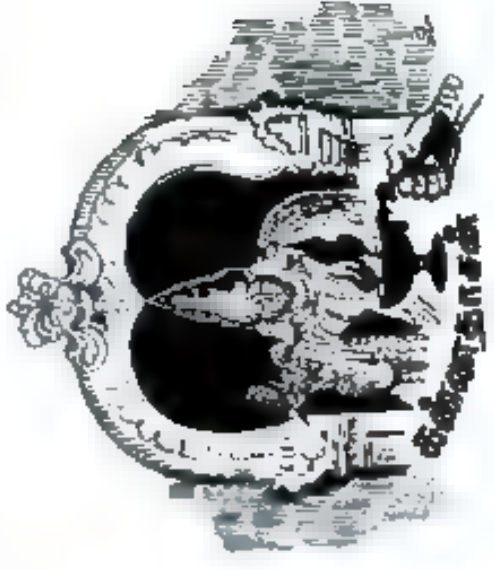
உடனில் நீலவீழி கவிப் பெருமணி
 கமழும் வாசவங்கக் கந்தலாள் - உயர்
 கவிதைப் பாடுவதிரு சிலம்பு பூண்டதிரு
 கால்கள் கொண்டதொரு கவிவீணை
 உடனில் மொகைடம் உருகும் வண்ண இடை,
 ஓங்கி நிற்கும்பிறு மார்பினான் - இத்த
 உலகம் யாவும்கவன் வடிவமானதென
 உலகி யாடிவரும் அழகினான்!

மாடக்க டம்மரை மறுபுற ரழகை
 மனதில் எண்ணிநிதம் மருகினான் - மா
 மாயக்கண் மலரிக் தொடியும் பெருநுளை
 மய்நீலக் கொண்டுரை உருகினான்
 ஆடு தொழையகை வாகைப் பொந்ததடி
 மூங்கையத் கண்மகனின் கொனிலிம் - நக்
 அந்நி சாவுமவரை நின்ற நித்தனான்
 அன்ப னுக்கினை பாடினான்!

தொடர் கந்தரைக் கழலவைத் தமயில்
 தொகை கண்டுமனம் துள்கினான் - உயர்
 கந்தரக் கிளியில் மத்திரப் புசைழ
 கொனிலிச் சொல்லிநிட மாடினான்
 காமமகலி கவ்வாணி ராணி அவன்
 கருணைக்கா கிழைத் ஏங்கினான் - என்
 கவிதை எங்கும் அவன் ஸரமின் னவனை
 காட்டி தந்ததனைக் காண்கிறேன்!

கவிதை கந்தரைக் கழலிட டவளை
 குரங்கொடுத் திழைத் ஏற்றினான்
 கொஞ்சம் ஏனதமிழில் வந்தினைப் புசைழ
 கொண்டு கொண்டுநிதம் ஊற்றினான்
 மதுரைமீன் கிழிவன் மதுவைப்போல் மொழியைப்
 மயக்கித் சாவுமவரை பருகினான் - அவன்
 மஞ்சள் வெப்பினிதம் குங்குமக் கிளிதம்
 மலரைப்போல் கிழிந்து கருகினான்!

மலைப் பாடம்பெத் தடுவைய தொகையலில்
 வருகினான்; உதவி தருகினான் - தமயிற்
 மங்கையர்க் கரநிதக்க மெனியுடல்
 வளைகினான்; மனதில் மனதிலுஞ்
 அலைகள் ஆடும்க வள்கிவை மருகினான்
 அகமக்கினான்; கவிதை கைமக்கினான் - பக்
 ஆரம் ப்ரணி தாள்வரும் என்னும்
 மறக்கினான்; அவனை மறக்கிறேன்!

குளிகாலக் குழங்கை

அகிலன்

மிதாந்த காலத்தில் பெய்ய வேண்டிய மழை தன் உடையமைய மறந்து தூக்கம் போட்டுவிட்டுத் திடீரென்று குளிக் காலத்தில் விழித்துக் கொண்டு கொண்டோ கொண்டென்று கொட்டித் தீர்த்தது. செவ்வை நகரத்துக்குச் செல்லா இனமொன்று. பன்னமாஸ் பகுதியில் விழுந்த காலமென்கொம் சிற்றுருகுகளையும் கால்காய்ளகளையும் மாநி விட்டன. போட்டியென்கொம் கால்களையும் குளம் குட்டிகளையும் மாநிவிட்டன. விடுகை தெப்பக் களங்க் காட்டி யளித்தன.

ஆளுக் டாக்டர் சிபிசுலுக்கு இந்தக் காலம் பெய்யாமல் கெடப்பாது. அனவுக்கு பிழை முன்போசலேக்காரர் அவர். நாற்பதாண்டு களுக்கு முன்பே தமக்கு முன்னுத குழந்தை பிறந்த உடையமைய அருகைச் சிவ்வை சென்று கொண்டுவர் எவ்வுப் பார்த்துக் கொள் ளுங்கள்! மேட்டுப்பாங்கான இடமாகப் பார்த்துக் காநிசெட்டத்துக்காக மிக விரைவான இடமாகநிசெட்டுத்தென்று, தமது பங்கு எவ்வை அவர் கட்டிக் கொண்டிருந்தார்.

அப்போது இரவு பதினெழு மணி. இரவு டாக்டர் மாடியிலிருந்து மேசையின் முன் உட் காந்தது அவர் ஏதோ ஒரு கருத்ததற்குக் கட்டுரைவைச் செ பார்த்துக் கொண் டிருந்தார். பிரயன்யின் தலைநகரான பாரி

ஸ்க் நடக்கவிருந்த குழந்தைகள் தம் மாநாட் டுக்காகத் தயாரிக்கப்பட்ட கட்டுரை அது. குழந்தைகள் தம் பந்திய அறிவிதும் -அராபிஸிதும் உலகத்தினுள்ள கிரகலிட்டு என்னக்கூடிய திபுராகலிய ஒருவர் அவர். ஒருநாளிக்கு அபெரிக்கா மறுதான் இவ்வி லாந்து. அடுத்தநாள் ஐப்பாள் என்று அழைக் கடி பறந்து திரிய வேண்டிய நெருக்கடி இம் போது அவருக்கு வந்துவிட்டது. இந்த அறு பத்தாத்த அபத்துக்குமேலே அவர் தன் குழுவதும் கருத்தகலாவிவிட்டது. ஒரு வகை யில் அவருடைய கருமமபாது உலகப்பி ளும் சித்திரலிதும் ஏற்பட்டதான இருக்க வேண்டும்.

அடுத்த அறையில் அவர் மனைவி கமலா (அந்திரத்தான். இடைவிடையே அவள் இரு ளும் உதகம் டாக்டருக்குக் கேட்டது. கமலா வுக்கு அறுபது வயதாகிறது. இருபது வரு டங்கலானவள் அவள் கிவர் நோயாளி. ஒன்று போனது ஒன்று வந்துவரும். மாத் திரைகள். காபல்யுங்கள், கிரெய்யுள், ஹசின, இவற்றை மாத்திரி மாத்திரிப் போட்டுக் கொள் ளாள்.

கருத்ததற்குக் கட்டுரைவிக் மனம் செல்ல கிவ்வி டாக்டருக்கு. கணப்புச் சூடு அநீச மாக இருந்ததால் உடம்பு எரிச்சல் எடுத்தது. எட்டென்று எழுந்து மிக கணப்பை அணக்கப் போனார். அந்ததும் விட் டார். ஆனால் அநீத மனம் நெடுக்கிக்குக் கணக் கிக் கொண்டது போக, மிகைக் கெட்டியது போக, பகிர் சென்று ஒரு வகி ஏற்பட்டது. தாய்க் குடியாத கவி -ஆளுக் ஒரு கைத் திர அந்த வகி திக்றுவிட்டது.

அந்த ஒரு கைத்து வகி அவர் உயிரைத் திடீரென்று பறித்துக் கொண்டு மீண்டும் அவரிடமே திருப்பிக் கொடுத்து விட்டது.

டாக்டர் எழுந்தார். மாநியின் இடதுபுறத் திக் கைவை கைத்தபடியே மேகை நடத்து வந்து கராத்தாப் பக்கம் திவ்னர், கெய்யே மழை ஒய்த்த பாய்க்கி. நெருக்கி 'கேட்' கிவக்கு எரித்து கொண்டிருந்தது. காக்கா தனக்காகக் கட்டிய கணக்குக்குக் சிறைத் தனெடுபாடு உட்கார்த்து கொண்டிருந்தான். இரகிக் கண்கிழித்துக் காலைக் காப்பதற்குத் தாக் அவனுக்குச் சம்பளம், பணிக் செலுந் குவன் வருகாது.

காக்கை இரண்டும் 'காரே'ஜுக்குக் தந்தன. அவருக்கொன்று அவர் பிணையில் கொன்று. நோட்டத்துப் பூக்கா மழையில் குழலிக் குளித்துக் கொண்டிருந்தது. அந்தக் கையதிக் பத்து கிரவுண்ட் திவத்தாக் கைத்துப் பிடித்து வாக்விப் போட்டு விடு கட்டினார். இடைவிக் திடீரென்று அதற்குத் தொக்கி வரும் போகிருந்தது. தகர்ப்புற வேகடைகைக் கட்டுப்பாடுக் கட்டப் என்ற முகதிக் கொண்டுவந்து பயகுறுத்தினார்கள். ஒரு எப்படியோ அந்தக் கட்டம் திவ்வை 'காலுக்கு இருத்தபடி பதங்கிக் கொண்டது. அதை நினைத்து "அப்பாடா!" என்று பெரு மிக் விட்டபடி மறுபடியும் அதற்குக் கா டார் சபேசன். கோபாலிக் கிருத்தார்.

இருபத்தைத்த இருபத்தைத்தாளையும், திரு குப்பது ஐப்பதாளையும், பிறகு தாறு

நாட் அடிட்ட!

வி. கே. ஈபுரு இந்நிபக் கிவிக் கொட் டுள் தகைத எந்து புலு பெற்றனர். அவரைத் திடீரென்று பாரிச வாயு தாக்வி விட்டது. இதனால் அவரை ஆல்பத்திரி யிக் கொண்டு சேர்த்தார்கள். அவர் ஆல் பத்திரியிக் பிர்க்கை பெற்றதும் முதலிக் சென்னை வார்த்தைகள்: "நான் இன் னும் நாட் அடிட்ட!"

தூரூவடி அவர் சம்பாதித்த பணத்தைக் கொண்டு தேய்ய சொத்துக்கள் அவை. பணத்துக்கு மதிப்பிருந்த காலத்தின் ஒரு குழந்தையை ஒருமுறை பார்ப்பதற்கு அவர் வந்திருந்த 'ரேட்' அது. சிறகு தும்பதானவும் நூறுகளும் அது வளர்த்துவிட்டது. சபைகள் ஒருவகையில் சமதரீத வாரி. ஏழையாக இருந்தாலும் பணக்காரராக இருந்தாலும் அவருக்குக் கொடுக்க வேண்டிய பணத்தைக் கொடுத்து விட்டால் வித்தியாசம் பரிக் காமம் மருத்துவ ஆலோசனை சொல்கார். வகுமான் வரி கட்டுவதினால் அவருக்கு அவ்வளவுதான் நம்பிக்கையிலும். பொதுமக்க லின் வரிப்பணத்தைக் கட்டிப் பிறித்து வாரும். அரசாங்கத்தார் வெவ்வேறு வாரிக் கட்டத்தை வேலைக்கு வைத்துக் கொண்டு விண் விரயம் செலவினார்கள் என்பது அவரது விடமான நம்பிக்கை. ஏதோ பெயருக்குக் கட்டி வைப்பார். அவர்கள் விடமாவட்டாசன் என்பதாக.

இப்படி நெருங்கிய வசி வந்து ஒரு தட்டுத் தட்டிவிட்டுப் போனும் போதெவ்வாம் அவ

ருக்குள் ஒருவகை விரக்தி வளர்ச்சி ஏற்படும். "இப்படி எட்டத்துக்குமேல் சொத்துச் சேர்த் தாவிவிட்டது. இருந்தாலும் குடியாகச் சாப் பிட்டுவாழலாம். கண்ணுக்குக் கண்ணடி போட்டுப் கட்டுப்படியாவலாம். நாமுத் தவிர்த்தி ஆகக் காக்கவாசியாகக் கிட்டிட்டு. கை, கால், காது, மூக்கு, எந்த அவயவமும் அதனதன் வேலைவை ஒழுங்காகப் செய்வ தில்லை. மருத்துவனால் என்னதான் முடி கிறது? தானென்னால் விமானத்தில் பறந்து போய்ப் புகழும் பொருளும் தேடி எ. ஈ கைம் கண்டோம்?"

பாட்டர் சபைகள் தம்முடைய உட்கைபக் கவனிப்பதற்கென்று ராமசாமி எவர் மத் தெரு டாக்டரை வைத்திருந்தார். தேவை வானபோது அவருக்கு போன் செய்து காதா டுறுப்பி வரவழைப்பார். ராமசாமி மருத்து வத்தின் தன் சேர்ச்சி பெற்ற திருமார். கண்ணமயவையும் உதழப்பார். ஆனால் சிகழக்கத் தெரியாதவர். தொவாஸிகக் கொடுப்பதைக் கொடுத்தபோது வாக்ஸிக் கொள்கார். ஏதோ எலியவர்களிடையே மிகவும் பிரபலமானவர் அவர்.

தங்கவேலி, பெரிய கையங்கன் இரண்டுபேரும் விட்டுக் கொடுத்தார்கள். எங்கேயோ உணவுத் தாரிகள், எப்படியோ சாப்பிட்டார்கள்; வேறு எங்கோ படுத்துக் கொண்டார்கள்.

கடல்மீயில் விட்டுக்கொடுக்க எண்ணுவிரத் தங்கும் காய்கறி விவாபாரம். கொத்தகங்கள் சாகுபடியில் கவனம் வந்து, கவனத்தில் பரப்பி வைத்து, மயிலாப்பூரில் விற்று வருவார்கள். மனம் பிடித்துக் கொண்டால் காய்கறி விவாபாரமும் படுத்தவிட்டது. கட்டகங்களைப் பார்த்து எப்போதும் விட்டிய பார்த்திருப்பவர்கள் தெய்வத்துக்குத் தனித் தனிக்கும் வேலை மாதம் இருப்பது என்பதை.

குடிசைக்குள் குளிர் தருகிற எடுக்கத்து. தரைமீது கால் வைக்க முடியவில்லை, சாக்கடைப் பரப்பில் விட்டது. இருந்த ஒரு கயிற்றுக் கட்டியில் மூன்று குழந்தைகள் தெருக்கி வயத்துக் கொண்டு படுக்கச் செய்தார்கள். கட்டகம், பிறகு கட்டகத்துக்கு இழுக்காது கிளையும் பழைய பாக்கையும் விற்றது மற்ற இருவருக்கும் படுக்கச் கொள்ளும்.

பின்னால்தான் எல்லாம் எப்படியோ முடக்கிக் கொண்டு விட்டார்கள். சிறு நேரத்தில் தங்கும் விட்டார்கள். எண்ணுவிரம் கைகளால் முழங்குகின்ற தட்டிக் கொண்டு அடுப்புகள் குட்டுக்களுக்கிடம் உட்கார்ந்திருந்தார்கள். அவன் உடம்பு வெட்டுவெட்டுவென்று நடுங்கியது. கட்டகம் மீண்டும் ஒன்றுக்குள் மடித்து வைக்கப்பட்டிருந்த கிழித்த புடவைகள் இரண்டை வெளியில் எடுத்தார்கள். தரைமீது ஏதெனவே புரிக் கப்பட்டிருந்த கொணர் பாலிம்மீது அவற்றைப் பரப்பினான். தன் உணவின் அரிசு படுக்கச் கொள்ளும். அடுப்பு மேடமேல் எரிந்து கொண்டிருந்த சிமன் விக்கை கை விக்கைதான்.

குளிர், தாங்க முடியாத குளிர்...

இருந்த எல்லாத் துணிகளையும் குழந்தைகளுக்கு இழுத்துப் மேலையும் போட்டாயிற்று.

பாலிம்மேல் விக்கப்பட்ட கிழித்த புடவைகளைத் தவிர, அவர்கள் உடுத்துக் கொண்டிருந்த துணிகளைத் தவிர, வேறே எதுவும் அவர்களிடமில்லை. ஒரு காரத்து அடைமணியும் குடிசைகளைச் சூழ்ந்திருந்த தண்ணீரும் அவர்களைக் குளிராக வெட்டுவது தெய்வம்.

அந்தக் குடும்பத்தில் உணவதற்கு உபயோகித்தவர்கள் நாளுக்குபேர். பெரியவர்கள் இருவருமே விட்டால் கையங்கனின் ஒருவர் கைகளைக் கட்டியில் மாதம் பிழிந்து ரூபாக்கு இரப்போடியை வேலை செய்தார்கள். மற்றொரு கையங்கன் தங்கியிருந்த மார்த்தெட்டுக்குப் போவது, காய்கறி விவாபாரத்தைக் கவனிப்பது ஆகியவற்றைக் கவனித்தான். இப்படியிருக்கும் அவர்களைத் தங்களுக்கு வேண்டிய பருக்கைகளோ போரிவைகளோ வாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை.

கட்டகம் தன் குளிர் தாங்காமல் தன் கைகளின் கைகளைப் பற்றினான். எண்ணுவிரத் தங்கும் கட்டகமீது தங்கும் போரிவை வாங்கிக் கொள்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. வழியே இல்லை.

மணலா: சாடிப்பாத்து

கட்டகம் எல்லாம் ஆள் தூக்கப் பந்து விழுந்து ஒன்று தங்கும் பிடிக்கலை. ஆனால் மணலா பந்து விக்கை இரண்டாகப் பிடித்த தங்கம் கட்டகம் கட்டகம் வேறு மணலா பந்து விக்கை வேண்டும். ஆனால் இந்த தூக்கம், கிள்கொண்ட பந்து பந்து விக்கை தங்கும் குடிசைக்கு முன்னாலே கத்தார். வேலைகள் கட்டியுக்கிடம் அவரது 35 மணலா வேலை வேலைக்கு ஒன்று அளித்த விஷயம். அந்த வேலைக் கட்டகம் கட்டகம் இரண்டு வேலைக் கட்டகம் கட்டகம் கட்டகம் கட்டகம். 1964-67 கட்டகம் வேலைக் குடிசைக்கு வேலைக் கட்டகம் கட்டகம். அதன் பிறகு கட்டகம் கட்டகம் கட்டகம் கட்டகம்.

ஆதிமனிதனுடைய ஆதாரம் சமாளும் சேய்ஸ் 'பாங்'த்தையே அங்கிலும் சேய்ஸ் வேண்டிய தெருக்கடி ஏதப்பட்டு விட்டது. கட்டகம் அங்கிலும் தங்கும் கட்டகம் குழந்தைக்குத் தங்கும்.

அதேபோல் அந்தக் குளிர்ந்திருந்த இரண்டில் வேலைத் தங்கும் குடிசைகள் எத்தனையோ எண்ணுவிரங்களும் கட்டகமும் ஆவிரக் கைகளால் பந்துக்குத்தகைகள் இந்த மணலின் மலர் அன்று காரணம் கருவினை எடுக்க.

குழந்தைகள் தன் திருமறையின் உலக மனமேனது டாக்டர் எப்போதும் ஆவிர்தர அவர் பக்கங்களில் இரண்டாவது மாதத்தில் மெனமேல் அப்படியே விட்டது. அவர் அந்த வேலைப்பட்டிருந்த சேய்ஸ் சித்திரம் அங்கிலும் அவர் விட்டு வேலைக்காரியின் தங்கும் கார்த்திகைக்கும் தெருத்தார இடைவேளி - அவர் உலகத்தை ஒருமுறை தெரிவதற்கு எல்லாவது தார இடைவேளி அது.

கவலா நஜ்மா?

3

கதை: வாண்டுவாழ்
சுட்டிரம்: செல்வம்

ரூ. 6650 செலவிலே லண்டனில் பஸ் பிரயாணம் செய்வீர்.

- ரூ. 5850 செலவிலே கலையாள் இத்தாலிய உணவு அருந்துவீர்.
 ரூ. 6590 செலவிலே ஸ்விட்ஸர்லாந்தின் குளுமைசைய அனுபவிப்பீர்.
 ரூ. 6600 செலவிலே மொனாக்கோவில் புன்னகையின் ரகசியம் அறிவீர்.

மோம், ஜெனீவா, பாரிஸ், லண்டன்—சுவிட்சர்லாந்து சென்ட்ரல் அருகில் உள்ள எங்கள் சுற்றுப்பயண எக்ஸ்கர்ஷன் கட்டணத்திற்கேற்பவே வெறுமனே இடங்களுக்குள் செலவாகாது.

மோம் ரூ. 6099 பாலஸ்தீனக் அகிலத் துறைமுகம் வரையில் ரூ. 6600 ஜெனீவாவுக்கான எங்கள் எக்ஸ்கர்ஷன் கட்டணங்களுமே 14 அல்லது 90 நாட்கள் வரை செலவாகும் ஆகிறது. தனி வழியில் ஒவ்வொரு நாளிலும் பயணம் தொடரலாம். இத்தாலிய ரூ. 6650 ல் 21 அல்லது 90 நாட்களுக்கு செலவாகும் ஆகிறது. தனி ரூ. 7150 செலவிலே சுழியில் ஒவ்வொரு நாளிலும் பயணம் தொடரலாம். கலையாள் எக்ஸ்கர்ஷன் கட்டணத்திற்குப் பின்னர்/அல்லது அதற்குப் பின்னர் தொடர்ந்தால், கூடுதலாக எக்ஸ்கர்ஷன் கட்டணம் கட்டவேண்டி அகிலத் சுற்றுப்பயணம் தொடர்பு செல்லுங்கள்.

ஓர்-இந்தியா
 கம்பாஸ் பயணம், கம்பாஸ் செய்தி

பெரும்பலம் செய்த உ. தளிர்து, காய்கறிகளை
காணாமல் ஆற்றிய அரிசி

-- காய்கறிகளை தடுத்திருக்கிறார்

காய்க் கொத்துகளால் காய்கறிகளும் காய்க்ருது. ஆதலால்
மலையாளம் அட்டியும் காய்க் கண்ட உழவர் பெரு
கங்கள் காய்க் உழும் திருவார்த் திருவார்த் திருவார்த்.
காய்க் கொத்துகளால் உழவர் பெருமக்களுக்கு

ஸ்பிக் கூறும் இனிய பொங்கல் வாழ்த்துக்கள்

தமிழ் உருவம் துலித்து காய்க், காய்க் கண்ட உருவம்
காய்க் கண்ட காய்க் கண்ட காய்க் கண்ட காய்க் கண்ட

தமிழ் பெட்டிக்கு காய்க் கண்ட
தமிழ் பெட்டிக்கு காய்க் கண்ட
தமிழ் பெட்டிக்கு காய்க் கண்ட
தமிழ் பெட்டிக்கு காய்க் கண்ட

வீரம்மாவின துக்கம் உடந்த மூன்று
 உதகவில் மொத்தது போயிருந்தது. மூதல் மீது
 மா.தங்கன் தூங்காமலே இரகெல்லாம்
 புலம்பி, மனம் தொந்து, கண் கவலிக்க உடை
 யில் கொலை ஆஸ்பத்திரியில் ஒருமாதம் படுத்த
 தவன், திருமயிச் சுககிரிதூக்கம் வந்த பிறகு
 நெஞ்சில் ஏற்பட்ட வலியை துலங்குபோய்,
 இரவில் இருளில் கண்ணைத் திறந்து விடத்
 தான். நான் சொல்லச் செய்து, நெஞ்சில் வலி
 குறைவாகியது என்றுதான் உடலில் அநிலின்
 தாக்கனால் கண்கள் அகலப்போது தாமத
 லுக்குகொண்டு, வலியைப் போர்க்காலம்
 போர்த்துவது போலப் போர்த்தியும்.
 ஆனால் இந்தப் போர்க்காலமும் ஒரு மணி
 நேரங்களுக்குத்தான். கண் திறந்ததால் நெஞ்
 சில் குத்திய அம்பின் வேதனை, மார்பை
 அழுத்திய கைம். அவனுடைய கைத்தந்தைப்
 பதித்த கை, கருத்தை நெரிக்க வருவது
 போன்ற பிரமை.

இது அவனுடைய சென்னி விழாப் போய்
 கல், சென்னிவிழா எங்குக் கொண்டாடித்
 தான் ஆக வேண்டுமா? தாங்களையுப் போய்
 கலைக் கொண்டாட அம்மா விடவில்லை. அதன்
 பிறகு அப்பாவின் தூரத்து உறவுக்காரர்
 ஒருத்தி அவனைக் கவனித்துக் கொய்து. அப்பா
 இரவு நேரங்களைப் போலத்திலும் சரோட்டிலும்
 மாகக் கழித்தார். கோட்டை போன்ற
 மூன்றுமாடிக் கருங்கல் வீடு. ஒரு கைக் தூரத்
 துக்கு வீடு ஏதும் இல்லை. முன்னால் நெரு குக்
 றுகள். பின்னால் சரமற்றவனின் நெஞ்சு
 போன்ற நிலம். அப்பா தம் வீடுகளை நடத்தச்
 செய்து சரோடு என்று ஒழுகிக்க சென்டலாம்.
 வீரம்மாணையப் பங்காளியின் சிறப்பாறுதியில்

குனி அறை

டி.வி.ஆர்

உறவுக்காரரின் பாதுகாப்பின் கைத்துவிட்டு,
 மூன்றுவது மாடியில் அவனுடைய திணை
 விழாக்களைக் கொண்டாடிவருக்களாம்.
 ஆனால் அவர் அப்படிச் செல்வதில்லை.

அவனுடைய தாத்தா - அப்பாவின் அப்பா
 - சென்னைக்காரன். காளத்திக் ரயிலில்
 காண்ட்ராக்ட் எடுத்துக் கத்திரைப் பணமாகப்
 பண்ணிவரும். மூன்றுமாடி வீட்டைக் கிராமத்
 திணையே கட்டினார். ரயில் தண்டவாளம்
 கருத்து அவர் பரப்பிய ஏக்கல் பணமாகப் பக்
 களை உருவிக் கத்திரை ஒரு சாம்ராஜ்யத்
 தையே உருவாக்கிய பெருமீதம் அவருக்கு
 ஏற்பட்டது.

முடிவு வீரம்மா இப்போது இருக்கும் கருங்
 கல் கட்டிடம்.

தாத்தா போய், அப்பா தலைபெடுத்து
 அவரும் ரயில்கள் காண்ட்ராக்ட்டுகளில்
 ஈடுபட்டு மேலும் சம்பாதித்து 'குனிர்' அதை
 'குனிர்' பெட்டி என்று குனிர் குனிராக
 வாழ்த்த விட்டு ஒருநாள் ஒரு தீவிபத்தில்
 கருப்பிப் போனார். ஆனால் அவர் அப்பா,
 தாக்கு உதகளுக்கு மூன் கவியாகப் போல
 தந்த மூன் ஒரு சிறிய தவந்தைச் செய்தார்.
 அதனால் வீரம்மாவின கவியானம்.

தவ்வாமி பார்ப்பதற்கு 'தவ்வ' சர்மி
 யாவியே இருந்தான். தவ்வ உடற்கட்டும்,
 முகத்திய கிசையும் இருத்தபோதிலும்
 கண்கள் அவனுடைய சாதுத்தனத்தைப்
 பிரதிபலித்தன. வீரம்மாவின தந்தையிடம்,
 தப்பிச் செய்த தவ்வ மாணவன் தலைமை ஆடு
 கியர் மூன் தித்தாபோக நடத்து கொண்
 டான்.

இப்போது தவ்வை விடுவிடு, விடக்கூடிய
 ஆகவன் வீரம்மாணைய விட்டுவிடவில்லை.
 சோழிப்பாண உடற்கட்டு. தவ்வைமையத்
 தவிர வேறு கைதவும் அதிபாத வாழ்க்கை,
 தவ்வைக் அகலப் பொழியவும், பகலுக்குக்
 குடைபாசையும். இரவுக்குத் தவ்வையாகவும்
 இருக்க அவனுடைய கழித்தோடும் இரத்தத்
 தின் வெண்கைம். இப்போதுதான் விடுதலையடை

ஆனாலும் நடிப்பது. மனத்தில் தராத தட்டுக்களைத் தவிரவும் தவறாமையையும் வைத்து என்ட போட்டுப் பார்த்தான்.

அம்மா அப்பா இவ்வாறு தவறாமையையும் சாதுவாகக் காணப்பட்டார்கள். வாரையிலே எளிதில் தப்பாத அப்பாவே தவறாமையையும் தவறாமல் என்று கூறி, சர்ட்டிபிகேட்டும் வழங்கி விட்டார். இவ்விடம் என்ன?

மூன்று மாத பங்களாவில் கவிதா என்ற விவரி வைப்பை நடத்தது.

பெங்களாவில் கவிதா என்ற இவ்வாறு ஆர வாரமாக நடந்த சந்தோஷ மங்களத்தில், தந்தை சேலம், சரோடு என்று மாறி மாறி ஓடி விளையாடினார்.

தாக்கு வதற்கு மூன்று குதான் அந் காலம் பெங்களாவில் வீரம்மாநிலம் தந்த சரோடு யுத்தத்து வேகமாகக் காண மூட்டிக் கொண்டு இருப்பினர். விட்டியுக்குப் புறப்பட்டுத் தோண்டி அவர் அவரைப் பட்டால் அங்கு தயா வம் இருக்கும், அரித்தம் இருக்கும். விடு திருப்ப அப்படி என்ன அவரைப் ஆளுக விடு அவரைப் பட்டது.

தூங்கிக் கொண்டிருக்கும் கண்டிக்காரனை எழுப்ப மனமில்லாமல், மேலானதாக காத்து கொண்டிருக்கும் இரு கவிதைகள். ஒரு பெண் செல்வத்தர் பிள்ளை காரிக் வேகமாக வந்து கொண்டிருக்கிறார் என்பதை உணரவில்லை. தம் இயல்பில் அவை காத்து கொண்டிருக்கின்றன.

வீரம்மாநிலம் தந்தை "காட்டி" நிமி ஷத்தித்தான் அதன் பார கண்டி யைப் பார்த்தார். கடிவலித்தையும் ஓடித்து, அந்நேரத்தில் பிடுக்கலைப் போட்ட காவியம் அழுத்தி வைத்தார்.

காவியம் ஆங்கிலம் காரி கேட்ட மறுத்தது. ஆளுகையு வில்லில் ஆகையாக வைத்தேத் தியது. காரி வேகமாகத் திரும்பி, காவியம் பன்னத்தில் சென்று மேட்டிக் ஏறி, பானை மேல் மோதியது. அதிலிருந் தேரத்தின் ஒரு பெரும் தொழி லுண்டது. மூண்ட தொழியை வீரம்மாநிலம் தந்தை கைத்து. கைரத்த, மகரத்த போன்றி,

வீரம்மா நான்கு நாட் கள் அழுதான் எங்குக் கவனம் அவருடைய கணவன் தவறாமையி் நா நிபந்த நாட்டின் அழுதான்.

தவறாமையிக்குப் புதி தாக ரவியே என்ட் ராக்குகள் இடைக்க விக்கிற. இதைப்பற்றி அவை கவனிப்படவில்லை என்றால், வீரம்மா பெரும் மழைக்கிரியை அடைத்தான். அவ்வாறு பெரிய விட்டிக் அவர்கல் இருவர்தான் இருந்தார்கள். தொழில் சம்பந்தமாக அவ ளும் வேளிப்பேறி விட் டால், பிடுங்கித் திண்ணை தவிசையவை வீரம்மா எப் படிச் செத்துக் கொன்றான்?

திடீரென்று தவறாமையி் செத்தான் கொண்டு வந்தான்.

மதுபஞ்சாவதியில் ஒரு பணக்காரர் கடிவ டர் விட்டிக் கொன்றி, கடிவம் ரூபாய் பெறு மானாலும் தம் தகைகளும் வெள்ளிப் பாத்நிரக்கரும் கொன்றி அடிக்கப் பட்டா னாம். தவறாமையி் பத்தம் பாரிவத்தின் ஒரு விட்டிக் கொன்றி, இருபதாவிரம் ரூபாயை, தவறாமையி் மூலையில் பரித்தாரகனாம். வேம் படித்தானம் ரொமத்தின் மூலகாய் கட்டை கனா.

"ஏன் சூதையென்றால் பெய்மரிகே போடவேன்" என்று கேட்டான் வீரம்மா.

"போட்டா தூக்கப் பவப்படுவாகக் கொண்டுதான்" என்றான் தவறாமையி.

"தம்ம விட்டிகே, ஏராளமாக தகையும் வெள்ளிப்பாத்நிரலும் இருக்கு... ஏன், அப்பா கொட்ட பணமும் இருமடிப் பெட்டியிலே இருக்கு" என்றான் வீரம்மா.

"தாம் தூக்கிரைதவர இருக்கனும்..." "என்ன செய்வான்?"

"செய்யுற அரோடோ போம், பாங்கி
யீயே, வேலியடி வாக்கியே வைக்கப்படு
வோம், நீயும் வா..."

"நான் எதுக்கு?"

"பணமும் நகையும் உன்னுடையது
தானே?"

"பிரிச்சப் பேதலிகளா?"

"என் போலே எதுக்கு இருக்கணும்?"
என்றால் நல்லதாயி.

"பணத்தைப் பாங்கியிலே கட்டி, நகைப்
பாத்திரங்களை வாக்கியிலே வைக்கலாமனு
கொள்கிறீர்களா?"

"இப்பே விட்டேயே இருக்கிற பணம் கணக்
கிலே வராதது... அதனாலே, அதையும் வாக்கி
யிலேதான் வைக்கணும்..."

"ஐரயின்னா வைக்கட்டா எப்படி?"
என்றால் வீரம்மா.

"நீயும் ரெண்டு பேர்லே யார வேணும்
குறும் குறாய் எடுத்துக்கொம், பார்த்துக்
கொம். அது அதுக்கு ரெண்டு பேரும் எழுதிச்
கொடுக்கணும்."

"அப்படியே செய்வோம். அது கணக்கிலே
வராத பணம் விட்டியேயே இருக்கட்டும்"
என்றால் வீரம்மா.

"உன் இஷ்டம்."

"என் இஷ்டத்துக்கு இல்லை. கணக்கிலே
வராத பணத்தைக் கணக்கிலே கொண்டு
வந்து, கட்ட வேண்டிய வர் பாங்கியைக்
கட்டினால், நாம ஏன் சர்க்காரை ஏமாத்த
ணும்? கணக்கிலே வந்த பணமே நிறைய
இருக்கே!"

"சரி" என்றால் நல்லதாயி.

**பூங்குறை கதையைக்கு முன்னால் வந்த ஒரு
மார்க்கி.**

"ஒரு நல்ல நியுஸ்" என்று பத்திரியில்
காமல் கொல்கிக் கொண்டு வந்தான் நல்ல
தாயி.

"கொல்லுங்க."

"புதுசாக் காண்டிராக்ட் வர வாங்கிய
இருக்கு."

"சந்தோஷம்... அது அப்பறம் நீயே இப்ப
இருக்கிற மாநில விட்டியிலே இருக்க மாட்
தங்க!"

"உன் புருஷன் உருத்தல் செய்ந்திருக்கிற
நியை உனக்குப் பெருமை இல்லையா?"

"அப்படிச் சொன்னேன்?"

"நான் இப்ப முதன்மே பெட்டிசான்
போறேன்... அப்பறம் துயிலி போறேன்...
நயிலேயே போரிடு அங்கேதான் இருக்கு!"

"நான் துயிலி பார்த்தது இல்லங்க!"

"இப்ப எங்கே வந்தா. நீ ஒட்டம் மூலே
இருப்பே... நான் தொழில் வேதியா அலைஞ்
கண்டிருப்பேன்... காண்டிராக்ட் கிடைக்
கட்டும். உடனே ரெண்டு பேரும் பெரிய
ரோப் போவோம்."

"சரிங்க."

"வீரம்மா."

"என்னங்க?"

"கொஞ்சம் பணம் வேணும்."

"ஏன் எங்கிட்டே கேட்கிறீர்கள்?"

"உன் பணத்தாலே!"

"இப்படிப் பிரிச்சப் பிரிச்சப் பெரி ஏன்
என்னை வதைக்கறீங்க... பெட்டியைத் திறந்து
எவ்வளவு வேணுமோ அவ்வளவு எடுத்துக்
குங்க!"

அந்த டிசம்பர் மாதம் பதினெட்டாம்
தேதி அவன் புறப்பட்டான். சென்னையில்
முன்று நாட்கள் இருந்து விட்டு, டில்லிக்குச்
செல்வப் போவதாகக் கூறினான். எப்போது
நிரும்புவான் என்று அவனுக்கே தெரியா
தாம்.

துணை பிரத்தது.
நல்லசாயியைக் காரணம். ரெண்டாயி
விருத்தும் கடிதம் இல்லை. டில்லியிலிருத்தும்
கடிதம் இல்லை.

துணை துத்தாம் தேதி அவன் இரும்புப்
பெட்டியைத் திறத்தான். கணக்கில் வராத
கட்டம் ஸ்பாய் அறித்தான் இருத்தது. அவன்
பார்த்தபோது அதைக் கண்ணிலில்லி.

"எவ்வளவு பணம் வேணுமோ அவ்வளவு
எடுத்துக்குங்க."

அவன் அவ்வளவையும் எடுத்திருக்கிறான்.
அவன் பெட்டியைக் குடைத்தான். பாங்கி
வாக்கர் சா.லியை அவன் ஒரு சிறு அட்டைப்
பெட்டியில் வைத்திருத்தான். அட்டைப்
பெட்டி இருத்தது. திறத்தபோது காணாத
தான் காணத்தான்.

முதல் முறையாகச் சந்தேகம் அவனுடைய
மனத்தில் ஒரு முள்ளாகக் குத்தியது.
அங்கே சேலம் போனான்.

அவனுடைய வாக்கியில் வேறு யாரோர்
தங்கினால் எ போருக்கிற வைத்
திருத்தார்கள்.

கட்டம் குறாய் ரொக்கம்.

உன் குணம் வித்தி பெச்சு
48-49ம் ஆண்டு வந்த மேற்கூறியது
நியுஸ்களில் இரு பிளேயுக்களில்
காங்கிரஸ் காட்டி எட்டமான 8-ம்
மாசு துன், அதில் வித்தியா குயன்
மாணவர், இரண்டே பேர் 'ஆர். கிருஷ்
ணமணி' பித்திக் கொண்டு போனார்.
அவர் குத்தி பெட்டகாரி போனார்.
அவர் (குத்தார்). முதல் முறையு
பெட்டகாரி தான் அதைக் குத்தினார்
எடுத்தது ஒரு பெரிய சிவந்தி. வித்தி
குத்தியார் மேற்கூறியது 1983ம்
ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் முதல்
சந்தையுள் 73ம் வருஷம் எடுத்தது
அவர் எடுத்தார்.

தீசிப் தேசாய் பிரார்த்தனை

தீசிப் தேசாய் தம் அருத்தியை
ஒரு மந்திரிகம்பட்ட சரண அணிந்து
கொள்ளுகுமுன்... அவர் கைநாணத்
தன் "பாட" வேண்டுமென்று
முன்னால் அந்தச் சரணத் தொட்டுக்
கொண்டு இப்படிப் பிரார்த்தனை
கொண்டார். "கடவுளே! என்னைப்
பணிந்து ஒழுகுகை தக்கிருக்க
அருள் புரிந்தால் பெருமை... பிறகு
நான் இக்கிரகமாய் ஆகித்
தொடர் விடுவோன்!"

இப்பதாரிதம் சூபாய் பெருமானுள்ள
தருகைன், பாத்திரக்கன்! அவன் எங்கே!
எங்கே நம்மளாயி இருக்கிறேனோ, அங்கே!
எனக்கென் வந்த பணம் பத்திரமாக இருத்
தது. எழுபத்தெட்டாவிர்த்து சொச்சம்.
அன்று ஏற்பட்ட தெருகவன் இன்னுப
நிற்கவியின்.

நம்மளாயி வருகாது!
அவன் ஏன் இப்படிச் செல்வ வேண்டும்:
அவன் தம்பையர் அவன் நம்மவன் என்று
நம்பினேனோ?

அவன் அவனைச் சாது என்று நம்பி, நம்
கீழே அவனுக்கு அளித்து அவனுடைய
நிழலில் தங்கினேனோ! அவன் ஏன் இப்படிச்
செய்திருக்க வேண்டும்?

சென்னைக் தூக்கத்தைச் சேதத்தான்.
அவ்வளவு போய் விட்டது சேதத்த ஒரே
தூக்கமும் அவனுக்குப் போனபின், அவன்
ஒரு நாடப் பிணமாகான்.

ஆனால் ஒரு நம்பிக்கை அதுபடாமல் ஊர
வாய்க் கொண்டுவிருந்தது.

ஒருநாள் மகம் வருத்தி, சிறுத்தி அவன்
வருவான். அவன் காலில் விழாத தோஷமாக
மன்னிப்புக் கேட்கான்.

ஓ! தோ ஒரு பெரிய திவழ்ச்சி நடக்க இருக்
கிறது என்று அவனுடைய உணர்வையு
அவன் அன்று இரவு நிரொன்று தட்டி எழுப்
பிவது. அவன் விவரத்துடன் படுக்கையில்
உட்கார்ந்து தன்மார்டு க்கிட்டுக்கொள் போட்
டான். இரண்டு பத்து. ஏதோ ஒரு ரயில்
வண்டிக்குக் கொண்டு விவரவது காலில்
விழுந்தது.

அதற்குள் விட்டு வெளியே வந்தான். உடத்
திருத்த தூக்கம் எழிவாக எட்டப் படுத்தி
தன் குப்பை ஆண்டுக்காக விட்டைக்
கொள் காக்கும் செங்கோடல், கராகிடர்
கூராவர் செம்புத்துடன் பேசிக் கொண்
டிருந்தான்.

தோட்டியோடில் ஓர் ஆள் உட்கார்ந்
திருப்பதையும் கண்டான். இருட்டில் குருகல்
தான் தெரிந்தது. பக்கத்தின் ஒரு பெட்டி
இருப்பதும் தெரிந்தது.

அவன் விளக்கை ஏற்றினான். தென்கைத்
நிறத்தான்.

செங்கோடல் ஓடிவாய் வந்தான்.

"அம்மா!" அதற்குமேல் தான் ஒன்றைக்
கொள் விவன்.

இப்போது வெளியேத்தின் அவன் அவன்
பார்த்தான். அவனுடைய நம்பிக்கை என்
போகவில்லை.

நம்மளாயி தங்கித் தங்கி ஒன்றைத்
வந்தான்.

"சூபா அப்பிவ வந்துட்டாரு அம்மா...

ஆறு உங்க தூக்கத்தைக் கெடுக்கக் கூடா
துன்னு கூடியுப்பாச் சொல்லிட்டாரு..."
யாவும், ஒன்றிரெண்டு உட்கார்ந்திருத்தான்!

ஈரம்மா பதிக் சொல்வவில்லை.

"என்னை மன்னிக்கோ ஈரம்மா!" என்று
நம்மளாயி "இனி தான் வரமுதல் அழிவது
தும் உன் கவியோதான் இருக்கு!" என்றுக்.
செங்கோடல் நினைக்கத் திருப்ப.
அவன் கேட்டான்: "என் கவயித் என்னுக்?"
என்று.

"ஒரு மோசடி வந்ததில் பாட்டில்.
டென்... கைப்பூர் போலில் பெரிய வகியா
வித்திருக்காக்க! காலியே என்மாம் கில்
ஏமாச் சொகிறேன்."

ஈரம்மா சொகிராடில் அசுத்ததான்.

"தயாவாக்கு ஒருமம் மாடியிலே அந்த
குழி குகைத் தயார் பண்ணு."

"பொட்டல் கட்டடைய பாரக்கிற ஒரே
தூக்கத்தாமமா அழிவ இருக்கு... எடுத்து
கட வராது... கிபென் கட இல்லை, உன்ச
தாத்தா அழிவ காட்டியே சிவச்ச சிறுத்
ததைய அடக்கக் கட்டித்தான்!"

"அத குத்தான் இப்ப இருக்குத் சரி
வரவ இடம். சீக்கிரம் பெருக்கினா!"

பத்து நாட்களுக்குப் பிறகு ஒருநாள்
நம்மளாயி, செங்கோடல் குகையாக அவனைக்
கப்பிட்டான்.

"இந்த குகையே என்னை எத்தனை நாட்கள்
அடைக்கப் போறே. ஈரம்மா... பாஸ் இல்லை.
தன்மாம் இல்லை, உன்சென் என்ன நடவிறது
என்று தெரிந்து கொள்ளப் பத்திரிகை இல்லை,
பொழுது போகப் புத்தகம் இல்லை. நீ
கொடுக்கிற தெய்வாருக் கழும் நீர் மோகும்
என்னைக் கொகத்தா!"

ஈரம்மா சிரித்தான்.

"தெய்விலே கட சில வந்திகை இருக்
கும்!" என்றுக் அவன்.

"இப்ப நீக்க ஒரு காக்காவே இருக்கென்...
கெண்டி காகக்க! ஏ.வி எங்கிட்டே இருக்கு...
தூயிட்ட அகென்கட்ட இல்லை! தனி
அகென்கட்ட..."

"ஈரம்மா!"

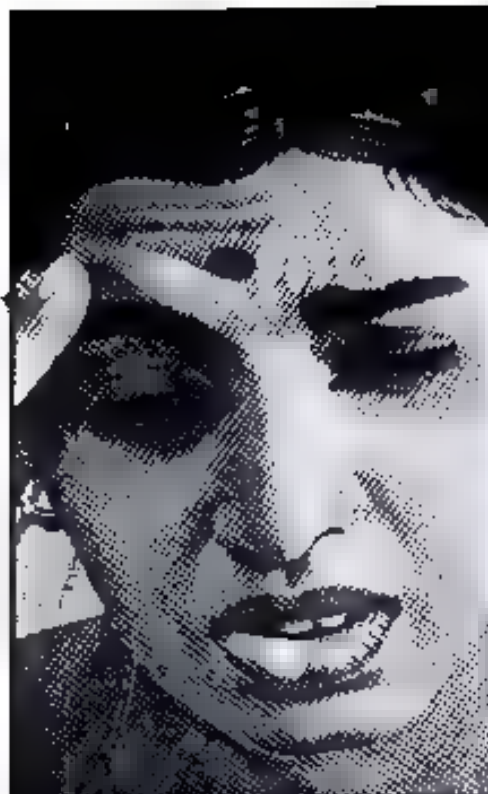
"தூக்... இங்கொரு கீழயம், செங்கோட
லுடைய புக்கை கிபாரகட்ட கிபாரிட்டென்
புகே இருக்கென்... சிறுத்தைக் குட்டி கிடைத்
திருக்காம்... பத்துநாள் குட்டியும்... என்
தாத்தா சிறுத்தையை இந்த குயிலெதான்
அடைச்சிருத்தான்..."

"அப்படியாவது எனக்கு கிறதனை கிடைக்
கட்டும்... தானியே அதை இப்பே விட்டுட்டு
என்னை வெளியேத்திறு... தான் வரவ
விட்டே ஓடிடுறேன்..."

"பாவம், பத்துநாள் குட்டி, அதுக்கு தங்க
தனை வெள்குடு! இந்த குய் சிறுத்தைக்கு
தங்க ராசியான குயி நீக்க அநெட தன்ம
தன்ம பெரிட்டிருக்காமா!"

"ஈரம்மா!"

ஈரம்மா போய்க் கொண்டுவிருத்தான்.

அமிர்தாஞ்சன்

தலைவலி, தலிதோடி, உடல்வலி
இவை அனைத்தையும் போக துடிக்கிறதும்
இருக்கவேண்டிய தலை மருந்து

தலைவலி, ஜலதோடி, உடல்வலி
ஆகியவற்றுக்கு சிறிதளவு அமிர்தாஞ்சன்
தடவுங்கள். அதிலுள்ள அருகமயான
பந்து மருத்துப் பொருள்களின் லைவை,
விடக்கெத்தக் களையில் மிக விரைவில்
நிலாநடை அளிக்கும் சிக்கனமான ஐரடி,
சிறிய பாட்டில் மற்றும் கைக்கு
அடக்கமான சிறிய டப்பா —
முன்பு அளவுகளில்
கிடைக்கிறதா அமிர்தாஞ்சன்.

அமிர்தாஞ்சன் —
80 ஆண்டுகளுக்கு
கொடை குடும்பங்களில்
பயன்பட்டு வரும்
உயிர்வாழ்வு மருந்து.

அமிர்தாஞ்சன் கிளினிக்

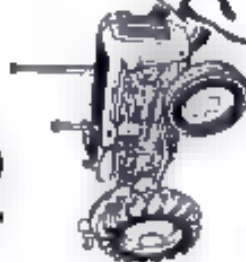

ஆ 191

பிச்சமுத்து

ஆடுதலா (தஞ்சை மாவட்டம்) கைம் கைத்தன்.

**இந்த ஆண்டு
அபரிமிதமான
அறுவடையைப்
பெற்றார்.**

...உறுதியான ஆழ்க்கை ப்ராக்க்டர் பாட்டரிக்கு நன்றி

ஆழ்க்கை பாட்டரிக்கி

உள்ளுடைய ப்ராக்க்டர் கீழ்க் உறுதியான உறுதியுடைய ஆழ்க்கை பாட்டரி கைம் கைத்தன் ஆழ்க்கை ப்ராக்க்டர் ப்ராக்க்டர்.

கிளைத்துவரும் ஆழ்க்கை ப்ராக்க்டர் பாட்டரி உலகம் கட்டுவதான கைம் கைத்தன் கீழ்க் உறுதியுடைய ஆழ்க்கை பாட்டரி கைம் கைத்தன்.

கணபகம் கண்டு திப்புகத்தான் ஒரு நகரம்
கணபக ரசிப்பது மாநில சித்திரம்.

"ரங்கநாயகி! திப்புக இத்தப் போலித்
தன் தாகத்திக்கு ராஜா அந்தத்து கொடுத்தது
கொண்டிருப்பா அப்படியே இந்த பாசின்
காணத்தும் மரிகாத்த செலத்தி இருக்கிறது!
இவர் எந்த விதத்தின் என்ன தத்துவின்
கருவம் மாநிலியே அமைத்தார் என்பதுதான்
பலருக்கும் புரியாத புதிர். இவர் என் தத்து
வின் தத்துவம், என்ருப் பரவரணையுப்போல
ஆனும் பரவரணி தத்துவமென்பாக என்ன
கருவத்தைக் கொண்டிருக்க, ஆனும் என்
கண்ணத்தைக் கொண்டிருக்கிறார்!"

திப்புகத்தான் இந்த விவகாரத்தைக்
கொண்டு பெரிதாக விவாதிக்க போனான் ரங்க
நாயகி. ஆ! அப்படியே சைதா அவி மாநிலி
இருக்கிறார்... எவ்வாறு அடைபாசம்
கொண்டு கொண்டிருக்க? எவ்வாறு பழக்கம்
தான்...

"குமார கணபக! பரம்பொரு விவகாரம்
கருவத்தான்" என்றும் பரவரணி.

"தம்பா! தானே ஒரு ராஜாக்கன்! இது
என்றேனும் விவகாரம். பாம்பைக் கண்
டாக் படைகள் தருக்கும். ஆனும், திப்புகைக்
கண்டாக் பாம்புகளை தருக்கும் என்ற கண்
கணபகம் பிரதிபலிப்பதாய் பாரிக்க வேண்
டாமா! இதோ பார்..." என்று குமாரகை
திப்புகத்தான் அடுத்த தத்துவ கருவியை காண
கருவியிட்டு. எதிரே திப்புகத்தின் வீரர்களை
மிகுந்த கட்டிகள் இரங்குபட்டிருக்கும்.
அவற்றைத் தங்கியாக் திறத்தி. கருந்த
பாக்களைக் கிட்டிப்போவச் சென்று, திப்புகத்தின்
அகத்தாகக் கொண்டிருந்த ராஜாக்கத்தை
தொக்கிப் பாத்தான்...

"குமார! அதைக் கொண்டு விட்டிருக்க"
என்றவியலாது குமாரகை குமாரக் கொண்
டாக் ரங்கநாயகி.

சிறகுடன் பாத்த ராஜாக்கத்தின்
கருவத்தைக் கிட்டியாக் கட்டிப் பிடித்துக்
கொண்டான் திப்புகத்தான். ராஜாக்கத்தின்
சிறகுடன் புலகாகப் பறித்தான்... கட்டிப்
பலம் கொண்ட கட்டும் தெளித்து விடுபட
முடியாது. அந்த கட்டிகளையே பட்டித்து
கொண்டு கருட்டிக் கொண்டிருந்து...

கட்டிகளைக் கிட்டியாக் ராஜாக்கத்தின்
தங்கியை அருந்திக் கொண்ட திப்புகத்தான்.
மிகவும் துணிச்சலாகத் தத்துவ இடக்கருத்
தாய் அதனைத் தாக்கிப்பற்றிப் பெருகியாக்
அதன் காயின் அப்பாக்கத்தை அருந்திப்
பற்றி, கருவத்தின் பிடித்திருந்த கட்டிக்
களைத் தாரே தாக்கி எறித்தான்.

இவனைக் கண்டதும் ராஜாக்கமே தடுக்கி
அவனைக் கணபகம் பட்டித்து கருட்டிக் கொண்
கிறதென்றும்...

வேறு தாக்கைப் பம்பட என்ன ஆதர்ப்
மிகுக்கமுடியும்?

ராஜாக்கம், திப்புகின் பிடித்திருந்த
கருவத்தைத் தத்துவ பலம் குமாரகையும் சிரட்டி
கொண்டிருந்து...

திப்புக, திப்புகைக் கட்டியாக் திறத்தி
அதன் கருவியை ரசித்திருக்க...

தத்துவ இரு கணபகம் குமாரகைத்
குமாரகை விவகாரம் பார்த்திருக்கிறார். ரங்கநாயகி
அடுத்த கணம் 'விவ' என்று கத்தி
கொண்டிருக்க...

பரவரணி, திப்புகின் பரவரணைத்
தத்துவ கருவத்தின் கருவியைக் கொண்டு அருவிக்
கொண்டிருக்க... இவன் இவன் திறத்த மாண்பு
தாக்ககொண்டு!

"குமாரகைத்தான்! தத்துவென்று இந்த
ராஜாக்கத்தைக் கொண்டு பாவத்தாகக் கட்டிக்
கொண்டான். கிட்டி இருக்கான்."

"ரங்கநாயகி, 'கு' என்ன அருவிகொண்டிருக்க..."

அவ்வாறு மனநிலையிற் மாறுபட்டிருக்கிற
கருவம் குமாரகைக் கணபகத் திப்புகத்தான்.
"ரங்கநாயகி! இவனைக் கொண்டு பாட்டெண்.
பம்படபார்த்து! கிட்டிக் கொண்டு செல்கிறான். வேறு
எந்தக் கருவத்தாக் கருவியைக், கணபகப்
பொருவியையும் தாமம் போட்டுக் கொண்டிருக்க
கொண்டிருக்க. கணபக மாநிலியை அருவிக்
கொண்டிருக்க..." என்று கத்தி குமாரகைத்தான், குமாரக்
கிட்டி ரங்கநாயகி, "என்னமாநிலியை விஷ
குமாரகை; அருவியா?" என்றும்.

ஒரு கிதாடி அறிந்து போனான் திப்புக
கணபகம்.

"விஷயம்!"

"மம்! அருவியும் அருவியுள்ள எந்த இடத்
திறம் விஷயங்கள் என்பது பெரிய தத்துவம்.
அந்த விஷயம் பருவத்தின் கித்தியாக் கொண்டு
கொண்டு. அந்த விஷயத்தை ஆராய்ந்ததாய்
அதனை மாணிக்கமாக் கொண்டு."

"புரியவில்லை..."

"புரிய கருவத்தின் தெரம் இதுவாக். ஆயிரம்
பக்கங்கள் எழுதக்கூடிய பெரிய விஷயம்.
விஷயம் என்பதுமேயே விஷயம் கண்டு, பக

ரத்தை அடித்துவிட்டாள். மகாராஜன் எப்பது... இப்போது எதற்கு? தயவுசெய்து சீட்டு விடுங்கள்."

காதலியின் அப்புகழமான - அபாரமான ஸ்ரீரங்க வராகத்தைக் கேட்ட இப்புகழ்தான், பெரிதாக மெழ்த்து போய்க் கையில் தெளித்து கொண்டிருந்த ராஜநாகத்தை அதனை ஒரு கணம் கற்றுநோக்கி, மறுகணம் அதனை வெளியே கொண்டுபோய், கருட்டிக் கொண் டிருந்த அதனை ஒரு பிரமிக்க போலச் செய்து, பனம் கொண்ட மட்டும் தூக்கி எறிவினாள்.

கண்டவர்களுக்கும் கதிகலங்கிப் போய், இப்புகழ்தானின் வீரத்துணிக்களை நெஞ் டிலே படர்விட்டுப் பவத்து, நடுங்கிப் பிரயித் திந்தனர்.

யாதிக்காரனே போதி கவந்தி அயர்ந்து போனாள்!

"குமார கந்தாள்! ராஜநாகம் கஞ்ச நெஞ்சுமுண்டயது. கரம் உண்டயது" என் றுள் பவராஜி.

"நான் அதற்கு எதற்கு நீங்கும் செய்வ லிக்குயே பவராஜி! இந்த மண்ணின் பிறந்த லிக்குமுண்டயதானதும். அதையும் கதந்திரமாக வரமுயிலுங்கும் என்ற நோக்கில்தானே டறந்த வெளியில் தூக்கி எறிந்தீர்கள்! ஏன் தெரியுமா? அது இந்தத் தேவத்தை அடிமைப்படுத்தவந்த வெள்ளைப் பறங்கியைரத் தூரத்தித் தூரத்தித் கொத்தட்டும் என்பதற்காக! அய்யது தன் னீதும் சீதறமுண்டய இப்புகழ்தான், அடிமைப் படுத்த வந்த வெள்ளையரை அடித்துத் தூரத் தவான் எங்கிற ராஜநாகத்தை இந்த ராஜநாகம் தவது இனத்துக்குப் போய்ப் பவராஜித்தட்டும் என்பதற்காகத்தான்! (புரிந்ததா?)"

இப்புகழின் ஓங்கி ஒளித்த குரல் கேட்டு, விவத்து, பவத்து, விவாத்துப் போன கங்க தாய்க்கு அப்போதுதான் கங்கமாக மூக்கப் பறித்தது.

"ரங்கநாயகி! இது எனக்கு ஒரு நிகழ்ச்சித் திருப்பம். இப்புகழ்தான் யார் என்பதை ஏனாவளர் புசித்து கொள்ள - தெரிந்து கொள்ள ஏற்பட்ட அங்கது ஏற்படுத்தித் கொண்ட விஷப்பீட்டை! அந்த ராஜ நாகத்தை நான் காழ்த்துவிடுவேன்!" என்று முழக்கிய இப்புகழ்தானின் கண்கள், யாதிக்கா னை நோக்கின. அந்த நோக்கிலின் அடக் கிய கண்டக்கப் பிரகடனம் ஒருவாறு ஒரு கெருக்கு உணர்ந்தியது.

இந்த ராஜநாகப் பிரகடனத்தைச் செலி மடுத்த மகாகவ்தான் ஸ்ரீரங்க அனிகட வெரு நேரம் கதிமுனையதிர்த்தி கண்டு பிரயித்துப் போய், அதுகுறித்து அதிகமாகவே அணி ஆலோசிக்கலானாள்...

இரு நிமிஷம் கண்ட ஓங்குக்குப் பிறகு, ஸ்ரீரங்க சென்கள் ஆர்க்காட்டப் நோக்கிப் பவனமாக அணிவருத்த வந்தனோஷமிருநின் தன்...

சுயட்சம்

விவசாயத்துறையில் பசுமைப் புரட்சி, சிறுதொழில் வளர்ச்சி களுக்கு ஊக்கமளிப்பது, புதிய வேலை வாய்ப்பினை வளர்த்துக் கொள்வது போன்ற பல தேசிய வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கு வழி காட்டுவதே லக்ஷ்மி விலாஸ் பரங்கின் குறிக்கோள். தென்னிந்தியா முழுவதிலும் பரவியுள்ள எமது 139 கிளைகளில் பாதிக்கு மேல் கிராமப்புறங்களிலும், நகரப்புறங்களிலும் அமையப் பெற்று, செல்வச் செழுமையை மேலும் வளர்த்துக்கொள்ள சிறப்பாக பணியாற்றுகிறது.

ஏற்றுமதி, இறக்குமதி, வாணிப வளர்ச்சிகளுக்கு உதவவும், நாட்டிற்கு அளவிய செலாவணியை ஈட்டவும், நிபுணத்துவம் வாய்ந்த பணியை அளிக்க முன் வந்திருக்கிறது. எங்கள் வங்கியின் முன்னேற்றப்பாதையில் எங்களை ஆதரிக்கும் வாடிக்கையாளர்களின் துணைபுடன் பொதுமக்களுக்கு தொண்டு செய்வதையே கொள்கையாகக் கொண்டு செல்வச் செழுமையை வளர்ப்பதே லக்ஷ்மி விலாஸ் பரங்கின் குறிக்கோள்.

லக்ஷ்மி விலாஸ் பரங்க் லிமிடெட்

பதிவு அலுவலகம் - கரு.ஃ.839 001
நிர்வாக அலுவலகம் - சென்னை-500 089.

அஞ்சலி பழக்கம்!

ஒருவரையோ அல்லது பிடித்துக் கொண்டு வருவதற்குமுள்ள இரண்டு கணம், ஆகத் தொகுத்துவந்து ஒரு கணம் தம் இடது கையினால் கையு ளுதலாகத் தம் உதட்டின் அருகில் கொண்டு வந்து அவை முத்தமிடுவது மிகவும் பழகிய செயலாகும். இதை சில மாதம் கொந்தத்தில் எத்தன் மஃ கடைகள் இருந்தாலும் பெரும் பந்தங்கள் கடைகள் மத்தியிலே மஃகடையையே பண்படுத்தியது கருதலாம்.

வந்து விஷாரத்தில் முகப்பிடுவோம். ஆகவே தாக்குகிறபோது அவரின் சித்தியோடாத வாயு நாம் கவனமாக விழுவித்து கவித்துச் சோண்டபர் செயல் வேண்டும். ஆர்க்காட்டு தவாய் முகமதில் தப்பியோட வழியாகத்து விடாமல் சர்வ ஜாக்கிரதையாகக் கவனித்துக் கொள்ள வேண்டும். ஒருமாத கவரவில் எதிர்ப்பின் பிரச்சினையும் தப்பாக்கி கிளையும் பற்றிதாம் செய்வதில் கவனம் தத் திரம் செய்கப்பட வேண்டும். ஏனென்குள் ஆர்க்காட்டு தவாய் பிரச்சினையும் பொருத்தி யவன்."

சுதந்தர அணியின் இந்தப் போர்ப்பிரக டமும் திரம்பவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தாக இருக்கிறது.

ஒருகணம் வராததை அங்கிருந்து கவி விக்கிறது...

"யா... அங்காது..."

அவரது தொல் முகம் கழிப்புகிறது. அநியை ஒரு பிராய்ச்சித்தல் தனது ராஜ தமம் காதி - ராஜதந்திரமென்ற புனித திராக் குழுவப்பட்டுப் பாகவகனாடு போக்க வேண்டி வரவாடுகிறது...

மீண்டும் தன்விளக்கு சுத்த குமாரசன் திப்புகையதான ரோக்கி, "ரோக்கன் புறப் படலாதி!" என்று ஆகிப் பிரப்பிக்கிறது.

மோதிலர் கொள்ள தீயக்கம் மோதிரம் அணித்து கொண்டிருக்க திப்புகையதான். ஒரு கணம் ஆண்டல்கள் கழிப்பட்டு, மறுகணம் தீயக்கம் மோதிரத்தாகக் கவித்து வரவா டுருவி இரண்டாம் ஆண்டலாக அவனது தாவி விருந்து உத்தரவு பிரக்கிறது.

தொடர்ந்து பிரச்சி முழங்குகிறது...

போர் முரசும் ஆர்க்கிறது...

ரோக்கன் ஆர்க்காட்டை தோக்கிப் பணை மாடுகிறது.

தொண்டிலிருந்து கவித்த ரக்கதவகி, ஏனே கணம் கணம் கவிக்கிறது. அவனது வரது கவிதையும், வரது தொழும் தாக்கி யின்றன.

ஏதோ ஒரு தம்பத்தின் அறிவுறி போவது தோக்குகின்றன.

வந்ததற்கில் கவித்து கொண்டு தனது வீரம் திறந்து ஆற்றிய வெளிப்படுத்த முடியா விக்கியே என்ற வேதனைபுடன் கடாரத்தைய கொக்கி நடக்கிறான் பவராது.

கடாரத்தின் தாமதத் கூறதர் அவி, தம்மைத் தொடர்ந்து வந்த ராஜாக்களாகக் கவித்து கவிக்கிறது. அந்தக் கவிப்பிற் பன் ராசியங்கள் தோக்கி தின்றன. அவற்றுக் கவித்தாரே அவனைத் தம்முடன் அழைத்துச் சென்ற திறத்திக் கொண்டதே...

"ராஜாக்களா! இன்றிரவு தமது திட்டப் படி பவராதுதையும் ரக்கதவகியையும் எழுது தகரன் கூறதர் தகருக்குக் கொண்டு போய் மிகவும் ரசியமாகச் சிறைவைக்க எற்பாடு செயல் வேண்டுமி நீயும் புறப் படட்டுப் போய்விடப் போகிறாய்! அது சந்தேக உத்தவயக்கு பண்ணும், இது பரம ரசிய யாதது."

-சுதந்தர் அணியின் குரல் காதிலிருந்து காதி குக் குவிக்கிறது.

"தாவு...! சிறையினையுட்பவதைக் காட் டுதாம் தீர்த்துக் கட்டிய புதைத்துவிடுவது தகவது என்று தெந்திரவு ஆவொக்கிப்ப் பட்டதே..."

தனது காழ்ப்பு திறையெற்றிக் கொள்ள லும் அதே நேரத்திலே மகாசக்தானுக்கு எதிர் சக் கணக்கடாது என்றும் உணர்ந்து, மிகுந்த மகிமையுடனும் ரசியமாகவும் மறந்துவிட்டதை வெளிப்படுத்துபவன் போதக் கொண்குள் ராஜாக்களாக.

சுதந்தர் அணியும், குறுத்தல்கையக் கீழி குத்து நடக்கிக் கொண்டே, "அப்படித்தான் முத்திக் திறைத்தேன். இதன்படி தோக்கினை குவிக்கலாம். உதவு திட்டப்படி பரப்ப இருக்கும் பிரசாரத்தின் மூலம் திப்புகின் எதிராளியை என்ன என்னவதவறித்து, பிரதே, இந்தத் திட்டத்தை சுதந்தர் தாக்கியே திறை வேறறிவிடலாம். ஆனால் ஒன்றை குரப உத்திய் கவத்துக்கொள், எழுது உத்தர விக்கு அளக்களுக்கு எத்தக் தீய்கும் ஏற் பட்டுவிடக்கூடாது. இது ராஜதாமகான திப்புகின் பிரச்சி! பிரதே தோத்தின் பிரச் சியவாவிடக்கூடாது. ஒரு தன்மையக உத்திரெத்துச் செய்யப்போகிற இக்காரியம் பக தீமைகளைப்பற்றி டக்னி விஷமாரி விடக்கூடாது. ரக்கதவகியை அரவியா குக்குப் பிடிக்கவிக்கி, பவராதுது அநி கவித்துக்குப் பிடிக்கவிக்கி. இதன் ரொம்ப யும் உத்திரெக்க நடப்பதுபோதச் செய்து முடிக்க வேண்டும். மகா ராஜதந்திரியான யாடுக்களாகக் கவித்து ஆனோசித்துச் செய்து முடி! ஜாக்கிரதா!" என்று கூறுகிறபோது அவரது கண்மனம் வேருவாக அகியோடுகிறது. அவருக்குக்கூட இந்த ரக்கதவகி, பவராது விஷயம் எதிர்சகியுண்டு பண்ணிக்கொண் டொணிக்குத்தான்.

மகாசக்தான் சுதந்தர் அணியின் இந்த ஆணையைத் தகிவைக்கி ஏதா ராஜாக்க் களாகக் உணர்மோ...?

அந்தப் பற்றெட்டுக் கவையகுகி கண்ணிக் கொண்டிருக்கிறது!

(தொடரும்)

* முடிவு

கட்டற்ற விநிகலை காற்றுப்போலே

நிலவானில் சிறகடிக்கும் பறவைகள்,
நாலு திக்கும் நம் சுதந்திரக் காற்று
சேலையிலே அதன் மென்மை தழுவுதடி...
கோல வண்ண, வடிவழுகளாய் நம்
சேலைகளில் இயற்கை எழிக்குதடி...
சிறகடிப்போம் பறவைகளாய்—

எவ்வோ அங்கம் பேணுகள்? இயற்கையாக... மயநிலை.

மயநிலை துணிவகைகள்:

சூட்டி • வரிட்டி • மோலன்
• கிரெஸ் மெட்ரீயல் • ஷாட்

நாக்கொம்பு

மீனீ மர்மத் தொடர்கதை

மாடப் போயிற்று குளிர்ந்த காற்று 'பனார் பனார்' என்று முத்தில் வந்து மோதுவது வேகத்தில் அமைவாக ஓட்டிவது. அதன்பிறகு உட்டென்று ஏதோ திவிராயடி ஒரு கம்பம் பிதம்... அமைதி. காத்திருப்பது எத்தனை, எத்து...?

திடீரென்று புயலாக 'ஓ'வென்ற ஒலி போடு சூறைக்காற்று. முழுவிவாக உருவாக விரை புனனாகையடி இருந்த பாரிசைப்போ, பின்னவாகக் கைகளைக் குட்டாக்கும் அந்த ஒலியும், உறுமும் ஒலையும்... தன்னை நோக்கிப் பூதகாரமாக அப்படி திடீரென மெருகாக வருவது... ரவீசா...? 'ஐயோ! ரவீசா தன்னை காத்ததிகா மித்தப்பயிற்றுக்கிடையே தான்?' ரமேஷின் உணர்வுகள் உதறிக்கொண்டு ஒவியிட முற்படுமேன்...

எக்காயே அமைதியாகி விட்டன. இந்தச் சொப்பனவகைத, பறனுகைதகனிவிடுத்து விடு பட்டவருவி விட்டான் ரமேஷ்.

இரண்டு நாட்களுக்குப் பிறகு

காலை ஏழுமணிக்கு ஹரிசயத் தேடி ஒரு தந்தி வந்தது.

தனயர் ரமேஷ் ரவீசாவுக்கும் தனது விருந்து வரவைத்தான். எல்லாநாள் வித்து எப்பது உறுதி செய்யப்பட்டு விட்டது. விதவை விடவிட்டு அந்தா, ரமேஷின் அறியுடன வருகிறான். உடனடி எதிர்பா விருப்பிடுகான்.

கைத்தொறுக்கு அருகேயுள்ள ஓர் ஊரின் ரவீசா திரிபு அகிராவின் கைப்பொய்யம் கத்திவிடுகிறது.

தினக்கு எதையும் பிடித்துக்கொண்டு தந்திவி திங்குடன், காசிதல் அருங்கலும், வரை பட்டகலும் புத்தகங்கலும் பெயர் கட்டிக் கூடும் புனையப்பலகலும் தாறுமாராகக் கிடந்த அந்தக் கையெழுத்தையும் உட்க வளர்ச்சியாகித்தொ தந்திவிதின் அருகு, உட்க

‘கிருஷ்ணாவெண்’

“இந்தவா! தன்னை என் இப்படி பொரு வனி?” ரமேஷ் தன்னைக் குறுக்கிச் சொன்னான். — இப்படி குறுக்கி அமைக்க வேண்டுமென்று நினைத்தான். ‘பார்த்தும் பொருள் தெளிவாகத் தெரியாதா?’ என்று தவித்தது அவன் மனம். அதேபோல ‘தன்னை இப்படி தெளிவு பிறக்காதா?’ என்று ஏக்கிலும். உட்க முறித்து தெளிவாக வுயங்குடன். ஆனால் என், காங்கலோ துணிவாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நினைத்தான். பார்த்து அவன் தன்னைப் தாக்கி திரித்திக் கொன்னுட்கான். பவந்த மாக அவன் காவினான் ‘அதை’ கத்தி லுரக்க. காங்கு கிடந்த தெருவிய அது எரிக்கலோடு இறக்கியது.

‘என்னைக் குடிவலுக்கப் பார்த்திருக்கான். மறுவது என்னுங்கே பவந்தமமாகக் தென்த் தவிருக்கான். ... ஏன்... எத்தனை?...’ விரு எழுப்பியது ரமேஷின் மனம். ஆனால் கிடக காணும் தெளிவோ தெம்போ அவனிடம் இல்லை. உட்கே தென்திப அந்த ரவீசா கட்டும் திரவம் அவனின் ஒரு புதிய வேகத்தை — தனக்கினும் உணர்விலும் பூட விட்டது. அந்த அரை மயக்க தீவிரமும் ‘எழுந்திருக்க வேண்டும், இவர்க்கிடமிருந்து

விடுபட்டு ஓடவேண்டும்’ என்று அவனின் முழுக்கி விடுவது அந்த தெருவியத் திரவம் தானே? அவன் அசத்தலுக்கி இருப்பதும் அந்தத் திரவம்தானே.

தன்னை பார்த்து தாக்குவதை உணர்ந்தான். ரமேஷ், தன்னை எங்கே கொண்டு போ? லுரக்க எப்பதும் பிடித்தது அங்குக்கு. ‘தன்னை எதிரியா ஏற்றுவிருக்கான்... அருகின் அவர்கலும் அருகிவிருக்கான்... ஏதோ தரு கிடந்த... அந்த உறுமும் ஒலி... வேகம்... காத்தான்... தன்னைக்காகக் ஏதறிப் போகி லுரக்கோ? எங்கே... எத்தனை...? அரை வித புழுக்கலும், இறுக்கலும் பவந்தது உத்தமமாக காத்து... குளிர்ந்த காற்று முத்தி க் மோதுகிறதே... அப்பாடா!’

பெய்யவேண்டும், குளிர் காற்றுப் படுமையு தன்னை வெளியே உட்கப் போவதற்கு தன்னை தெளிவாக வேண்டுமென்று முடிந்ததான் ரமேஷ். பெருமூலத்ர செந்தரம். ஆனால் வாரிசைதான் தொண்டைக் குழியிலேயே உரு காக்கி உட்கத்து உருத்தெரியாமல் அடுத்தது. ஏதோ பாரமமாக, கையாகத் தன்னை அலுத் தியது. வண்டி சித்திக்கொண்டு வெகு வேக

டான உட்க. தன்னை உயரம். அவன் அணித் திருந்த ஆடை அந்தச் சந்தையெனியாக அருகு பெற்றது. பிறபடி வாரப் பத்திரிகை வித மாதர் பருதிவாத திரம்பட திரவ கிட்கும் ஒருபென் கைக்கியாக இருக்க வேன் டாமோ? தந்திவி இவர்கலையிலேயே அருகி. அவன் கவிரும் பொறுப்பும் பத்தியும் அவ லுக்கு வேறும் அருகட்டின. அவர்கலின் கம்பிரம் கைத் பென்மை தந்திவிதின் உருவம்.

“ஐயோ ஹரி...!” ரவீசாவின் தாதமாக ஒலித்தது அவன் லுரல். க்கெட்டப் போர்வுக் குவித்தபடி வெளியின் முழங்கிடெத்த ஹரி திருப்பாய்மேயே... ஹாப், தந்திவி வலுக்கோ? தோட்டைப் புது கட்டாருக்குத்தானே?!” என்று.

தன்னை எதறிவிருந்த கிருப்பட்டு உட்கே வந்தான் தந்திவி. “எனக்கு ஒரு அப்பாயினிட் மென்கட் இருக்கிறது. ஒருபனி தேரத்தான் அவகாரம். அறுகைக்கலின் எங்க உணவுக் கட்டத்திடமிருந்து தப்ப புது கட்டார்தான் பிறந்த இடம்” என்றுபடியே ஹரிவித மேனது கிணியிட ஒலிவாக உட்கார்த்தான்.

தங்கள் கையில் ஒரு பெரிய கட்டைவை எடுத்துக் கொண்டு வந்து நின்றார்கள். ஒருவர் ஒரு கையுடன் பந்தைக் கையில் எடுத்துத் தம் கட்டை யிட்டுத்தொட கொண்டார். இதற்குப் பதிலிட வில்லை. அதன்மேலும், உடனே மறை பெரிய ஆரம்பித்தது. விடாமல் ஓடினா னால் நேரம் தொடர்ந்து வரும் காலமெல்லாம் வசவசவு வந்தி வரும்படி வந்திருக்கிறது.

—குதிரை ஓடும்படியாக—

கண்டவுடன் ராணி, காலம் இன்னும் கழி யிவிருந்து பாய்ந்து வந்து, கழுத்தைவிய வசவிய துண்டித்துவிடுமோ என்றும்கூட அங் ளுக்கு இருந்துப் பின்னங்காக்கணாம் நின்று கொண்டிரு முத்து - கணவதி ஜோடிபிடம் பயிலிவிக்கும்.

அன்றைக்கு நாங்கள் அழகப்பன் வீட் டிருந்து சென்றபோது காலையில் ராணியைக் கண்டோம். ஆனால் எப்போதும் உங்களை ஒட்டி கொஞ்சு நேரத்துக்குள்ளும் ராணி யின் கொஞ்சுவான குரலுட்படும் இன்னும் ஒன்றிரண்டு இதை குரலுட்படும் செட்ட தாய் நாளும் கண்டோம். உங்களை செட் டோம். அங்கே பின்புறத்திலிருந்து ராணியுடன் இரண்டு தாய்க் குட்டிகளும் துள்ளி விடு வாய்க் கொண்டிருந்ததை என்னோரும் கண்டோம். பார்த்துக் கொண்டிருந்ததற்கும். முத்திய 'கிவிட்' குட்டிப்பறம் தாய்க்கு விட் டிருந்த ஒன்றுமாத இடைவெளியில் ராணி குட்டி போட்டிருந்தது. 'குப்பி', 'கோலித் தன்', என்று அந்தக் குட்டிகளுக்குக் குத்து மறிப்பாக ஏதோ பேர் வைத்திருந்ததால் அழ வப்பன். 'தாய் வசைக்கக் கத்துக்கிட்டிருக்கே. மாடாது பேர் வைக்கத் தெரியலியே' என்று நாள் கழிந்துகொண்டேன். ஆனால் அப் போது கொங்கி என்ன பிரயோகணம்? 'குப்பி' 'கோலித் தன்' என்றுகூப்பிட்

டாகதான் அந்தக் குட்டிகள் திரும்பிப் பார்த்தன.

என் கொங்கைகளைப் கொங்கி விடுகிறதன். எனக்கு தாய் கணர்ப்பது பிடிக்காது. கண்ட குப்பை மெட்டிசெல்லாம் புரண்ட உடம்புடையே அது படுக்கையிலும் விழுந்து உருகு வதை நான் கண்டுபிடித்தேன்.

அன்றும் அழகப்பன் வீட்டிலிருந்து திரும்பி வந்ததும் இதைத்தான் 'எத்தனையோ காலத்து' நடையுமாகத் திரும்பிச் சொன் னோம். பலவகை இருவருக்கும் நிமிசென்று குமை மூறியது. 'ஃப்ரர் வேண்டியப்பர்', என்றும்கூட. 'ஆமாம்ப்பர், மாமா தாரென்றுக்குக்கு' என்றும்கூட. 'என்றும் குத்தவன். கடிவெய்யா அங்கவரம் தட்டுவது போல் கண்டிருத் தொன்றியதால் கண்டதெய் பார்த்தேன். அவன் பிடிபடும் இடைய நகி குண்டுகளைப் பார்த்துவிட்டுத் தவிருவித்தான். 'என்ன குழந்தை? கொங்கைப் போதியா இல் லியா?' என்றும்கூட கண்டதிலும் கற்றிவிடும். கொங்கை.

இந்த அழகப்பனுக்கு குட்டியே கண்டவாது. கிவரமூடியா த கிவரம்

கடவுளின் மனத்தில் சடங்காதது நான்
விட்டிருந்தான்.

“மேலும் ஒரு முக்கியமான கோரிக்கையாக எடுத்துக் கொள்ளப்படும்” என்று அவர்களிடம் உறுதிபடுத்தும். அதற்குத் தான் இப்படி யாத்தல் எடுத்து விட்டதாகியது.

அவ்வாறுதான், எனக்கு ஆயோசனை வந்தது. விட்டது. என்னை முடிக்கோண்டு வரவில்லை என்று கத்தித் தீர்த்தேன்.

பயிற்றுப் படித்தேன்' என்றமையே வரலாறு
புதிதாயிற்று. அப்படியே இவ்வூறு கிழிந்து
விட்டது. தயிர்மய அகலையே கிழித்துப் போட்ட
தேனே! எங்கே இதற்கு நான் மணி நேரத்
தற்குமுன் மனம்மாறி இருப்பேன்? பயிற்சாலை
குடியைப் பரீசுட்ட அகலையுடைய துறையு
றையுடைய கிட்டுக்கு முகத்தேன்? இவ்
வையே இவ்வையே மனம் இருப்பதாத்தான்
வரலாறு. என் கொள்கை எந்தவுடன் உறுதி
பெற்றது? திருப்பரமன் நெருங்கினான்

குப்பையைவிடத் துப்பிலை உட்குப்பிதப்பா
கோவித்தத்தால் எது என்ன அழகிய
வழிதால் கோவித்தித துக்கி கோவி
திடு திடுப்பினால் அப்போது மானி
தது. இவையெழுது சொண்டட்டம் போ
ட்டது. தான் அந்தக் கொண்டட்டத்தை திடு
பட்டுநீசை. கோயாகோல் முழுமையு
தலாகப் செழுதிட்டு தான் இவ்வழித
குறகி வந்திருத்ததால் என்னுடைய பே
ச்சு முழுமதிப்புத் தரவேண்டும் என்ற வ
துத்தினால். இருவரும் கோவித்தி
ததுக்கிவிருத்ததால் மரத்த மேன்றி

சென்னை துறையிலே போட்டு விட்டு, ஒரு சட்டப்படி
வெற்றைத் தேடிவெடுத்தேன். நான் இப்போது
வாஸ்கோ சட்டப்படி வெற்றைத் தட்டிவெற்றை
கொண்டு வந்திருக்கிறேன். போஸ் கொடுத்ததை
கவனமாகப் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். அதை
இப்போது எழுதிக்கொண்டு, நான் இப்போது
நினைந்து மருமகன் ஆகியிருக்கிறேன். சரிவர
கொடுத்திருக்கிறேன் கொடுத்தேன்.

[illegible][illegible][illegible]

மாண்புமிகு உடமை அமைச்சர் விஜய்
கிருஷ்ணா அவர்களுடன் கோலித்தானில்
மாண்புமிகு ஒரு விமானம் ஊர்ப்பீர்தான்.
ஏதாவது திடம் தள்ளுகிறேன் என்று இரு
கூடிய நல்ல செய்திகள். உடமை அமைச்சர்
அவர் இருக்கும் மனியாக இருக்கிற நான்
தான். அங்கு 'கோலி' என்று அழைக்க
பெறும் கோலிதான் தான் திரைப்படத்தில் இரு
டையாக இருக்கிறார். அந்த அமைச்சர்

தமிழ்நாட்டில் பித்தர்கள் இருக்கிறார்கள்!

[illegible]

வந்தான். சமையலறையில் கோவித்தன் ஒரு கதலில் எட்டிவிட்டு, இருவருமாகக் கையாடியே பெயிண்டை அள்ளி அதன்பேல் பூசினார்கள். நீல கோவித்தன் உருவாய் தந்தே ஒரு மணி நேரமாகி விட்டது.

பெயிண்ட் தீர்த்ததும் முதல் காலி டப்பாவை மூலையில் வினாள். அண்ணன் - தம்பி இருவரும் தூர நின்று கோவித் தன் அழகு பார்த்தார்கள். நீலம் பெருத்தமராகத்தான் இருக்கத் தன் கருத்துக்கு அடையாளமாக இருவரும் கைதட்டினார்கள். சத்தம் வர விட்டது. அவர்கள் கைகளில் அப்பிவிருத்த பெயிண்ட்தான் இதற்குக் காரணம் என்ற உண்மை அவர்களுக்கு விளங்கிவிட்டபோ, குழ் திணியில் திடீரென்று ஒரு பதத்தம் பறவியது. இருவருமாகக் குழாவடிக்கு ஓடி வெறும் தண் னீரால் பெயிண்டை அகற்றிப் பார்த்தார்கள். தாவில் பெயிண்ட் போனது தங்களுக்குப் போய்விடும் என்று தோன்றியே, இருவரும் நீலக் கோவித்தனைப் பாத்ரூலுக்கு அழைத்துச் சென்று குழாய்க்கு எட்டிவிட்டு அதன்மேல் தண்ணீரைத் திறந்து விட்டார்கள். கோவித் தன், குவித்துப் பறவிய ஜாதியில்லாமா கையாக, தண்ணீரை மூக்கிலும் தாக்கிலும் ஏற்றிக் கொண்டு இடும் ஆரம்பித்தது. கோவித்தனுக்கு ஏற்பட்டுவிட்ட தீர மாற்றத்தாத தான் குடுவோதும் ஒப்புக் கொள்ள மாட்டென் என்ற புதிய கருத்து ஒன்று இப்போது தன் துக்கியது. உடனே இருவருமாக எண்ணெய், சேக்காய் எடுத்து வந்து, எண்ணெயை கோவித்தனுக்கு அபி ரோகம் செய்து விட்டுத் தாலும் கைகளில் பூசிக்கொண்டுவிட்டு, சேக்காய்ப் பொடியை அள்ளி அள்ளி உபயோகித்தார்கள். அண்ணன், தம்பி, கோவித்தன் மூவரும் கோலா நேரம் அடுக்கடுக்காகத் துயிலினார்கள்.

குழாய் மீண்டும் மொட்டியது. நீல கோவித்தன் சேக்காய்ப் பொடிகளை ஏதற்குக் கொண்டுவிட்டு, மதுபடியும் தண்ணீரையும் கண்டவுடன் குரே திமிளுக்குத் திமிதியலிக் கெட்டபுக் கவிழ் அடுத்துவிட்டது. மறந்திடும் விட்டுக்குள் கோவித்தன் தனதெதிக் ஓட்டம் பிடிக்க ஆரம்பித்தது. முதலாய் கையாறியும் அதை கும் குமாக வீரட்டினார்கள். காமெடியப் படம் மாநிலி மூவரும் கத்திக்கத்தி வத்த பிரதானம், அண்ணன் தம்பி இரு வருக்கும் புத்தி வந்தது. சேர்த்தே மூக்கைக் கொண்டுவரவும் பிடித்து ஓடி அவர்கள் தானே திமிடத்தில் கோவித்தனை விரைந்துப் பிடித் தார்கள். அப்போதுதான் கைகள் பூட்டைத் திறந்துகொண்டு விட்டுக்குள் வந்தான். எண்ணெய் என்று பூரவாக விரைம் பூசிய தற்குள் தான் வந்துவிட்டேன்.

அப்போதுதான், ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட்ட வாறு, அந்த மைப் பங்கைக் இருவரையும் தான் வரைந்ததைக் கண்டபோய் துணித் தெடுக்கேன்.

அத்தியுக்காக ஆடிய இந்திய ஆட்டக்காரர்

ரஞ்சித் சிங் 1897-98ம் ஆம். வி. வி. குழுயில் ஓர் ஆட்டக்காரராக ஆயிரேலியாவுக்குச் சென்ற ஆடியிருக்கிறார். ஸ்டோடார்ட் கார்ட்டுக்கச் சென்றார். தெற்கு ஆயிரேலியா குழுவுக்கு எதிராக ரஞ்சித் சிங் 1897-98ம் ஆம் எடுத்துப் புரத் எய்தினார். சென்னைக் கைடெபெற்ற டெஸ்ட்டுக்கு முதல் இன்விங்கில் 176 ரன்கள் எடுத்தார் இவ்வரன் ரஞ்சித் சிங்.

இந்தநிலை, மனத்தாத்த கைவாக்கிக் கொண்டு, என் முடியவை அறிவித்தேன். இரண்டுபேரும் தாறுமாறாக அழுதார்கள். "போகட்டா வேறும் பங்காளா!" என்று தான் அவர்களை அப்படியே அவை விட்டுவிட்டு கோவித்தனைத் துக்கிக் கொண்டு புறப்பட் டேன்.

தாவித்து மைப் தாவுடன் நடத்தே பிர வானம் செய்து, அழகப்பனிடம் எம்வாவத் தையும் விளக்கமாகச் சொல்லி, மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொண்டு, கோவித்தனை நிரப்பிக் கொடுத்துவிட்டு தான் நடத்தே இரவு ஒன்பது மணிக்கு வீடு திரும்பிவிடாதும் முதல்-கணவரி நேரதரர்களின் இரட்டை கைகளும் கேட்டுக் கொண்டிருந்தது. அவர்களை மிரட்டிக் துக்க எய்தத்தேன்

மிறுதான் காலியில் தான்தான் முதலில் எழுந்திதன். எங்கள் அறையில் கைகள், பாதங்கள், இன்னமும் களைப்பு நீங்காமல் துக்கிக் கொண்டிருந்தான். பங்காளிப்பற்றி திணைத்துக்கொண்டேன். ரொம்பக் கத்திக் கப்பாடு போட்டு விட்டேனே என்ற பச்சாத் தாபம் வேறு வழக்கம்போல் என்னைத் துக் படுத்த ஆரம்பித்தது. விட்டு அன்பும அறத்துக் விதைத்தேன்.

அக்கை - அக்கை - அக்கை -

முத்துவும் கையாறியும் எட்டியில் அவர்ந்து உறங்கிக் கொண்டிருக்க, அவர்களுக்கு நடுவில் குவிக்கு அடக்கமாக ஒலுக்கிய திணியில் கோவித்தன் படுத்த ஆழத்த நித்திரைவி விடுத்துத் தாவித்து மைப் தாரத்தை அது எப்படிச் சுடந்து எப்போது வந்தது. எப்படி விட்டை அடையாளம் என்று கொண்டது கேட்டைத் தாண்டுகத்தையின், முன்புற அறையின் திறந்த உயரமான துண்ணம் வழிபாக அது எப்படி மைபிக் குதித்து உடனே வந்தது - இதெல்லாம் எனக்குத் தெரிவாது. ஆனால் கோவித்தன், முகத்தில் தன்னியும் மலிஞ்சியும் துலக்கிக், அக்கை அவர்களுக்கு நடுவில் படுத்த உறங்கிக் கொண்டிருந்தது உண்மை.

தந்தி கேட்ட ஜென்மம்!

சேரனின் மோகனத்தொழை ஏதொது
கத்திரிமாமகச் சோழ மண்டலத்தையும்
பாண்டி மண்டலத்தையும் ஆண்டதற்கும்தாம்
சோழனும் பாண்டியனும் பத்தினிக் கோட்ட
விழாவிற்கு வரவில்லையென்பதும் இங்கு நன்றி
புலப்படுகிறதல்லவா?

சேரனின் விடுதினில்கணாக கத்திரித்த
அரசர்கள் விடுத்த வேண்டுகோளுக்குக் கண்
னாகித் தெய்வம் இளைத்ததன்.

“தந்தேவன் வரம்” என்று
எழுத்தது ஒரு குரல்.

என்ற வரிவிலி அறிவிக்கின்றார் கவிஞர்.

“ஆககு, அதுகேட்ட
அரசனும் அரசரும்
முயிரிடுத்திரிவையும்
உரையேறாது ஏதிக,
விடுவன் டவரினோல்.
.....”

“பத்தினிக் கோட்டத்திலிருந்து ‘தந்தேவன்
வரம்’ என்று அறிவிவாக எழுதித் குரல்க்
கேட்ட சோழரும், பிற மன்னரும் விட்டிக்
பதமையே அடைந்து விட்டவர்களென
மகிழ்ந்தனர்.”

இதன்மீன், சிலப்பதிகார ஆதிபுரண
இளங்கோவழகன், தாம் படைத்த காவீரி
வந்துள் தம்மையும் இங் பாதிரிமாமகிக்
கொள்ளுகின்றார், எனத் தம் காவல்தினரை
திகழ்த்துவதென்பதன் நமக்கு உணர்த்து
கூடுதல். என்னகித் தெய்வம் தமக்குக்
காட்டினவில்தம் கற்பிதனை அடியுணர்வே கூறு
கின்றார். கேட்டோம்:

“...மேல்வித் காவியிலி
வேந்தன் பேரந்தமன்

யாளும் சென்றேன்.
என்மேலிச் எழுத்தம்,
தேவத் திவ்வமயம்
திகழ்த்து நோவன்.
“என்கி குதிரை
மணியல் டபத்தினை
நுழைத் தானிலும்
இருத்தோள்” திவ்வ
...அவரக விற்றிருக்கும்
திருப்பெயர் கண்டு” என்று

உரைசெய்தவன் மேல்
கூடுத்து நோக்கிக்
கொங்கலிழ் நுழைதாரிக்
கொங்குத்தொந்த தானைத்
கொங்குடவேன் தன்
கெய்வம் நீயெ,
பகலிதேவ லாவீத்
படிமோர் தம்முள்,
அகலிடப் பாரம்
அவன் தகைத்.

தினாத் செவ்வார்
செவ்வெடுத்து துரத்தித்,
அத்தவிலி இன்பத்தித்,
அரசனாய்வுத்த” என்று,
எய்தினம் உரைத்த
இளமோவர் இளங்கொடி.”

“பத்தினிக் கோட்டத்திலிருந்து
குட்டுவன் அகலிடுத்து வென்றியை மரடய
மறைவவனுடன் வெவ்வித் காவிக்ஞச் சென்
ருள். அதன் பின்னர், பத்தினிக் தெய்வத்தினு
முள் யாளும் சென்றேன். அப்போது, கத்திரி
யாக இருந்த கண்ணகித் தெய்வாரைத்.
அகலிடுத்துத் தன் தோழியைத் தெய்வநிலை
மேல் நோவந்திப் போத் தொடங்கியாள்.
(தே 11. 241)

(உலக இளவிலி கட்டிதல் துரத்தித்
காவியிலித் 51)

எல்லா தேர்வுகளிலும் தேர்ச்சி பெற்றது!

ஃபோர்ட் 3600

- இணையில்லா செயல் திறன்
- இணையில்லா நம்பிக்கை
- இணையில்லா சிக்கனம்

எஸ்காட்ஸ் ஸிமீட்டர்

ஃபார்ட் எக்ஸிப்மெண்ட் டிவிஷன்,
18/4 மதுரா ரோடு, ஃபரீதாபாத்

EL-5140 TAM A

அற்புதம் அழகுமயம்

லாக்டைட் கிரீவுன் தன் ஒளிக்காம்பகாள் வானத்தில்லின் ஒரு நிரம்புகையும் வெள்ளும் வண்ணத்தை விரித்தின்றுள், வாழ்வின வண்ணத்தைத் தொழிக்கின்றான், வாழும் உயிர்வய முனிக்கின்றான்!

அழகுப் போலவே, கோ ஆப்பெக்ஸ் பட்டைகளைத் தன்னை அற்புதக் காட்சியைப் பித்திரிக்கிறது அழகையும் அருமையினையும் செக்கிடுத்து அநோடு பொருளாதா சிகளாற்றையும் சூழத் உருவமையும் துளைத்துத் தருகிறது!

கோ-ஆப்பெக்ஸ் தயாரிப்புகள் ஆசனம், காஞ்சியும், பட்டு சேலைகள், படமும் அச்சிட்ட சேலைகள், பருத்தி சேலைகள், பருத்தியின் அச்சிட்ட சேலைகள், சட்டமங்குகள், பாலியல்பட்டைச் சட்டமங்குகள், வேட்டிகள், ஓங்கிகள், துண்டுகள், தலைவளை உடைகள், படுக்கை விரிப்புகள், மோஜா விரிப்புகள், ஜாஸா சேலைகள், ஜாஸா வேட்டிகள் சிறப்புத் தங்குபடி

20%-30%

15.1.79 வரை

கோ-ஆப் பெக்ஸ்
KOA-APPEX

கடல் வாழி
தமிழ்நாட்டில் பட்டை உருண்டு
குரவிறு அன் தும் விற்பனை உண்டு

